

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Aleše Novotného a přísedících Edity Theimerové a Ing. Dobromily Hronové v hlavním líčení konaném dne 7. října 2009,

t a k t o :

I.)

Obžalovaní

1) Jan T.XXXXX,

nar. XXXXX v Třebíči, osoba samostatně výdělečně činná, bytem XXXXXX

2) Mgr. Josef S.XXXXX,

nar. XXXXX ve Znojmě, učitel Střední odborné školy Brno, bytem XXXXX

jsou vinni, že

obžalovaný Jan T.XXXXX

1)

v přesně nezjištěné době předcházející červenci 2003 pod smyšlenou legendou vytvoření obrazů odpovídajících tvorbě malíře Jana Zrzavého, případně dalších význačných českých malířů, tak aby mohly být prezentovány jako pravé pro podnikatele, který je srozuměn s tím, že se nejedná o pravá díla, fakticky k účelu prodeje těchto obrazů jako pravých svému otci, požádal samostatně stíhaného Libora P.XXXX o namalování obrazů na motivy tvorby těchto malířů, kdy tomuto opatřil fotografie obrazů malíře Jana Zrzavého a další podklady, a Libor P.XXXXX následně od měsíce července až srpna 2003 do poloviny měsíce května 2004 na základě této žádosti obžalovaného Jana T.XXXX ve svém bytě v XXXXX, postupně na plátna, která si vyrobil takovým způsobem, aby odpovídala době tvorby malíře Jana Zrzavého nebo na lepenku, namaloval obrazy s motivy obrazů Jana Zrzavého z období let zejména 1931-1942, které opatřil signaturou Zrzavý nebo Zerzavý s uvedením roku vzniku obrazů z ruky malíře Jana Zrzavého a takto namaloval následující obrazy :

- 1) tempera na lepence s motivem přístav v modrém, rozměry 37x47 cm, signatura umístěna vlevo dole Zerzavý 31,
- 2) tempera na plátně s motivem kamenné domy, rozměry 45x55 cm, signatura vpravo dole Zerzavý 35,
- 3) tempera na plátně s motivem přístavu s bárkami a kamennými domy, rozměry 40x50 cm, signatura vlevo dole rytou čarou J. Zrzavý 36,
- 4) tempera na plátně s motivem kamenných domů na pobřeží, rozměry 40x59 cm, signatura vlevo dole Zerzavý 34,
- 5) tempera na plátně s motivem bárky v přístavu, rozměry 50,5x60,5 cm, signatura vpravo dole Zerzavý 34,
- 6) tempera na plátně s motivem náměstí obce Krucemburk, rozměry 40x60 cm, signatura vpravo dole Jan Zrzavý 1939,
- 7) tempera pastel na lepence s motivem lodiček v přístavu, rozměry 39,5x50 cm, signatura vlevo dole Zerzavý 35,
- 8) tempera na plátně s motivem lodí v přístavu, rozměry 42x59,5 cm, signatura vlevo nahoře Zerzavý 34,
- 9) tempera na plátně s motivem lodí v přístavu, rozměry 43x59 cm, signatura vpravo dole Zerzavý 34,

- 10) tempera na plátně s motivem pobřeží s majákem, rozměry 40x60 cm, signatura vlevo dole Zrzavý 34,
- 11) tempera na plátně s motivem pobřeží s bárkami, rozměry 39x49 cm, signatura vpravo dole Zrzavý 36,
- 12) tempera na plátně s motivem modrého pobřeží, rozměry 40x60 cm, signatura vpravo dole Zrzavý 31,
- 13) tempera na plátně s motivem domů na pobřeží, rozměry 40x50 cm, signatura vpravo dole Zrzavý 31,
- 14) tempera na lepence s motivem zátoky s loďkou a obydlím, rozměry 45x55 cm signatura vlevo dole Jan Zrzavý 1930,
- 15) tempera na lepence s motivem bretaňských domků, rozměry 40x50 cm, signatura vpravo dole Zrzavý 36,
- 16) tempera na lepence s motivem přístavu a dvěma bárkami, rozměry 40x50 cm, signatura vpravo dole Zrzavý 48,
- 17) tempera na plátně s motivem přístavu a dvěma bárkami, rozměry 49x40 cm, signatura vlevo dole Zrzavý 36,
- 18) tempera na plátně s motivem kamenného mola, v pozadí domy a kříž, rozměry 45x65 cm, signatura vlevo dole Zrzavý 35,
- 19) tempera na plátně s motivem vesnice s domky, v popředí strom a boží muka, rozměry 60x90 cm, signatura Jan Zrzavý 40,

a dalších nejméně 12 blíže nezjištěných obrazů s obdobnými motivy opatřenými signaturami tak, jak vyplývá z obsahu smluv z období od 25.8.2003 do 25.3.2004 dle nichž osoba vystupující pod jménem Jiří Novotný, rodné číslo 770115/3460 prodala Janu T.XXXXX, r.č. XXXXX, originály obrazů malíře Jana Zrzavého, čímž tak porušil příslušná ustanovení § 30 odst. 2 zákona č. 121/2000 Sb., (o právu autorském o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů), přičemž všechny namalované obrazy Jan T.XXXXX převzal, za tyto Liboru P.XXXXX zaplatil částky od 5.000,- Kč do 15.000,- Kč dle velikosti obrazu, čímž tento tak získal pro svou potřebu částku nejméně 300.000,- Kč, část Liborem P.XXXXX namalovaných obrazů jako pravé prodal svému otci, Janu TXXXXX., nar. XXXXX, bytem XXXXX, za částky od 150.000,- Kč za jeden obraz, kdy takto získal minimálně 3.000.000,- Kč a dva obrazy prodal jako pravé Antonínu B.XXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX, za celkovou částku 180.000,- Kč a takto získal celkově minimálně částku 3.180.000,- Kč,

2)

v době od měsíce dubna 2004 postupně do měsíce června 2006 v Moravských Budějovicích, Třebíči, Lažínkách, Dačicích a jinde pod různými záminkami, že potřebuje peníze buď pro výhodné zapůjčení peněz dalším osobám, nebo na zakoupení sbírky obrazů, kterou výhodně prodá, vylákal převážně od svých známých různě vysoké částky, přičemž z vlastní iniciativy pro vyvolání důvěry vystavoval směnky, v nichž ve většině případů navyšoval půjčky o zisk, přičemž věděl, že s ohledem na svou finanční situaci, kdy neměl stálý a trvalý zdroj příjmů a kdy jeho dluhy postupně narůstaly, nebude schopen dodržet termíny splatnosti půjček a tyto řádně nevrátí, a takto:

- a) od měsíce dubna 2004 do 6.5.2004 v Pavlicích, pod slibem krátkého termínu vrácení postupně vylákal od Bohumila N.XXXXXX, nar. XXXXX, částku celkem 380.000,- Kč, kterou slíbil vrátit do 6.5.2005, což neučinil, toliko na naléhání poškozeného vrátil po lhůtě splatnosti ve dvou splátkách částku 8.000,- Kč, čímž tak Bohumilu N.XXXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX, způsobil škodu ve výši 380.000,- Kč,
- b) v době od 1.1.2005 do 30.6.2006 v Moravských Budějovicích, pod slibem zisku z výhodného prodeje kompletní sbírky obrazů postupně vylákal od Radka T.XXXXXX, nar. XXXXX, částku 1.100.000,- Kč, kterou dle vystavené směnky se zavázal vrátit do 1.12.2006, avšak termín nedodržel, peníze ani později nevrátil, a způsobil tak Radku T.XXXXXX nar. XXXXX, bytem XXXXX, škodu ve výši 1.100.000,- Kč,
- c) od počátku roku 2005 do 6.11.2005 v Moravských Budějovicích, pod slibem zisku ze zapůjčených peněz na encyklopedii obrazů postupně vylákal od Hany T.XXXXXX, nar. XXXXX, částku 2.300.000,- Kč, přičemž vystavil směnku splatnou 1.7.2006 na částku 1.000.000,- Kč a směnku na částku 1.300.000,- Kč splatnou 25.10.2007, avšak peníze nevrátil, čímž tak Haně T.XXXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX, způsobil škodu ve výši 2.300.000,- Kč,
- d) dne 16.8.2005 v Moravských Budějovicích prostřednictvím Radka T.XXXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX, pod slibem krátkého termínu vrácení vylákal od Tomáše D.XXXXXX, nar. XXXXX, částku 100.000,- Kč, kterou slíbil vrátit 5.10.2005, a

postupně do 22.2.2006 vylákal další částku 290.000,- Kč, kterou dle směnky se zavázal vrátit 31.3.2006, což neučinil, a způsobil tak Tomáši D.XXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX, škodu ve výši 390.000,- Kč,

- e) v době od měsíce května 2005 do listopadu 2005 v Moravských Budějovicích, pod záminkou potřeby peněz na zakoupení sbírky obrazů a následného zisku z výhodného prodeje sbírky vylákal od Mirky V.XXXXX, nar. XXXXX, částku 300.000,- Kč, na kterou vystavil opakovaně směnky s prodloužením lhůty splatnosti, naposledy 1.1.2007, což nedodržel, peníze nevrátil, a způsobil tak Mirce V.XXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX, škodu ve výši 300.000,- Kč,
- f) v době od 23.5.2005 do 16.3.2006 v Lažinkách, pod slibem výhodných investic vylákal od Ing. Františka V.XXXXX, nar. XXXXX, částku nejméně 900.000,- Kč, když poškozenému postupně vystavoval směnky povýšené o vysoký zisk, naposledy dne 19.8.2006 na částku 2.500.000,- Kč splatnou dne 19.8.2008, avšak přes urgence peníze nevrátil, čímž tak Ing. Františku V.XXXXX, nar. XXXXX, posledně bytem XXXXX, (dne 28.5.2006 zemřel) způsobil škodu ve výši nejméně 900.000,- Kč,
- g) v době od 1.6.2005 do 1.1.2006 v Lažinkách, pod slibem výhodné investice vylákal od Michala Z.XXXXX, nar. XXXXX, částku 200.000,- Kč a posléze částku 150.000,- Kč, přičemž vystavil na tuto poslední částku směnku na částku 300.000,- Kč zahrnující vysoký úrok, splatnou 28.2.2006, avšak do tohoto termínu ani později peníze nevrátil, a způsobil tak Michalu Z.XXXXX, nar. XXXX, bytem XXXXX škodu 50.000,- Kč,
- h) v době od 1.9.2005 do 30.11.2005 v Lažinkách, pod slibem výhodné investice v souvislosti s prodejem sbírky obrazů vylákal od Pavla Š.XXXXX, nar. XXXX, jednak osobní vozidlo Škoda Octavia 1,9 TDI, stříbrné metalízy, reg. zn. 2J4 1025, v hodnotě 211.000,- Kč , které měl prodat a peníze investovat, a postupně pak po 50.000,- Kč částku v hotovosti ve výši 150.000,- Kč, přičemž slíbil peníze i se ziskem vrátit poškozenému nejpozději do 30.6.2006, kdy měl mít údajně prodanou kompletní sbírku obrazů, přičemž slib nedodržel, v termínu ani později peníze nevrátil, a způsobil tak Pavlu Š.XXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX, škodu ve výši celkem 361.000,- Kč,

- i) v době od 1.9.2005 do 30.1.2006 v Moravských Budějovicích, pod slibem výhodných půjček postupně vylákal od Martina Š.XXXX, nar. XXXXX, částku 459.000,- Kč, přičemž na tuto částku dne 6.3.2006 vystavil směnku splatnou 31.3.2006, avšak termín splatnosti nedodržel, ani později peníze nevrátil, a způsobil tak Martinu Š.XXXX, nar. XXXX, bytem XXXXXX, škodu ve výši celkem 459.000,- Kč,
- j) v době od listopadu 2005 do 11.3.2006 v Moravských Budějovicích pod záminkou potřeby peněz na obchody spojené s legálním dovozem aut vylákal od Tomáše B.XXXX, nar. XXXXX, částku 150.000,- Kč a prostřednictvím Radka T.XXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX, další částku 150.000,- Kč, přičemž slíbil peníze vrátit do 1.7.2006, avšak termín nedodržel, ani později peníze nevrátil, a způsobil tak Tomáši B.XXXXX, nar. XXXXX1, bytem XXXXX, škodu ve výši 300.000,- Kč,
- k) v době od 17.11.2005 do 27.3.2006 v Moravských Budějovicích pod záminkou výhodné investice v souvislosti s nákupem sbírky obrazů a jejím výhodným prodejem vylákal od Jiřího Š.XXXXX, nar. XXXXX, jednak čtyři osobní vozidla, a to Opel Vectra Caravan, reg. zn. 2J5 8070, v hodnotě 187.300,- Kč, Nissan Almera Tino 1,8, reg. zn. 2J6 1433, v hodnotě 130.300,- Kč, Renault Megane 1,6 16V Scenic, reg. zn. 2J4 0485, v hodnotě 170.000,- Kč, Renault Megane 1,6 Scenic, reg. zn. 2J4 0420, v hodnotě 123.100,- Kč, s tím, že vozidla prodá, získané peníze bude investovat a následně je se slíbenou provizí vrátí, jednak finanční prostředky ve výši celkem 455.000,- Kč, přičemž dne 17.11.2005 podepsal směnku na částku 210.000,- Kč splatnou 1.7.2006, dne 10.2.2006 směnku na částku 250.000,- Kč splatnou 15.3.2006, dne 10.2.2006 směnku na částku 70.000,- Kč splatnou 30.6.2006, dne 10.2.2006 směnku na částku 100.000,- Kč splatnou 30.6.2006, dne 27.3.2006 směnku na částku 610.000,- Kč splatnou 1.7.2006, avšak termíny splatnosti nedodržel, ani později peníze nevrátil, a způsobil tak Jiřímu Š.XXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX, škodu ve výši nejméně 1.065.700,- Kč,
- l) v průběhu měsíce prosince 2005 v Třebíči pod záminkou investice s výhodným ziskem postupně vylákal od Ing. Petra B.XXXXX, nar. XXXXX, částku 800.000,- Kč, když dne 16.12.2005 podepsal směnku na částku 1.100.000,- Kč zahrnující slíbený zisk, splatnou 1.7.2006, avšak lhůtu splatnosti nedodržel, ani později peníze nevrátil, a

způsobil tak Ing. Petru B.XXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX, škodu ve výši 800.000,- Kč,

- m) dne 3.12.2005 v Moravských Budějovicích vylákal od Marcela Š.XXXXX, nar. XXXXX, motorku Yamaha YZF R1, reg. zn. 4S 1608, v hodnotě 143.900,- Kč, s tím, že do 1.7.2006 vrátí částku 300.000,- Kč, což nedodržel, a způsobil tak Marcelu Š.XXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX, škodu ve výši 143.900,- Kč,
- n) v době od 5.12.2005 do 7.3.2006 v Moravských Budějovicích, pod legendou, že potřebuje peníze na nákup hotelu, benzinové čerpací stanice, sbírky obrazů, vylákal od Lubomíra Š.XXXXX, nar. XXXXX, jednak finanční prostředky ve výši 166.000,- Kč, jednak dvě osobní vozidla, a to Hyundai Lantra Wagon 1,6 GLS, reg. zn. 2J3 9884, v hodnotě 69.800,- Kč, Opel Vectra 2,0 16V, reg. zn. 1J3 3803, v hodnotě 47.200,- Kč, která měl prodat, a získané finanční prostředky investovat a následně se ziskem vrátit do 1.5.2006, což nedodržel, peníze ani později nevrátil, a způsobil tak Lubomíru Š.XXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX, škodu ve výši nejméně 283.000,- Kč,
- o) dne 12.12.2005 v Moravských Budějovicích, pod záminkou půjčky peněz na výhodný úrok vylákal od Radka K.XXXXX, nar. XXXXX, částku 100.000,- Kč, kterou slíbil vrátit do 12.1.2006 s navýšením na 112.000,- Kč, avšak v dohodnuté lhůtě ani později peníze nevrátil, a způsobil tak Radku K.XXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX, škodu ve výši 100.000,- Kč,
- p) v době od 18.12.2005 do března 2006 v Lažínkách, pod záminkou potřeby peněz na zakoupení sbírky obrazů, kterou pak může výhodně prodat, postupně vylákal od Jana K.XXXXX, nar. XXXXX, částku 190.000,- Kč, kterou slíbil vrátit do měsíce července 2006, což neučinil, ani později peníze nevrátil, a způsobil tak Janu K.XXXXX, nar. XXXXX7, bytem XXXXX, škodu ve výši 190.000,- Kč,
- q) dne 5.1.2006 v Lesonicích, pod záminkou potřeby peněz na zakoupení obrazů vylákal od Radka Z.XXXXX, nar. XXXXX, částku 40.000,- Kč s tím, že peníze vrátí do 10.3.2006, avšak termín vrácení peněz nedodržel, nevrátil je ani později, a způsobil tak Radku Z.XXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX, škodu ve výši 40.000,- Kč,

- r) v přesně nezjištěné době v měsíci únoru 2006 v Moravských Budějovicích, pod záminkou potřeby peněz na koupi sbírky obrazů a na jednorázový účel postupně vylákal od MUDr. Petra L.XXXXX, nar. XXXXX, částku 100.000,- Kč a následně částku 50.000,- Kč a 4.000,- USD, které slíbil vrátit do 14 dnů, což nedodržel, dodatečně napsal směnku na částku 350.000,- Kč splatnou 10.4.2006, avšak termín splatnosti nedodržel, ani později peníze nevrátil, a způsobil tak MUDr. Petru L.XXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX, škodu ve výši 245.232,- Kč,
- s) v době od 1.2.2006 do 26.5.2006 v Dačicích, Jemnici a jinde pod záminkou potřeby peněz na zakoupení hotelu, zakoupení obrazu francouzského malíře, na zakoupení rokokové skříňky, se slibem vrácení peněz s navýšeným úrokem postupně na základě písemných smluv o půjčce vylákal od Radka Z.XXXXX, nar. XXXXX, částku ve výši 1.641.000,- Kč, přičemž v posledně dohodnuté lhůtě do 22.6.2006 peníze nevrátil, čímž tak Radku Z.XXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX, způsobil škodu ve výši 1.641.000,- Kč,
- t) dne 5.3.2006 v Moravských Budějovicích, pod záminkou potřeby peněz na zakoupení obrazu vylákal od Michala D.XXXXX, nar. XXXXX, částku 121.000,- Kč, kterou dle směnky slíbil vrátit 10.4.2006, což nedodržel, ani později peníze nevrátil, a způsobil tak Michalu D.XXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX, škodu ve výši 121.000,- Kč,
- u) v přesně nezjištěné době v měsíci březnu až dubnu 2006 v Moravských Budějovicích prodal za částku 125.000,- Kč Davidu Ch.XXXXX, nar. XXXXX, vozidlo VW Golf 1,8, reg. zn. 2J1 2526, které dne 9.3.2006 zakoupil v Autobazaru Jahoda v Třebíči na základě Smlouvy o úvěru uzavřené s GE Money Multiservis a.s., ačkoliv věděl, že po dobu trvání úvěrové smlouvy nesmí bez předchozí souhlasu věřitele vozidlo prodat, zastavit, pronajmout, a asi po jednom měsíci pod záminkou, že vozidlo potřebuje ukázat svému otci, vozidlo odvezl, zpět je nevrátil, ani nevrátil peníze, čímž tak Davidu Ch.XXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX, způsobil škodu ve výši 125.000,- Kč,
- v) ve dnech 7.4.2006 a 9.4.2006 ve Znojmě pod záminkou potřeby peněz na zakoupení obrazu nějakého akademického malíře se slibem krátkého termínu vrácení vylákal od Bedřicha L.XXXXX, nar. XXXXX, částku 30.000,- Kč a následně částku 50.000,- Kč,

kterou dle dohody slíbil vrátit do jednoho měsíce, což nedodržel, ani později peníze nevrátil, když dluh uhradila matka obžalovaného dne 20.11.2007, a způsobil tak Bedřichu L.XXXX, nar. XXXX, bytem XXXXX, škodu ve výši 80.000,- Kč,

- w) dne 21.4.2006 v Hnanicích, pod slibem vysoké provize vylákal od Kamila Š.XXXXX nar. XXXXX, částku 100.000,- Kč, kterou slíbil vrátit do 14 dnů povýšenou o 30.000,- Kč, což nedodržel, peníze nevrátil ani v dohodnuté prodloužené lhůtě do 31.5.2006, přičemž do zástavy předal poškozenému vozidlo VW Golf 1,8 reg. zn. 2J1 2526, které zakoupil dle Smlouvy o úvěru ze dne 9.3.2006, uzavřené s GE Money Multiservis a.s., když poškozený hodlal vozidlo prodat do autobazaru a upozornil na to obžalovaného, tak předmětné vozidlo zmizelo z místa parkování v Hnanicích, čímž tak Kamila Š.XXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX, způsobil škodu ve výši 100.000,- Kč,
- x) v blíže nezjištěné době v měsíci květnu 2006 v Třebíči pod legendou koupě obrazů a krátkého termínu vrácení vylákal od Karla B.XXXX, nar. XXXX, částku 50.000,- Kč a po týdně další částku 50.000,- Kč s tím, že peníze do týdne vrátí, což nedodržel, peníze nevrátil ani později, a způsobil tak Karlu B.XXXX nar. XXXXX, bytem XXXXX, škodu ve výši 100.000,- Kč,
- y) dne 15.2.2006 ve Znojmě u GE Money Bank a.s. uzavřel Smlouvu o úvěru ve výši 75.000,- Kč, který měl splácet po dobu 50 měsíců měsíčními splátkami ve výši 2.060,90 Kč, ač věděl, že nemá trvalý zdroj příjmů a je zatížen dluhy z předchozí doby, přičemž po vyčerpání úvěru neuhradil ani jednu měsíční splátku, a způsobil tak GE Money Bank a.s., se sídlem Praha, Vyskočilova 1422/1a, škodu ve výši 75.000,- Kč,
- z) dne 16.2.2006 v Třebíči u společnosti PROFIREAL a.s. uzavřel revolvingový úvěr č. 9100045812 na částku 158.004,- Kč, který měl splácet po dobu 36 měsíců měsíčními splátkami ve výši 4.389,- Kč, přičemž úvěr uzavřel za situace, kdy neměl trvalý zdroj příjmů a byl zatížen dluhy z předchozí doby, na úvěr byly matkou obžalovaného uhrazeny dvě měsíční splátky, a to dne 27.5.2006 a 27.6.2006, zbývající splátky neuhradil, a způsobil tak PROFIREAL a.s., se sídlem Pardubice, Pernštýnské nám. 80,

škodu ve výši nejméně 77.102,- Kč, představující jistinu, když zbývající rozdíl mezi výší úvěru a vyplacenou částkou je smluvní odměna,

aa) dne 2.3.2006 v Brně, Skandinávská 6, v prodejně Elektro World u GE Money Multiservis a.s. uzavřel smlouvu o revolvingovém úvěru do výše úvěrového rámce v částce 22.600,- Kč a týž den zakoupil v prodejně notebook v ceně 27.541,- Kč, z čehož výše úvěru činila 22.541,- Kč, a měsíční splátky ve výši 10 % z čerpané částky úvěru nehradil, neboť úvěr uzavřel za situace, kdy byl zatížen dalšími vysokými dluhy a věděl, že nemá finanční prostředky na úhradu splátek, čímž tak společnosti GE Money Multiservis a.s., se sídlem Praha 4, Vyskočilova 1422/1a, způsobil škodu minimálně ve výši 22.541,- Kč,

bb) dne 9.3.2006 v Třebíči v Autobazaru Jahoda se společností GE Money Multiservis a.s. uzavřel smlouvu o úvěru č. 33253527 na úhradu kupní ceny vozidla VW Golf IV 1,8, reg. zn. 2J1 2526, ve výši 144.990,- Kč, přičemž uhradil při podpisu smlouvy akontaci ve výši 15.000,- Kč z vlastních finančních prostředků a částku 129.990,- Kč měl splácet po dobu 60 měsíců měsíčními splátkami ve výši 5.340,08 Kč, přičemž věděl, že jeho finanční situace, kdy byl zatížen řadou dalších dluhů, mu neumožňuje závazku dostát, žádnou měsíční splátku po podpisu smlouvy nehradil, a způsobil tak GE Money Multiservis a.s., se sídlem Praha 4, Vyskočilova 1422/1a, zastoupené Transcom Worldwide Czech Republic s.r.o., Praha 2, Záhřebská 23/170, škodu ve výši 129.990,- Kč,

obžalovaný Mgr. Josef S.XXXXX

3)

v přesně nezjištěné době před 24.5.2004, kdy bylo zahájeno trestní stíhání obžalovaného Jana T.XXXXX ml., nar. XXXX.převážně v Brně k žádosti obžalovaného Jana T.XXXXX ml. pod legendou, že smlouvy budou sloužit pro finanční úřad, smyšleným jménem Jiří Novotný a smyšleným rodným číslem 770115/3460 napsal dvacet smluv o prodeji obrazů signovaných Zrzavý nebo Zerzavý, a v jednom případě Josef Čapek, které i smyšleným jménem Novotný podepsal, kdy ve smlouvách uváděl, že se jedná o originální díla, že je jediným a výhradním

majitelem obrazů, které prodává za sjednanou kupní cenu a dle níže uvedených smluv měl prodat

- 1) v Brně dne 25.8.2003, originál obrazu malíře Jana Zrzavého s názvem Bretaň rozměru 58x44 cm, kombinovaná technika za částku 260.000,- Kč,
- 2) v Brně dne 25.9.2003, originál obrazu malíře Jana Zrzavého z roku 1942, rozměru 33x40 cm, tempera na plátně za částku 150.000,- Kč,
- 3) v Brně dne 18.11.2003, originál obrazu malíře Jana Zrzavého rozměru 40x49,5 cm, tempera na plátně zobrazující tři domy, tři lodičky, vpravo dole zídka, signováno Zrzavý 36 vpravo dole za částku 150.000,- Kč,
- 4) v Brně dne 27.11.2003, originál obrazu malíře Jana Zrzavého s námětem Přístav v Bretani, rozměru 43x59,5 cm, tempera na plátně, signováno Zrzavý 34, s námětem budov a pěti bárkami, dvě černé, dvě modré a jedna bílá za částku 150.000,- Kč,
- 5) v Brně dne 27.11.2003, originál obrazu malíře Jana Zrzavého s námětem Přístav v Bretani, rozměru 38,5x48,5 cm, tempera na plátně, signováno Zrzavý 34, s námětem budov na pobřeží a tři bárky v barvách modrá, červená a bílá za částku 150.000,- Kč,
- 6) v Brně dne 27.11.2003, originál obrazu malíře Jana Zrzavého s námětem Přístav v Bretani, rozměru 43x59,6 cm, tempera na plátně, signováno Zrzavý 34, s námětem pěti bárek, kdy tři bárky jsou červené, jedna bílá, jedna modrá za částku 150.000,- Kč,
- 7) v Brně dne 27.11.2003, originál obrazu malíře Jana Zrzavého s námětem Přístav v Bretani, rozměru 59x67,5 cm, tempera na plátně, signováno Zrzavý 34, s námětem tří bárek, modré, červené a bílé barvy bez udání ceny,
- 8) v Brně dne 29.12.2003, originál obrazu malíře Jana Zrzavého s námětem Bretaňský přístav, rozměru 40x49,5 cm, zobrazující dvě lodě a čtyři domky, signováno vlevo dole J. Zrzavý 36 za částku 150.000,- Kč,

- 9) v Brně dne 29.12.2003, originál obrazu malíře Jana Zrzavého s námětem Bretaňský přístav, rozměru 40x49,5 cm, zobrazující dvě lodě a dva domky, signováno vpravo dole J. Zrzavý 36 za částku 150.000,- Kč,
- 10) v Brně dne 18.1.2004, originál obrazu malíře Jana Zrzavého s námětem čtyř domků a dvou lodí, rozměru 40,5x49 cm, tempera na plátně, signováno vlevo dole Zrzavý 36 za částku 150.000,- Kč,
- 11) v Brně dne 18.1.2004, originál obrazu malíře Jana Zrzavého, rozměru 50x40 cm, tempera na plátně, s námětem tří domků, dvou lodí a v popředí rozpadlý dům, signováno vpravo dole Zrzavý 36 za částku 150.000,- Kč,
- 12) v Brně dne 18.1.2004, originál obrazu malíře Jana Zrzavého, rozměru 50,5x39,5 cm, tempera na plátně, s námětem tří domků a dvou lodí, signováno vpravo dole Zrzavý 36 za částku 150.000,- Kč,
- 13) v Brně dne 12.2.2004, originál obrazu malíře Jana Zrzavého, rozměru 39,5x59,5 cm, tempera na plátně, s námětem tří domů, majákem, dvou lodí a molem, signováno dole Zrzavý 34 za částku 150.000,- Kč,
- 14) v Brně dne 12.2.2004, originál obrazu malíře Jana Zrzavého, rozměru 40x59,5 cm, tempera na plátně, s motivem v popředí šest domů, sedm zídek, signováno vlevo dole Zrzavý 35 za částku 150.000,- Kč,
- 15) v Brně dne 12.2.2004, originál obrazu malíře Jana Zrzavého, rozměru 40x49 cm, tempera na plátně, s námětem dvě chalupy proti sobě, dvě lodě, signováno vpravo dole Zrzavý 36 za částku 150.000,- Kč,
- 16) v Brně dne 12.2.2004, originál obrazu malíře Jana Zrzavého, rozměru 49,5x40 cm, tempera na plátně, s námětem dvou chalup, dvou lodí, jedna chalupa s křížem, signováno vpravo dole Zrzavý 36 za částku 150.000,- Kč,

- 17) v Brně dne 12.2.2004, originál obrazu malíře Jana Zrzavého, rozměru 40x60 cm, tempera na plátně, s námětem skupina (nečitelné) domků, vpravo přístavní zeď, svah, signováno vlevo dole Zrzavý 35 za částku 150.000,- Kč,
- 18) v Brně dne 18.3.2004, originál obrazu malíře Josefa Čapka, rozměru 67x41 cm, olej na plátně, rozměru 67x41 cm, zobrazující polopostavu mladé dívky (ženy) z profilu, vše růžové, signováno vpravo dole J.Č., datace vpravo nahoře 1916 za částku 200.000,- Kč,
- 19) v Brně dne 25.3.2004, originál obrazu malíře Jana Zrzavého, rozměru 40x60 cm, tempera na plátně, zobrazující skupinu šesti přístavních domků, nádech do modré, signováno vpravo dole Zrzavý 31 za částku 150.000,- Kč,
- 20) v Brně dne 25.3.2004, originál obrazu malíře Jana Zrzavého, rozměru 40x60 cm, tempera na plátně, zobrazující šest domků, nádech do modré, signováno vpravo dole Zrzavý 31 za částku 150.000,- Kč,

kdy si musel být vědom, že tyto listiny budou Janem T.XXXXXX prezentovány dalším osobám a budou tak sloužit k uvedení těchto dalších osob v omyl o způsobu nabytí uměleckých děl popsaných na uvedených listinách Janem T.XXXXXX, s čímž byl srozuměn, neboť žádné obrazy nevlastnil a od obžalovaného Jana T.XXXXXX sjednané kupní ceny v celkové výši 3.040.000,- Kč nepřevzal, kdy právě s přihlédnutím k cenám na jednotlivých smlouvách musel být srozuměn i s tím, že takto obžalovaný Jan T.XXXXXX způsobí škodu minimálně nikoli nepatrnou, kdy Jan T.XXXXXX následně tyto listiny využíval v rámci legendy o nabytí obrazů, k legalizaci původu falz obrazů, které prodával dalším osobám jako pravé a těmto celkově způsobil škodu ve výši přesahující 3.000.000,- Kč,

t e d y

obžalovaný Jan T.XXXXXX

ad I./1)

a)

navedl jiného ke spáchání trestného činu, spočívajícího v tom, aby tento neoprávněně zasáhl do zákonem chráněných práv k autorskému dílu a dopustil se takového činu ve značném rozsahu,

b)

ke škodě cizího majetku sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil takovým činem značnou škodu,

ad I./2)

ke škodě cizího majetku sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu,

obžalovaný Mgr. Josef S.XXXXXX

ad I./3)

poskytl pomoc jinému ke spáchání trestného činu, spočívajícího v tom, aby ke škodě cizího majetku sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, a způsobil takovým činem škodu nikoli nepatrnou,

t í m s p á c h a l i

obžalovaný Jan T.XXXXXX

ad I./1)

a)

účastenství ve formě návodu k trestnému činu porušování autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 10 odst. 1 písm. b) k § 152 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákona,

b)

trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákona,

ad I./2)

trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 4 trestního zákona,

obžalovaný Mgr. Josef S.XXXXX

ad I./3)

účastenství ve formě pomoci k trestnému činu podvodu podle § 10 odst. 1 písm. c) k § 250 odst. 1 trestního zákona,

a odsuzují se

obžalovaný Jan T.XXXXX:

Za tyto trestné činy a sbíhající se trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1,2 trestního zákona, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 25.2.2009 sp. zn. 11T 1/2008 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 27.5.2009 sp. zn. 3To 320/2009,

podle § 250 odst. 4 trestního zákona a § 35 odst. 2 trestního zákona k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

7 ½ (sedmi a půl) roku.

Podle § 39a odst. 2 písm. c) trestního zákona se pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Současně se zrušuje výrok o trestu, který byl obžalovanému uložen rozsudkem Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 25.2.2009 sp. zn. 11T 1/2008 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 27.5.2009 sp. zn. 3To 320/2009, jakož i všechna další rozhodnutí na uvedený výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

obžalovaný Mgr. Josef S.XXXXX:

Podle § 250 odst. 1 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání

18 (osmnácti) měsíců.

Podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1 trestního zákona se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání

4 (čtyř) let.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný Jan T.XXXXXX povinen na náhradě škody uhradit poškozeným :

- 1) Radku T.XXXXXX, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, částku 1.100.000,- Kč,
- 2) Haně T.XXXXXX, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, částku 2.300.000,- Kč,
- 3) Tomáši D.XXXXXXX, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, částku 290.000,- Kč,
- 4) Mirce V.XXXXXXX, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, částku 300.000,- Kč,
- 5) Michalu Z.XXXXXX, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, částku 350.000,- Kč,
- 6) Pavlu Š.XXXXXX, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, částku 361.000,- Kč,
- 7) Martinu Š.XXXXXX, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, částku 459.000,- Kč,
- 8) Tomáši B.XXXXXX, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, částku 150.000,- Kč,
- 9) Jiřímu Š.XXXXXX, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, částku 1.065.700,- Kč,
- 10) Ing. Petru B.XXXXXX, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, částku 800.000,- Kč,
- 11) Lubomíru Š.XXXXXX, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, škodu ve výši 283.000,- Kč,
- 12) Radku K.XXXXXX, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, částku 100.000,- Kč,
- 13) Janu K.XXXXXXX, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, částku 190.000,- Kč,
- 14) Radku Z.XXXXXX, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, částku 40.000,- Kč s 9% úrokem z prodlení od 10.4.2006 (odpovídající roční hodnotě repo sazby ČNB zvýšené o 7 procentních bodů),
- 15) MUDr. Petru L.XXXXXX, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, částku 245.232,- Kč,
- 16) Radku Z.XXXXXX, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, částku 1.641.000,- Kč,
- 17) Michalu D.XXXXXX, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, částku 121.000,- Kč,
- 18) Kamilu Š.XXXXXX, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, částku 100.000,- Kč,
- 19) Karlu B.XXXXXX, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, částku 100.000,- Kč,
- 20) GE Money Multiservis a.s., se sídlem Praha 4, Vyskočilova 1422/1a, IČ : 49241150, částku 22.541,- Kč,
- 21) GE Money Multiservis a.s., se sídlem Praha 4, Vyskočilova 1422/1a, IČ : 49241150, částku 129.990,- Kč.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškození :

- 1) Bohumil N.XXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX,
- 2) PROFIREAL a.s., se sídlem Pardubice, Pernštýnské nám. 80, IČ : 61860069,
- 3) František V.XXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX,

odkazují se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškození :

- 1) Hana T.XXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX,
- 2) Pavel Š.XXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX,
- 3) Lubomír Š.XXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX,
- 4) Radek K.XXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX
- 5) MUDr. Petr L.XXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX,
- 6) Kamil Š.XXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX,
- 7) GE Money Multiservis a.s., se sídlem Praha 4, Vyskočilova 1422/1a, IČ : 49241150,
- 8) GE Money Multiservis a.s., se sídlem Praha 4, Vyskočilova 1422/1a, IČ : 49241150,

odkazují se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

II.

Obžalovaný

Antonín B.XXXXX

nar. XXXXX v Budkově, důchodce, bytem XXXXX

1)

se podle § 226 písm. b) trestního řádu zprošťuje obžaloby, kterou mu bylo kladeno za vinu, že

společně s Janem T.XXXXX st., jehož trestní stíhání bylo zastaveno:

dne 27.3.2004 společně navštívili Galerii Vysočina v Poličce, Palackého nám. 160, okres Svitavy, majitelky Marcely Vraspírové a na základě písemného čestného prohlášení o vlastnictví obrazů a legálnosti jejich nabytí nabídli do komisního prodeje a to obžalovaný

Antonín B.XXXXXX obraz s názvem Milenci, olej na lepeném plátně o rozměrech 45x40cm, signován Kristián Kodet 2003 za částku 15.000,- Kč a Jan T.XXXXXX st. obraz s názvem Milenci s červenou růží, olej na lepeném plátně o rozměrech 45x35cm, signován Kristián Kodet 2003 za částku 15.000,- Kč, které deklarovali jako originály, ač věděli, že se jedná o falza a vzhledem k tomu, že majitelka Marcela Vraspírová pojala podezření, že jde o falza, obrazy oběma dne 29.3.2004 vrátila,

čím měl spáchat

trestný čin podvodu ve stádiu pokusu podle § 8 odst. 1 k § 250 odst. 1, odst. 2 trestního zákona,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

2)

se podle § 226 písm. b) trestního řádu zprošťuje obžaloby, kterou mu bylo kladeno za vinu, že

a)

dne 18.10.2003 v Havlíčkově Brodě v době konání sběratelské burzy v Kulturním domě Ostrov s.r.o., Na Ostrově 28, pod smyšlenou legendou, že se osobně zná s malířem Kristianem Kodetem, jemuž zprostředkoval prodej nějaké chalupy prodal Miroslavu Melechovi, bytem Kutná Hora, Benešova 374, jako originál obraz s názvem Milenci, olej na kartonu o rozměrech 39x57 cm v rámu zlaté barvy, signovaný vpravo dole Kristian Kodet 2002 za částku 15.000,- Kč, který neměl vystavený na burze, nýbrž jej měl uložen ve svém osobním vozidle, ačkoliv věděl, že se jedná o falzum, čímž tak Miroslavu Melechovi, nar. 6.3.1941, bytem Kutná Hora, Benešova 374, způsobil škodu ve výši 15.000,- Kč,

b)

dne 5.11.2003 v doprovodu obžalovaného Jana T.XXXXXX st. navštívil Galerii Vysočina v Poličce, Palackého nám. 160, okres Svitavy, majitelky Marcely Vraspírové a dle písemného čestného prohlášení o vlastnictví obrazů, kterého nabyt legálně a dodacího listu č. 1/2003, předal do komisního prodeje obraz s názvem Milenci, olej na lepeném plátně, o rozměrech 45x35 cm, signován Kristian Kodet 2002 za částku 15.000,- Kč a obraz kombinovaná

technika na ručním papíru, o rozměrech 28,5x39 cm s názvem Povož s koňmi, signován vlevo dole Vojt. Sedláček za částku 9.000,- Kč, které deklaroval jako originály, ač věděl, že se jedná o falza, čímž tak Marcele Vraspírové, nar. 26.5.1971, bytem Lubná 34, okres Svitavy, způsobil škodu ve výši 24.000,- Kč, neboť požadovanou částku 15.000,- Kč za obraz signovaný Kristian Kodet 2002 převzal od Marcely Vraspírové dne 11.3.2004 a požadovaná částka 9.000,- Kč za obraz signovaný Vojt. Sedláček mu byla zaslána poštovní poukázkou dne 29.12.2003, ponížena o poštovné ve výši 34,- Kč,

čím měl spáchat

trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 2 trestního zákona,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

III.

Obžalovaný

Jan T.XXXX

nar. XXXXX v Třebíči, osoba samostatně výdělečně činná, bytem XXXXX,

se podle § 226 písm. b) trestního řádu zprošťuje obžaloby, kterou mu bylo kladeno za vinu, že

v době od 7.6.2006 do 12.6.2006 v Moravských Budějovicích, okres Třebíč, poté, co jeho rodiče Jan T.XXXXX, nar. XXXXX, a MUDr. Danuše T.XXXXX, nar. XXXXX, oba bytem XXXXX, jako spoluvlastníci nemovitostí zapsaných na LV č. XXX u Katastrálního úřadu pro Vysočinu, katastrální pracoviště v Moravských Budějovicích pro okres Třebíč, k.ú. Moravské Budějovice, a to rodinného domu č. p. XXXXX na st. p. 1097, st. p. č. 1097 zastavěná plocha a nádvoří a p. č. 219/2 zahrada, v hodnotě nejméně 3 mil. Kč, podepsali dvě zástavní smlouvy ze dne 7.6.2006 a na Městském úřadě v Moravských Budějovicích si nechali ověřit podpisy na smlouvách, jež uzavřeli na předmětné nemovitosti ve prospěch zástavního věřitele Patrika Š.XXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX, který na základě dvou smluv o půjčce ze

dne 7.6.2006 zapůjčil obviněnému částku 650.000,- Kč a 1.500.000,- Kč a po podpisu zástavních smluv změnil na smlouvách datum splatnosti půjček na den 30.6.2006, a poté bez souhlasu a vědomí svých rodičů jednak sám dne 8.6.2006, jednak Patrik Š.XXXX dne 12.6.2006 předložili Katastrálnímu úřadu pro Vysočinu, Katastrální pracoviště Moravské Budějovice, zástavní smlouvu s návrhem na vklad zástavního práva do katastru nemovitostí, který byl povolen rozhodnutím č. V-704/2006-741 ze dne 26.6.2006 s právními účinky vkladu dnem 8.6.2006 a rozhodnutím č. V-707/2006-741 ze dne 26.6.2006 s právními účinky vkladu dnem 12.6.2006, čímž tak zajistil, že v případě nesplacené půjčky v termínu 30.6.2006 uspokojí zástavní věřitel svou pohledávku realizací zástavního práva do výše nejméně 2.150.000,- Kč,

čím měl spáchat

jeden z útoků pokračujícího trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 4 trestního zákona ve stádiu přípravy podle § 7 odst. 1 trestního zákona,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

O d ů v o d n ě n í

A/ Skutková zjištění

Pro větší přehlednost jsou jednotlivé důkazy a z nich plynoucí skutková zjištění popsány ke každému skutku samostatně.

K bodu I./1.

Soud vzal za prokázaný následující skutkový děj :

v přesně nezjištěné době předcházející červenci 2003 pod smyšlenou legendou vytvoření obrazů odpovídajících tvorbě malíře Jana Zrzavého, případně dalších význačných českých malířů, tak aby mohly být prezentovány jako pravé pro podnikatele, který je srozuměn s tím, že se nejedná o pravá díla, fakticky k účelu prodeje těchto obrazů jako pravých svému otci, požádal samostatně stíhaného Libora P.XXXX o namalování obrazů na motivy tvorby těchto malířů, kdy tomuto opatřil fotografie obrazů malíře Jana Zrzavého a další podklady, a Libor P.XXXX následně od měsíce července až srpna 2003 do poloviny měsíce května 2004 na základě této žádosti obžalovaného Jana T.XXXX ve svém bytě v Liberci, Kašparova 591, postupně na plátna, která si vyrobil takovým způsobem, aby odpovídala době tvorby malíře

Jana Zrzavého nebo na lepenku, namaloval obrazy s motivy obrazů Jana Zrzavého z období let zejména 1931-1942, které opatřil signaturou Zrzavý nebo Zrzavý s uvedením roku vzniku obrazů z ruky malíře Jana Zrzavého a takto namaloval 19 ve výroku rozsudku přesně identifikovaných obrazů a dalších nejméně 12 blíže nezjištěných obrazů s obdobnými motivy opatřenými signaturami tak, jak vyplývá z obsahu smluv z období od 25.8.2003 do 25.3.2004 dle nichž osoba vystupující pod jménem Jiří Novotný, rodné číslo 770115/3460 prodala Janu T.XXXXX, r.č. XXXXX, originály obrazů malíře Jana Zrzavého, čímž tak porušil příslušná ustanovení § 30 odst. 2 zákona č. 121/2000 Sb., (o právu autorském o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů), přičemž všechny namalované obrazy Jan T.XXXX převzal, za tyto Liboru P.XXXXX zaplatil částky od 5.000,- Kč do 15.000,- Kč dle velikosti obrazu, čím tento tak získal pro svou potřebu částku nejméně 300.000,- Kč, část Liborem P.XXXXX namalovaných obrazů jako pravé prodal svému otci, Janu T.XXXXX st., nar. XXXXX, bytem XXXXX, za částky od 150.000,- Kč za jeden obraz, kdy takto získal minimálně 3.000.000,- Kč a dva obrazy prodal jako pravé Antonínu B.XXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXXX, za celkovou částku 180.000,- Kč a takto získal celkově minimálně částku 3.180.000,- Kč.

Shora popsany skutkový děj byl prokázán dokazováním provedeným v hlavním líčení. V souladu s ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu soud zjišťoval skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí. Podle § 2 odst. 6 trestního řádu provedené důkazy hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Zde je nutno uvést, že v této věci (a tomto skutku) se jedná o již druhý rozsudek nalézacího soudu, když již dne 23.1.2008 došlo k vyhlášení prvního rozsudku, kterým byli jednak odsouzeni obžalovaní P.XXXX, T.XXXX ml. a Mgr. S.XXXX, jednak došlo ke zproštění spoluobžalovaného B.XXXX. Tento rozsudek byl zrušen usnesením Vrchního soudu v Olomouci, sp. zn. 2To 40/2008 ze dne 27.8.2008. Odvolací soud, mimo dalších formálních pochybení, zejména poukázal na nejasnosti v souvislosti s celkovým ustálením skutkového děje a na něj navazujících právních kvalifikací a v tomto směru soud I. stupně zavázal k přesnějšímu objasnění některých faktů a s tím související hodnotící činnosti.

Soud proto zde nejprve provede opětovné zhodnocení důkazní situace týkající se všech provedených důkazů v hlavním líčení tak, jak je hodnotil soud nalézací a vyjádří se k případným dalším povinnostem, které mu byly uloženy rozhodnutím Vrchního soudu v Olomouci.

Obžalovaný Jan T.XXXX mladší se k tomuto trestnému jednání jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení v plném rozsahu doznal. V přípravném řízení dne 25.5.2004, 9.7.2004, 13.8.2004, 12.10.2004, 11.2.2005, 2.6.2005, 15.7.2005, 5.4.2006, 15.5.2006, 9.6.2006 a 12.9.2006 (č.l. 2179-2187, 2191-2196, 2197-2205, 2206-2213, 2214-2218, 2219-2224, 2225-2234, 2235-2241, 2242-2247, 2251-2256, 2257-2262) nejprve uvedl, že pokud se týká konkrétních obrazů (poškození Ing. T.XXXX a JUDr. K.XXXX), tak o ty ho požádal jeho otec, když někdy v letních měsících roku 2003 se ho ptal, zda zná někoho, kdo by byl schopen udělat obrazy od malíře Jana Zrzavého. Vzhledem k tomu, že dělal na encyklopedii malířů, sochařů a fotografů, řekl otci, že by to neměl být problém pro průměrně nadaného akademického malíře. Na požadavek otce našel přes internet Libora P.XXXX, kterého ujišťoval, že pokud obrazy vytvoří, nebudou použity jako pravé. Zde mu měl uvést, že budou sloužit pro zájemce, kteří se chtějí před okolím „chlubit“, případně si chránit svá díla před odcizením vystavením nikoli originálů, když se sám u otce ujistil, že obrazy bude mít otec

pro svoji potřebu. (Tyto údaje mají jistou vnitřní rozporuplnost, neboť pokud by se mělo jednat o díla, která budou vystavena místo originálů, bylo by logicky očekávatelné, že bude obžalovaný P.XXXX tvořit přesné kopie a nikoli „variace“, navíc v podstatě dle volné úvahy tohoto spoluobžalovaného.) Spoluobžalovaného P.XXXX vzal na výlet do Galerie v Telči, kde mu ukázal dílo Zrzavého a asi týden poté obžalovaný P.XXXX namaloval první obraz s nádechem do modra, s červenou loďkou v přístavu o rozměrech asi 60x70 cm, za který mu zaplatil kolem 10.000,- Kč. Obraz předal otcí a ten mu za něj dal stejnou cenu, jako on dal spoluobžalovanému P.XXXX a takto postupoval průběžně u dalších obrazů. Mohlo jich být 20 až 30, možná i více. Celkově spoluobžalovanému P.XXXX mohl zaplatit částku kolem 350.000,- Kč, když se pohybovala od 5.000,- Kč/kus do 20.000,- Kč/kus dle velikosti obrazu. Obrazy od obžalovaného P.XXXX vozil jako plátna, rámoval je otec. Co se týče námětů, tak to nechával na obžalovaném P.XXXX, ale držel se toho, co řekl otec, zda to má být vesnička nebo přístav. Již v době, kdy domluvil tuto tvorbu, otec hovořil o nutnosti sehnání dokladů o nabytí („jako, že je koupil“) pro potřeby berního úřadu, a tak se domluvil se svým kamarádem spoluobžalovaným Mgr. S.XXXX, který vždy napsal text, který mu diktoval, když částku v něm uvedenou mu určil jeho otec. Dne 9.7.2004 (č.l. 2191-2196) pak uvedl, že dva obrazy prodal spoluobžalovanému B.XXXX, ovšem s tím, že jej upozornil, že se jedná o kopie. Obrazy mu prodal za „nákupní cenu“ v případě prvního zvýšenou o 2.000,- Kč, v případě druhého pak o 5.000,- Kč. Obrazy otcí předával za stejnou částku za jakou je nabyt. Spoluobžalovaného P.XXXX ohledně techniky tvorby instruoval jen rámcově, např. aby použil přírodní pigmenty. Dne 13.8.2004 pozměnil svoji výpověď ohledně důvodů, proč se na spoluobžalovaného Libora P.XXXX obrátil s tím, že otec nevěděl, že se jedná o padělky, chtěl ho napálit, když vždy tvrdil, že rozezná padělek. Protože otec požadoval doklady k dílům, tak se obrátil na spoluobžalovaného Mgr. S.XXXX. Obrazy měly zůstat v rodinné sbírce, jak mu otec slíbil a celkově za ně dostal asi 3,5 milionů Kč. Z této částky asi 1.500.000,- Kč použil na encyklopedii, za zbytek vybavil byt své přítelkyně a koupil jí auto. Dne 12.10.2004 připustil, že s obžalovaným P.XXXX hovořil o namalování obrazů Čapka a Šímy. Jeden obraz Čapka obžalovaný P.XXXX asi 14 dnů před jejich zadržením namaloval, ale protože se nepovedl, tak jej P.XXXX zničil. Otcí pak nabízel i obraz od Chittussiho, kdy o tom uvažoval, ale s obžalovaným P.XXXX o tom nehovořil. (Tento údaj je v částečném rozporu s důkazy zajištěnými při domovní prohlídce u obžalovaného P.XXXX, který má v sešitu poznámky nejen k Zrzavému, ale i k tomuto umělci.) Popřel údaje svědka JUDr. Koudelky, ohledně charakteru jeho údajů při předávání finanční částky, kdy ovšem nepopřel, že konkrétní skutečnosti jím popisované mohly zaznít. Dne 11.2.2005 uvedl, že obraz (poškozený P.XXXX) pochází od obžalovaného P.XXXX, od kterého jinak převzal 19 obrazů a asi 15 jich zničil, když byly nekvalitní. Opětovně zdůraznil, že nepočítal s tím, že by otec obrazy rozprodal. Po namalování obrazů od Čapka a Šímy obžalovaným P.XXXX, chtěl již otcí říci pravdu, protože viděl, že se hodně zadlužuje. Dne 2.6.2005 a následně se vyjadřoval k obsahu a významu věcí zajištěných při domovních prohlídkách, zejména k fotografiím obrazů Zrzavého, kdy se jednalo buď o jím focené originály v Telči nebo díla obžalovaného P.XXXX. K obrazu signovanému Zrzavý 48, který měl v komodě ve svém pokoji v bydlíšti v XXXX (položka č. 29 protokolu o domovní prohlídce) uvedl, že se jedná o obraz, který namaloval obžalovaný P.XXXX, a který chtěl prodat otcí. Dne 15.7.2005 k rozsahu trestné činnosti uvedl, že obžalovaný P.XXXX mohl namalovat asi 40 obrazů, ale on jich hodně zničil, když kvalita neodpovídala. Po zahájení trestního stíhání přesně pro tento skutek dne 5.4.2006 uvedl, že obžalovaného P.XXXX vyhledal asi 8 měsíců předtím, než jej zadržela policie a to za účelem zhotovení variací obrazů Jana Zrzavého, které chtěl jako pravé prodat svému otcí. Obžalovanému P.XXXXX jako důvod pro tvorbu takovýchto obrazů uvedl, že je má pro podnikatele, který se chce chlubit před hosty. Následně domluvili cenu od 5 do 20.000,- Kč za kus, kdy takto převzal asi 35 kusů obrazů a asi 18 nebo 19 z nich zničil a

zbytek prodal svému otci jako pravé. Když byl dotázán na rozpory mezi realitou a jím uváděným počtem obrazů tak uvedl, že si to nepamatuje. Potvrdil, že obrazy jejichž fotodokumentaci poskytla policii svědkyně S.XXXXX namaloval obžalovaný P.XXXX a on je následně prodal svému otci. K obrazům, které prodal spoluobžalovanému B.XXXX uvedl, že mu obrazy jasně deklaroval jako kopie. Původně mu je nechtěl prodat vůbec, protože se bál, že by to prozradil otci. Tato skutečnost je jistým způsobem nelogická, když za situace, kdy měl zájem, aby mohl otci údajně prodávat jako pravé padělky v rozsahu umožňující mu další práci na encyklopedii, by již v počátcích kamaráda svého otce informoval o tom, že totožné obrazy jsou padělky. V daném případě by se vystavoval značnému riziku, že se tuto skutečnost jeho otec dozví. Mnohem pravděpodobnější v tomto případě je tedy verze spoluobžalovaného B.XXXX, že mu byly obrazy deklarované jako pravé. Dne 9.6.2006 se vyjádřil k osobě svědka V.XXXX, kterého kontaktoval asi měsíc před tím, než poznal obžalovaného P.XXXX. V.XXXXX předložil fotografii obrazu malíře Zrzavého a chtěl po něm, aby namaloval co nejvěrnější kopii, ve stejných barvách a aby je signoval Zrzavý. Připustil, že kromě fotografie mu možná dal i staré plátno, z něhož sundal malbu. Když V.XXXX obraz namaloval, byl v příšerných barvách, proto usoudil, že V.XXXX to nedokáže a obraz si od něho nevzal. Při konfrontaci s údaji tohoto svědka připustil, jeho údaje o čišťení plátna apod. Jinak ovšem popřel údaje tohoto svědka, ohledně jím prezentovaných důvodů malby a následného prodeje. Dne 24.6.2004 (č.l. 2198-2190) využil svého práva a odmítl vypovídat.

V hlavním líčení dne 23. a 24.10.2007 pak setrval na novější verzi své obhajoby s tím, že uvedeného jednání se dopustil jako recese či formy pomsty svému otci. Otcí měl slíbit asi 25 obrazů od Zrzavého, 3 obrazy od Čapka a asi 1-2 obrazy od Procházky. Ke spoluobžalovanému uvedl, že ten se nakonec spokojil s jeho verzí, že je to pro podnikatele z Prahy a že to nikdy neopustí jeho domácí bezpečnostní schránku. Tento údaj je opět v částečném logickém rozporu s původní obhajobou, že se takovýto podnikatel chtěl obrazy chlubit. Dále se vyjádřil ke své původní výpovědi, kdy uvedl, že toto byla svým způsobem pomsta otci, že nedodržel slib a obrazy dal do světa. V rozporu s údaji svého otce uvedl, že potvrzení dával svému otci až ke konci a to poslední 3-4 měsíce. Následně pak popřel, že by spoluobžalovanému B.XXXX dával nějaké obrazy od obžalovaného P.XXXX, kdy mu dal pouze tisky. Pokud tedy má obžalovaný B.XXXX obraz, který namaloval obžalovaný P.XXXX, tak mu ho mohl prodat pouze jeho otec. Jinak se dále opakovaně vyjadřoval ke své činnosti v oblasti umění, tedy tvorbě encyklopedie žijících výtvarných umělců a to nejen v rámci této výpovědi, ale opakovaně i v rámci vyjádření k prováděným důkazům.

S ohledem na změny výpovědi tohoto obžalovaného (o důvodech zajištění padělků, rozsahu trestné činnosti včetně různých autorů) nelze opět jeho údaje obecně považovat za pravdivé. Soud tedy při skutkových zjištěních z jeho údajů vycházel pouze tam, kde tyto byly v souladu s dalšími objektivně prokázanými skutečnostmi.

Trestná činnost obžalovaného je prokazována výpověďmi spoluobžalovaných, svědků, znaleckými posudky, výsledky domovních prohlídek, zajištěnými věcmi a obsahem záznamů telekomunikačního provozu.

K existenci a následné distribuci falz obrazů signovaných Zrzavý či Zerzavý, zejména tedy k rozsahu trestné činnosti, se vyjadřovali jednak spoluobžalovaní Libor P.XXXX, Jan T.XXXX starší, Antonín B.XXXX a Mgr. Josef S.XXXX, dále svědci, kteří obrazy zejména od původně spoluobžalovaného T.XXXX staršího získali, či u tohoto je viděli. Výpovědi těchto svědků mají vypovídací hodnotu i k jednání pod bodem I/3.), případně k osobě a

jednání již zemřelého T.XXXX staršího, soud je však zmiňuje, s ohledem na rozsah trestné činnosti, již v této části.

Původně spoluobžalovaný Libor P.XXXX (jeho trestní stíhání je s ohledem na současný zdravotní stav vedeno samostatně) tuto trestnou činnost v přípravném řízení i v hlavním líčení fakticky s výhradou subjektivní stránky doznal. V přípravném řízení dne 25.5.2004 (č.l. 2142-2148) uvedl, že je osobou samostatně výdělečně činnou a živí se výtvarnickou činností, kdy maluje obrazy a tyto prodává. Na svoji obhajobu pak uvedl, že koncem měsíce července nebo začátkem měsíce srpna ho navštívil spoluobžalovaný Jan TXXXX mladší s tím, že si našel jeho stránky na internetu a nabídl mu možnost vytváření kopií obrazů Jana Zrzavého, které měly být modifikacemi děl tohoto malíře a měly se jevit jako originál, kdy požadoval co nejvěrnější provedení podpisu autora. Nabídl mu odměnu podle velikosti obrazu od 5.000,- Kč až do 15.000,- Kč. Měl zájem o tzv. období modré, hnědé, bílé a zelené vesničky a požadoval takovou úpravu, aby jevila zdání starého dobového díla, toho kterého období (data), které si určoval. Spoluobžalovaným Janem T.XXXX mladším byl informován, že obrazy potřebuje pro jediného zájemce, který je informován o tom, že odebírá kopie, že se nejedná o díla, která by měla být vydávána za práce Jana Zrzavého. Proto na jeho žádost přistoupil a za uvedené období mohl namalovat asi 45 obrazů. Náměty vycházely z knížky, kterou mu obstaral spoluobžalovaný Jan TXXXX mladší, případně z fotografií, které dovezl. Dále se vyjádřil k tomu, jakým způsobem vyráběl plátna, na která prováděl malbu pigmenty ředěnými vodou s rozpuštěnou arabskou gumou. Zde zejména uvedl, že nepoužíval na základ křidu, ale akryl, takže bylo hlubším rozbořem možné zjistit, že se jedná o soudobou práci. Pigmenty a laky mu opatřil spoluobžalovaný Jan T.XXXX mladší, rámy nepotřeboval, neboť obrazy (plátna) spoluobžalovaný Jan T.XXXX mladší odebíral bez ráků s tím, že se lépe vlezou do trezoru a působí věrohodněji. K podpisům Zrzavý pak uvedl, že nepoužíval stejnou techniku podpisu jako malíř Zrzavý. Poté však uvedl, že asi 10x se stalo, že musel podpis opravit dle požadavku spoluobžalovaného T.XXXX mladšího. Dne 28.6.2004 (č.l. 2149-2157) uvedl, že nemaloval falza, ale obrazy tvořil pod osobností Jana Zrzavého, v podstatě se spojil s duší Jana Zrzavého a je to jeho duchovní práce, proto si nemohl dovolit podepsat obraz jiným jménem. Po předložení 19 kusů obrazů, které byly v průběhu přípravného řízení zajištěny nebo vydány, potvrdil, že se jedná o obrazy, které maloval, když zároveň uvedl, že námět čerpal z publikace nakladatelství Academia, autorů Srpa a Orlíkové z roku 2003, kdy ukázal i jednotlivé předlohy, které ke své tvorbě užíval (č.l. 2158-2172). Vyjádřil se též k období kdy je namaloval, k technice a době příslušné malby a k ceně, kterou mu spoluobžalovaný TXXXX mladší vyplatil s tím, že celkově mohl obdržet částku kolem 300.000,- Kč. Zde při této výpovědi snížil počet obrazů, které mohl takto namalovat nejprve asi na 23 (ty co mu byly předloženy a asi 4 další), poté uvedl, že po konzultaci s manželkou ohledně získané částky dospěl k počtu asi 35 obrazů. Dne 21.10.2004 (č.l. 2173-2178) se pak vyjadřoval k jednotlivým položkám protokolu o provedení domovní prohlídky ve svém bytě, kdy uvedl, které věci souvisely s jeho trestnou činností. Dále nejprve popřel, že by pro obžalovaného Jana T.XXXX mladšího namaloval obrazy jiných autorů, když však byl konfrontován se skutečností, že orgány činné v trestním řízení mají poznatky o obrazu s motivem obrazu Josefa Čapka, tak doznal, že namaloval obraz Čapka, ale tento nesignoval, když se jednalo o motiv nějaké ženy v rozměru 65x45 cm. Tento maloval podle knihy, kterou mu spoluobžalovaný přinesl. Po namalování se obraz ani jednomu z nich nelíbil, tak jej zničil společně s knihou. Potvrdil, že výhledově, do budoucna obžalovaný Jan T.XXXX mladší uvažoval i o dílech dalších autorů.

V hlavním líčení dne 23.10.2007 na svých údajích setrval, kdy uvedl, že se ztotožnil s osobností Zrzavého a také jeho jménem podepisoval, protože v té době Zrzavý byl. Když byl dotázán na množství jím nakreslených obrazů uvedl, že když mu byly na policii

předloženy konkrétní obrazy, tak asi byly všechny. Když byl dotázán na techniku malby, složení barev uvedl, že tímto se nezabýval, spoluobžalovaný Jan T.XXXX mladší chtěl, aby to vypadalo staře a aby to bylo signováno. Nově uvedl, že tento obžalovaný mu měl uvést, že zájemci měli vědět, že obrazy jsou malovány jím. Když byl dotazován na podrobnosti a konfrontován s údaji z přípravného řízení, tak většinou uváděl, že si to nepamatuje, nebo nevybavuje.

Jeho výpověď nemohl soud považovat za zcela věrohodnou zejména s přihlédnutím ke změnám výpovědí např. ohledně rozsahu trestné činnosti, množství nakreslených obrazů, stejně tak i s ohledem na uvádění nepravdivých údajů, kdy nejprve činnost popírá a až následně na přímý dotaz doznává (malba Čapka) apod. Tento jeho postup, který je v souladu se závěry znaleckých posudků z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie, svědčí pro schopnost obžalovaného manipulovat s údaji ve svůj prospěch a nelze je tedy brát za zcela pravdivé.

Původně spoluobžalovaný Jan T.XXXX starší, otec obžalovaného Jana T.XXXX mladšího, v přípravném řízení dne 25.5.2004, 24.6.2004, 12.8.2004, 11.10.2004, 14.12.2004, 10.2.2005, 2.6.2005, 7.4.2006, 8.6.2006, 24.8.2006 a 9.1.2007 (č.l. 2263-2268, 2303-2309, 2269-2278, 2279-2286, 2287-2292, 2293-2297, 2299-2302, 2310-2316, 2317-2321, 2322-2327, 2328-2334) i v hlavním líčení dne 24.10.2007 popřel, že by věděl o tom, že jeho syn mu prodává falza obrazů Zrzavého. Již od první výpovědi uváděl, že obrazy měly být od spolužáka jeho syna, který měl obrazy získat od své babičky, prokurátorky, která se léčí na rakovinu. O nákupu obrazů má doklady a synovi zaplatil za každý obraz částku 150.000,- Kč. Aby mohl koupit celou sbírku obrazů, musel si půjčit peníze od svědků MUDr. J.XXXX a Ladislava K.XXX (dle smlouvy o půjčce již v říjnu 2003), dne 24.6.2004 uvedl jako půjčku i částku od svědka JUDr. K.XXXX. Připustil, že k obrazům nebyly znalecké posudky, ale syn mu měl uvádět, že tyto doveze nejpozději do konce května 2004. První tři obrazy signované Zrzavý prodal svědkovi Ing. T.XXXX za částku 1.800.000,- Kč. Svědek Ing. T.XXXX mu pak telefonoval, že ohledně obrazů jsou nějaké pochybnosti a obrazy mu proto vrátil zpět a on mu postupně vrátil i peníze. Pokud jde obrazy pro svědka JUDr. K.XXXX, tak nejprve uvedl, že se dohodli na částce 650.000,- Kč za jeden obraz, ale obrazy byly JUDr. K.XXXX jen zapůjčeny pro znalecké posudky, až po znaleckých posudcích by byly prodány. Svědek JUDr. K.XXXX mu měl dát pouze zálohu 500.000,- Kč, kterou přivezl z Prahy jeho syn Jan T.XXXX mladší. Dne 24.6.2004 hovořil o rozsahu synem nabízené sbírky tak, že v ní mají být i díla Medka, Foltýna, Čapka a dalších. Dne 11.10.2004 již uvedl, že se svědkem JUDr. K.XXXX se na žádné částce nedohodli, v případě, že by obrazy byly pravé, tak by se něco prodalo. Částka 500.000,- Kč byla pouze půjčka na další nákup. Zde ovšem již připustil, že mu svědek JUDr. K.XXXX dal obraz malíře Emila Filly a on tento obraz vyměnil s jedním sběratelem z Ostravy. K ceně obrazu od 3.000.000,- Kč do 4.000.000,- Kč uvedl, že to je iluzivní. Zde již zmínil, že se „ve sbírce“ mělo dále jednat i o díla Chittussiho (odpovídá údajům z odposlechu a domovní prohlídky u obžalovaného P.XXXX), Šímy a Čapka. Dne 14.12.2004 pak doznal, že i svědkovi P.XXXX prodal jeden obraz znázorňující bárky v Bretani za částku 650.000,- Kč a vzal od něj zálohu na druhý obraz. Zde již uváděl, že žádný obraz ze sbírky nechtěl původně prodat, ale protože nebyl schopen zajistit peníze na všechny obrazy, tak je začal prodávat. Dne 2.6.2005 opět pozměnil své údaje s tím, že obrazy jako prvnímu nabídl JUDr. K.XXXXX, (tedy nikoli Ing. T.XXXX), a to ke zjištění pravosti, kdy z prodeje by uhradil dluh u svědka MUDr. J.XXXX. Dne 7.4.2006 pak nově uváděl, že původně měl zájem jen o deset obrazů, ovšem syn ho donutil, aby kupoval i další. Původně si je chtěl nechat, případně některý prodat na úhradu nákladů. Celkem tak od syna převzal asi 20 obrazů.

V hlavním líčení dne 24.10.2007 setrval v základních rysech na své obhajobě, tedy že se jednalo o „pomstu“ jeho syna, kdy užíval stejné historiky k vysvětlení vzájemných vztahů jako jeho syn. K rozsahu sbírky nově uváděl, že první část měla představovat 12 obrazů, když po desátém mu došly prostředky, přitom dále uvedl, že sám do toho dal 350.000,- Kč a od počátku si přitom nepůjčoval. ((Přitom pokud by hradil, jak uváděl, pouze částky uvedené na smlouvách, za první obraz dle smlouvy by platil 260.000,- Kč (č.l. 1183) a za další 150.000,- Kč (č.l. 1184) tedy již více než 400 tisíc za první dva obrazy!)). Pochybnosti začal mít, až když mu obrazy vrátil svědek Ing. T.XXXX. (Tento údaj je v logickém rozporu s jeho faktickým jednáním, když obrazy, které mu svědek vrátil dle svého vyjádření v dubnu, minimálně dva, dále distribuoval, když u něj nebyly zajištěny.)

Tento spoluobžalovaný dne 31.10.2007 zemřel, jak bylo prokázáno z úmrtního listu (č.l. 4304), a jeho trestní stíhání pak bylo usnesením ze dne 29.11.2007 (č.l. 4248) zastaveno. Jeho výpověď však soud opět, a to nejen k výrazným významovým posunům, nemohl hodnotit jako věrohodnou, když musel přihlídnout i ke skutečnosti, že na otázky týkající se konkrétních zaznamenaných hovorů vypovídal vyhýbavě (viz Kolínek, kouzelníček č.l. 2283 atd.) případně uváděl odlišné údaje od údajů svědků a po konfrontaci s těmito údaji tyto akceptoval. Obžalovaný opakovaně měnil údaje o částkách, které za obrazy dal (120.000,- Kč až 200.000,- Kč a ty jsou pak v rozporu s údaji na smlouvách), stejně tak jako údaje, kolik mu má údajně v souvislosti s tímto jednáním dlužit jeho syn. Jeho údaje ke svědkovi Ch.XXXX (č.l. 2284-2285) pak soud považuje až za úsměvné, rozhodně však nepravdivé, když jsou v naprostém vzájemném logickém rozporu. Nelze ani přehlédnout jeho údaje k obrazu „V houšti“ autora Karla Valtera, a to nejen k nabytí a to ve spojení se záznamy telekomunikačního provozu (zejména se svědkem Vyskočilem) či nově slyšeným svědkem H.XXXX, ale i následného jednání, kdy uváděl, že poté co mu byl obraz jako falzum vrácen na něm zamaloval podpis a za něco jej vyměnil a nyní neví, kde se nachází. Zde jednoznačně na základě provedeného dokazování je možné hovořit o tom, že vědomě lže. Svým způsobem jsou problematické i jeho údaje ze dne 24.6.2005 (č.l. 2309) k bodu I/3.). Když předkládal v přípravném řízení doklady (5 smluv) uváděl, že doma má ještě dalších 5, tedy počet v jednotkách a přitom následně vydal dalších celkem 15 kusů smluv, což naznačuje, že další smlouvy mohly vznikat až v této době.

Obžalovaný Antonín B.XXXX v přípravném řízení dne 9.7.2004 (č.l. 2120-2127), dne 11.10.2004 (č.l. 2129-2133), dne 28.4.2006 (č.l. 2134-2138) a dne 9.1.2007 (č.l. 2139-2141) se v rámci své výpovědi vyjadřoval i k obrazům malíře Zrzavého, kdy takto uvedl dne 9.7.2004, že od obžalovaného T.XXXX mladšího koupil dva obrazy Zrzavého, které vydal policii a to na splátky někdy před Vánocemi roku 2003. Za obraz Bretaň dal 40.000,- Kč s tím, že k tomuto v květnu 2004 dostane posudek o jeho pravosti. Za obraz Krucemburk dal 140.000,- Kč s tím, že tento získal v březnu 2004 a to vždy pod legendou, že tyto spoluobžalovaný Jan T.XXXX mladší získal od nějaké prokurátorky z Brna, která je v současné době na léčení v Americe. Potvrdil, že byl přítomen prodeji obrazů od obžalovaného T.XXXX mladšího jeho otci, kdy viděl asi 10 kusů takovýchto obrazů, za které původně spoluobžalovaný Jan T.XXXX starší předával synovi peníze, kdy ví, že si část peněz půjčoval. První obraz mu obžalovaný Jan T.XXXX mladší dovezl do garáže, kde mu dal i první zálohu 10.000,- Kč. K částkám za tyto obrazy uvedl, že věděl, že se dají prodat za částky vyšší, toto mu i spoluobžalovaný řekl, kdy ovšem nebyl schopen uvést, proč mu je spoluobžalovaný takto pod cenou prodával. Dále uvedl, že původně spoluobžalovaného T.XXXX staršího opakovaně vozil do Telče na stálou výstavu Jana Zrzavého, kterou sám také navštívil. V hlavním líčení dne 13.12.2007 pak uvedl, že obrazy, které vozil obžalovaný T.XXXX mladší svému otci se mu líbily, tak za ním zašel s tím, že by nějaký chtěl. Tento

nejprve říkal, že by ho otec zabil, ale pak mu asi za měsíc volal, že by to bylo možné, že má dostat od kamaráda, co s ním studuje nějaký bonus a že by mu ho nechal. Když mu do května spoluobžalovaný nedal posudek o pravosti, tak jel do Prahy za znalkyni, která mu ovšem řekla, že rozbor by si vyžádal čas, který ale ona nemá, tak si obrazy odvezl zpět a následně přišla policie a obrazy vydal. První obrazy Zrzavého u T.XXXX uviděl někdy na podzim 2003, kdy tyto následně rámovali. Potvrdil, že byl přítomen předávání peněz v řádu statisíců, které i počítal. Jeho obrazy, které získal byly menší na kartonu a jeden větší na plátně. K oběma mu obžalovaný T.XXXX mladší řekl, že je může prodat zhruba za dvojnásobek. Potvrdil, že mu bylo řečeno, že do návratu údajné vlastnice v květnu to nemá prodávat, aby od toho získal doklady. Stejně tak, že původně spoluobžalovaný T.XXXX starší mu uváděl, že část obrazů Zrzavého si vezme nějaký jeho bratranec do galerie. Oproti původní výpovědi pak uvedl, že obrazy měl doma asi od května 2004. Nově uvedl, že ještě předtím, než dostal od obžalovaného T.XXXX mladšího dva obrazy měl jiný od T.XXXX staršího za 650.000,- Kč, za který mu dal klíče od garáží a měl mu ještě doplatit 400.000,- Kč, kdy celková cena byla 650.000,- Kč. Tento měl doma asi 14 dnů a pak ho musel vrátit. Tento obraz získal někdy kolem Vánoc 2003. (Tyto údaje, mimo časového zařazení, korespondují se záznamy odposlechnů, kdy k tomuto dalšímu obrazu 14.2.2004 v hovoru se spoluobžalovaným T.XXXX mladším zmiňuje, že včera, tedy 13.2.2004, si jednoho vzal od původně spoluobžalovaného T.XXXX staršího výměnou za garáže a další doplatek.) Na opakované dotazy pak uvedl, že první obraz tedy byl ten od obžalovaného T.XXXX mladšího. Všechny obrazy byly spojeny s podmínkou, že je může prodat až po květnu 2004. O tom, že měl obraz od jeho otce obžalovaný T.XXXX mladší věděl (odpovídá odposlechu), když oba mu prezentovali stejnou historiku k nabytí. Když byl konfrontován se záznamy telekomunikačního provozu (č.l. 1994) uvedl, že tedy asi v této době získal obraz od původně spoluobžalovaného T.XXXX staršího. V té době již začali obrazy rámovat. Když byl konfrontován s údaji, že má dostat posudky (plurál nikoliv singulár) od původně spoluobžalovaného T.XXXX staršího nebyl schopen vysvětlit, proč by otec, který mu dal jeden obraz, měl k tomuto dávat více posudků, kdy z této skutečnosti logicky plyne, že tento by musel vědět o tom, že má i další obrazy od obžalovaného T.XXXX mladšího. Opět i ve výpovědi tohoto obžalovaného jsou výrazné, nejen časové, posuny, které svědčí pro výrazně sníženou zejména specifickou věrohodnost.

V novém hlavním líčení po zrušení původního rozsudku soudu I. stupně byla nově vyslechnuta i matka obžalovaného MUDr. Danuše T.XXXX. Tato v hlavním líčení dne 30.9.2008 uvedla, že o malování obrazů se dozvěděla až po domovní prohlídce v květnu 2004, kdy při odvozu syna z vazby jí tento řekl, že udělal na tátu podraz, nechal namalovat obrazy v podstatě jako pomstu za to, že otec nevěřil jeho patentu. Dále jí řekl, že tyto obrazy byly určeny výlučně pro otce, nikdo jiný je neměl dostat. On údaje o podrazu jí pak potvrdil i manžel, když byl z vazby propuštěn a vrátil se domů. Dle něj měl syn dovážet obrazy z nějakého dědictví. On sám, že nedal na syna některé z obrazů prodal a následně když zjistil, že jsou falešné tak je musel vyplatit. Kolik obrazů celkem bylo namalováno, případně kolik jich manžel koupil a za jakou cenu, nebyla schopna uvést.

Údaje obžalovaného Jana T.XXXX mladšího, o snaze zajistit malíře pro falza potvrdil i svědek V.XXXX, který v přípravném řízení dne 17.5.2006 (č.l. 2634-2637) uvedl, že pracuje jako výtvarník a jeho oborem je malba obrazů, kdy na zakázku maluje i kopie různých obrazů. Asi před dvěma roky ho telefonicky kontaktoval obžalovaný Jan T.XXXX mladší a dohodli se, že tento k němu přijede domů. Při první setkání mu obžalovaný Jan T.XXXX mladší řekl, že má galerii v Praze a pro klienty potřebuje namalovat reprodukce obrazů. Na další schůzku měl přinést fotografii obrazu a plátno. Když následně přijel, tak přivezl 10 ks fotografií.

Jednalo se o jeden obraz a z něho byly udělány určité výřezy. Námětem obrazu bylo typické české vesnické náměstí, stromy, kříž na kostele. Obraz byl laděn hodně do modré barvy. K tomuto obrazu mu uvedl, že je od českého malíře Zrzavého a chtěl jej namalovat na rozměr plátna 30x35 cm, které dodal. Jednalo se o staré špinavé plátno, které bylo napnuté v rámu. Obžalovaný Jan T.XXXX mladší mu pak telefonoval, že chce, aby po dokončení obraz signoval Zrzavý, přesně podle signatury na fotografii. Toto mu odmítl. Obraz chtěl namalovat temperou a předběžně se dohodli na ceně 6.000,- Kč. Obraz začal malovat, ale po dalších jednáních přestal obžalovanému Janu T.XXXX mladšímu důvěřovat, obraz smazal a plátno vyčistil přípravkem, který mu dal tento obžalovaný. Od té doby jej neviděl, když pro plátno si nepřijel.

V hlavním líčení dne 26.10.2007 na svých údajích setrval s tím, že obraz jím nebyl domalován, a proto jej obžalovaný Jan T.XXXX mladší nemohl vidět.

Jeho údaje jsou v souladu s listinnými a věcnými důkazy, ze kterých bylo prokázáno, (z protokolu o vydání věci) že v přípravném řízení dne 17.5.2006 (č.l. 1248-1251) vydal dřevěný rám, částečně poškozený, zlaté barvy, rozměry 48x36,5 cm se vsazeným plátnem rozměrů 40,2x28,3 cm se zbytky odstraněné malby a plastovou nádobkou s přípravkem Lakostan.

Svědci Ing. Jiří T.XXXX, JUDr. Ivo K.XXXX, Radim P.XXXX v přípravném řízení i v hlavních líčeních potvrdili, že jim obžalovaný T.XXXXXX starší nabídl či prodal obrazy (v případě svědka JUDr. K.XXXX fakticky část sbírky). S obrazy nabídnutými těmito svědkům pak souvisí i výpovědi svědků K.XXXX, Mgr. O.XXXX a H.XXXX.

Svědka Ing. Jiří T.XXXX v přípravném řízení dne 19.5.2004 (č.l. 2617-2619) a dne 21.12.2004 (č.l. 2620-2624) uvedl, že někdy v jarních měsících (dle svědka na přelomu února a března 2004, dle odposlechů však již koncem ledna 2004 si jde prohlížet „přírůstek“, viz č.l. 1521) původně spoluobžalovaného Jana T.XXXX staršího navštívil v místě jeho bydliště a při té příležitosti mu tento sdělil, že má pozůstalost po nějakém prokurátorovi z Brna, že se jedná o obrazy Jana Zrzavého a postupně mu ukázal tři obrazy. Tyto obrazy od něj koupil a při jejich převzetí mu vyplatil zálohu ve výši 1.800.000,- Kč, když předpokládal, že celková cena bude vyšší. T.XXXX starší obrazy deklaroval jako originály, kdy všechny tři byly v rámech. K obrazům mu nedal žádné znalecké posudky, jen říkal, že připravuje nějaké vydání nebo publikaci o obrazech Zrzavého, a že by ho někdo v září 2004 navštívil, provedl fotodokumentaci a expertízu. Doma pak obrazy detailně prozkoumal a dospěl k závěru, že to nejsou originály, proto někdy koncem dubna 2004 (dle odposlechu ovšem již dne 13.3.2004 viz č.l. 1593) volal tomuto původně spoluobžalovanému, s tím, že se dohodli, že mu přiveze zpět dva obrazy, on mu vrátí 1.200.000,- Kč a za dalších 14 dní mu přiveze třetí obraz a dostane zbytek peněz, což se i stalo. V rámci své výpovědi se pak vyjádřil i k rozměrům obrazů a motivu. Při poznávacím řízení dle fotoalba uvedl, že mezi 19ti fotografiemi obrazů je pouze jeden obraz, který koupil od původně spoluobžalovaného Jana T.XXXX staršího. Dle fotoalba se jedná o obraz pod číslem 12. (Tento je veden pod skladovým číslem 269 a byl zajištěn při domovní prohlídce dne 24.5.2004 v XXXX, v trezoru v dílně.)

V hlavním líčení dne 25.10.2007 své údaje potvrdil s tím, že finanční částku, kterou zaplatil za obrazy již dostal zpět. Dále upřesnil, že první kontakt ohledně obrazů byl někdy v lednu 2004 po informaci jeho rodičů (což již odpovídá výše citovanému záznamu z odposlechu).

Svědka JUDr. Ivo K.XXXXXX, majitel Galerie Petra Brandla v Praze, se ve své výpovědi v přípravném řízení dne 20.5.2004 (č.l. 2463-2467) dne 18.8.2004 (č.l. 2468-2476) dne 13.4.2005 (č.l. 2479-2481) a dne 29.3.2006 (č.l. 2482) vyjadřoval k obrazům, které koupil od původně spoluobžalovaného Jana T.XXXX staršího. Takto uvedl, že někdy v srpnu nebo září 2003 mu Jan T.XXXX starší sdělil, že má kontakt na osobu v Brně, která vlastní rozsáhlou

sbírku obrazů Jana Zrzavého a dalších významných českých mistrů. Asi na jaře 2004 se jel podívat na obrazy do Moravských Budějovic, kde mu Jan T.XXXX starší ukázal asi 12 obrazů signovaných Jan Zrzavý, když z nich převzal celkem 8 obrazů (dle odposlechu návštěva proběhla v době od 23.3.2004 do 5.4.2004, když měl mít výběr z asi 20 obrazů, viz č.l. 1885-1886). Za obrazy tomuto původně spoluobžalovanému zaplatil zálohu ve výši 500.000,- Kč a dále mu předal obraz malíře Emila Filly s námětem Zátíší se sklenicí a hrozný vína z roku 1924, který měl cenu 3.000.000,- Kč až 4.000.000,- Kč, včetně všech dokladů k obrazu s tím, že doplatí asi 500.000,- Kč až jeden milion po ověření pravosti. Pokud jde o částku 500.000,- Kč, tak pro tuto si přijel do Prahy, přímo do jeho galerie obžalovaný Jan T.XXXX mladší, kdy při té příležitosti hovořil stejně jako jeho otec o původu obrazů Zrzavého, kdy ve sbírce babičky jeho spolužáka měly být i plátna Josefa Čapka a Josefa Šímy. Když se před obžalovaným Janem T.XXXXX mladším zmínil o eminentním zájmu obrazy těchto malířů odkoupit (č.l. 2476), bylo mu řečeno ze strany tohoto obžalovaného, že cena nebude malá. (Z těchto údajů je evidentní, že obžalovaný Jan T.XXXX mladší počítal s prodejem těchto falz mimo rodinu, jak se hájil.) Dále se svědek v rámci výpovědi vyjádřil k tomu, kdy a za jakých okolností vyvstalo podezření, že s obrazy Zrzavého není něco v pořádku, a k reakci Jana T.XXXX staršího (dle odposlechu nejprve ráno 18.5.2004 kontakt s ohledem na údaje svědkyně Mgr. O.XXXX, která byla kontaktována další osobou s obdobnými obrazy, zjevně svědek P.XXXX s obrazy od obžalovaného B.XXXX, a večer pak informace, prezentovaná svědkem jako jistá sondáž, že dva prodané obrazy „ministři“ byly předloženy Národní galerii, kde vznikly pochybnosti, viz č.l. 1901). Požadoval proto po něm vrácení peněz a obrazu malíře Filly, ovšem T.XXXX starší mu peníze nevrátil a k obrazu uvedl, že tento nevhodně s někým vyměnil. K obrazům, které koupil nebyly znalecké posudky, pouze Jan T.XXXXX starší uváděl, že za obrazy ručí, že jsou spolehlivé, později uváděl, že k obrazům jsou i nějaké posudky přímo od profesora Kotalíka, proto je sám předložil dalším znalcům.

V hlavním líčení dne 25.10.2007 na svých údajích setrval s tím že opětovně potvrdil s jakou verzí mu obžalovaný T.XXXX starší obrazy představil, kdy následně oslovil znalce prof. Dvořáka a Jindřicha Vydru, kteří považovali tato díla za pravá, pochybnosti měla až znalkyně Mgr. Orliková. Opětovně uvedl, že projevil zájem o celou sbírku a takto se i dohodli, ovšem s tím, že část obrazů si Jan T.XXXX starší nechá pro sebe. Nově potvrdil, že přestože s obrazy mohl nakládat, byl upozorněn „že by nebylo dobré, aby to moc vylezlo na světlo“. V takovém případě hrozilo zastavení dodávek (dle legendy by vnuk nemusel dostat další obrazy).

Ve dnech 20.5.2004 a 26.5.2004 (č.l. 1015, 1038) vydal tento svědek celkem osm obrazů signovaných Zrzavý (tyto jsou vedeny pod skladovými čísly 196, 197, 198, 199, 200, 365, 366, 367, ve fotoalbu pod č. 1-8) Z fotodokumentace i samotných vydaných obrazů vyplývá, že šest kusů obrazů je zasazeno v rámech, kdy zarámování nechal provést svědek dle svých údajů u rámaře Jelínka. (Dle odposlechu č.l. 1908 i výpovědi svědkyně K.XXXX ovšem jeden rám musel zarámovat již T.XXXX starší.)

Údaje obou těchto svědků, poškozených lze považovat za specificky věrohodné co se týče doby nabytí a množství obrazů, když tyto údaje korespondují s objektivními důkazy (zde zejména záznamy odposlechu), na druhou stranu nelze přehlédnout jejich snahu neuvádět podrobnosti, odsouvat výsledky apod., stejně tak jako údaje svědka JUDr. K.XXXX v rámci odposlechu, kdy se rozhořčuje po odhalení trestné činnosti, že dalším osobám byly obrazy nabízeny levněji (za 650.000,- Kč), když u něj ten „zelený“ byl za více než milion Kč, což plně nekoresponduje s jeho údaji. Stejně tak by mohlo být z odposlechu vnímáno, že sice mezi ním (svědkem JUDr. K.XXXX) a T.XXXX starším mohla projít částka 500.000,- Kč ovšem spíše jako nabízená půjčka, jak následně uváděl tento původně spoluobžalovaný, a

nikoli záloha (viz č.l. 1892). Rozhodně tak nelze hovořit o plné věrohodnosti těchto údajů ovšem soud, s ohledem na rozsah dokazování (zejména počet obrazů, doba vytvoření) zde proto z nich mohl rámcově vycházet, když je má za prokázané i dalšími důkazy.

Údaje svědka JUDr. K.XXXX potvrdila svědkyně Jaroslava K.XXXX, spolumajitelka starožitnictví U Keplera v Praze. Tato ve své výpovědi v přípravném řízení dne 21.12.2004 (č.l. 2492-2493) potvrdila, že ji svědek JUDr. Ivo K.XXXX navštívil někdy v květnu 2004 a ukázal ji obraz Zrzavého z tzv. Bretaňského období s tím, že má možnost koupit nějakou sbírku obrazů Zrzavého a požádal ji, aby si obraz prohlédla. Překvapilo ji, že je pod sklem, ale jinak vypadal věrohodně, na rámu bylo napsáno „T.XXXX“. Když se ho ptala na zdroj, tak říkal, že je někde od Brna, proto ho upozornila, aby si dal pozor, neboť je známo, že na Moravě se vyskytují falza děl moderních umělců. Obraz jí svědek JUDr. K.XXXX ponechal na prodejně, aby si jej mohla prohlédnout, případně ukázat nějakému znalci. K tomu nedošlo, protože svědek JUDr. K.XXXX si pro obraz přišel s tím, že je nějaký problém s policií. Po předložení fotoalba pak uvedla, že jí byl přinesen obraz vedený pod číslem 7 (skladová položka č. 366).

Obdobně údaje svědka JUDr. K.XXXX potvrdila i svědkyně Mgr. Jana O.XXXX, kdy i ona v přípravném řízení dne 13.4.2005 a 27.4.2005 (č.l. 2536-2540) nejprve uvedla, že se na ni obrátil svědek JUDr. K.XXXX se žádostí o posouzení obrazů Zrzavého, kdy ona sama osobně znala malíře Jana Zrzavého, sepisovala jeho výtvarnou pozůstalost, kterou odkázal Národní galerii a je spoluautorkou monografie o Janu Zrzavém. U svědka viděla asi šest obrazů z tzv. Bretaňského období, z období války i po válce. Posouzení vyžadovalo určitý čas a proto svědkovi JUDr. K.XXXX sdělila, že by mohla obrazy posoudit asi za jeden měsíc. Krátce na to ji navštívil galerista z Golčova Jeníkova a přivezl asi tři obrazy Zrzavého a pokud jde o zdroj, uváděl, že mu je někdo nabízí. Obrazy měly podobné rysy jako obrazy, které viděla u JUDr. K.XXXXX, proto se na ně šla k němu znovu podívat, ale to ji již informoval o tom, že vypukl ohledně obrazů nějaký skandál s policií. Dne 27.4.2005 upřesnila, že svědek JUDr. K.XXXX ji o posouzení obrazů požádal dne 7.5.2004 a to šesti obrazů, původně patřících rodině Antošů. Galeristou z Golčova Jeníkova byl svědek František P.XXXX, který ji navštívil 12.5.2004 a požádal o posouzení dvou obrazů. Vždy si pořídila fotografie obrazů, které v rámci výslechu předložila.

V souladu s pokynem Vrchního soudu v Olomouci bylo opatřeno i odborné vyjádření k ceně nezajištěného obrazu malíře Filly, kdy dle závěrů znalkyně PhDr. Dvořákové, by v případě pravosti, se u obrazu tohoto autora příslušné techniky, rozměrů a námětu (Zátiší se sklenicí a hrozny vína z roku 1924), jednalo o časovou cenu v dané době cca 4 miliony Kč (č.l. 4801).

Svědka Jindřich V.XXXX v přípravném řízení dne 12.7.2005 (č.l. 2646-2650) taktéž potvrdil údaje svědka JUDr. K.XXXX o vzájemném kontaktu v souvislosti s obrazy Zrzavého, kdy dále uvedl, že mu svědek JUDr. K.XXXX předložil k posouzení 3 obrazy Zrzavého, o kterých sám neměl pochybnosti, že jsou originály, kdy tyto měly shlédnout i další znalci (Prof. Dvořák a Mgr. Orliková), kdy jeho úkolem bylo provést nikoliv zjištění pravosti, ale ocenění pro pojišťovnu.

Jeho údaje jsou pak v souladu i s kopiemi znaleckého deníku (č.l. 2651-2655) a s kopiemi znaleckých posudků které dne 18.8.2004 vydal svědek JUDr. K.XXXX (č.l. 1043-1056).

Všechny tři tyto výpovědi byly za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení čteny.

Svědék Radim P.XXXXX v přípravném řízení dne 24.11.2004 (č.l. 2550-2552) uvedl, že původně spoluobžalovaný Jan T.XXXX starší, kterého znal asi šest let, mu asi v měsíci dubnu 2004 telefonoval, že má obrazy od malíře Jana Zrzavého, že je získal od nějaké významné rodiny a zda by jeden až dva nekoupil, protože on sám to nemůže zaplatit. Zajel proto společně se svědkem H.XXXX do jeho bydliště, kde mu T.XXXX starší ukázal dva obrazy Zrzavého, na nichž byly bárky v Bretani, které deklaroval jako pravé. Koupil obraz o rozměrech 42,5x59,5 cm, který byl v rámu (obraz dne 24.5.2004 vydal policii), za který TXXXX starší požadoval částku 650.000,- Kč. Protože tak vysokou částku neměl, dohodli se na splátkách tak, že měsíčně dával T.XXXXX staršímu částku 100.000,- až 150.000,- Kč. Zaplatil mu celou částku, kterou za obraz požadoval. Poté, co věc začala vyšetřovat policie, někdy v květnu 2004 požadoval po něm vrácení peněz. Dohodli se na splátkách a T.XXXX starší mu měsíčně dával tak 80.000,- Kč, kdy poslední splátku uhradil v září 2004. Dále uvedl, že za druhý obraz požadoval T.XXXX starší rovněž částku 650.000,- Kč. Zde zaplatil splátku 150.000,- Kč a obraz zatím zůstal u T.XXXX staršího. Peníze mu v souvislosti s vyšetřováním vrátil. Následně svoji výpověď pozměnil či upřesnil v tom směru, že v dubnu peníze za první obraz doplatil a dal zálohu na další, takže první kontakt byl již na začátku roku 2004. Dále uvedl, že měl přísliby k obrazům znalecké posudky, ale nakonec žádné nedostal. Při poznávacím řízení dle fotoalba pak tento svědek uvedl, že T.XXXX starší mu nabízel k prodeji další obraz, za který zaplatil zálohu. Jednalo se opět o tzv. Bretaňské období, ale protože obraz zatím zůstal u T.XXXX staršího, nemohl přesně určit, o který z obrazů se jednalo, avšak při bližší prohlídce fotoalba určil obraz vedený pod číslem 10 (jedná se o obraz zajištěný při domovní prohlídce v trezoru v dílně). Dále svědek uvedl, že mezi souborem 19ti fotografií chybí obrazy českých vesnic, které u T.XXXX staršího viděl. Mohlo se jednat o 1 až 2 obrazy, na velkých plátnech, jejichž motivem byla vesnická náměstí, tyto byly nabízeny za částku 700.000,- Kč. Všechny obrazy, které viděl, byly bez rámu. Obraz, který koupil, mu T.XXXX starší zarámoval nebo zajistil zarámování.

V hlavním líčení dne 25.10.2007 se podrobněji vyjádřil ke svému vztahu ke svědku H.XXXX a následně k jejich kontaktům s obžalovaným T.XXXX starším s tím, že většinou jednání vedl svědek H.XXXXX, jeho byly i peníze na obrazy. Fakticky svoji výpověď pozměnil v tom smyslu, že jím popisované údaje k jeho osobě se vztahují k osobě svědka H.XXXXX. Zde vysvětlil, že prvotní výpověď byla ovlivněna tím, že svědek H.XXXXX nechtěl, aby někdo věděl, že obrazy kupuje on. Proto ho požádal, aby ve své výpovědi uváděl, že obrazy kupoval on sám.

Skutečnost, že k takovémuto jednání, postupnému hrazení splátek za jeden obraz a následně zahájení placení dalšího obrazu a to svědkem H.XXXXX je opět zřejmá z odposlechu (č.l. 1919-1992) stejně tak, že počátek tohoto jednání je již v roce 2003 a novější výpověď tohoto svědka tak lze považovat za v souladu s objektivními důkazy (odposlechem) a tedy věrohodnou.

Pokud jde o obraz, který svědek získal od původně spoluobžalovaného Jana T.XXXX staršího, a který dne 24.5.2004 (č.l. 1095) vydal policii, pak se jedná o obraz vedený dle fotoalba pod č. 17 (skladová položka č. 203).

Svědék Jaroslav H.XXXX se v přípravném řízení dne 24.11.2004 (č.l. 2667-2671) a dne 5.4.2005 (č.l. 2672-2673) vyjadřoval ke znalosti obžalovaných, zejména původně spoluobžalovaného Jana T.XXXX staršího a k obrazům, které od něj získal. Protože se tyto údaje částečně vztahují k jednání, které již není předmětem obžaloby a pouze dokumentují, že od něj získal větší množství padělků včetně obrazů Oty Janečka a Kristiana Kodeta, soud se bude zde zabývat pouze údaji souvisejícími s padělkou obrazů Zrzavého, kdy k těmto uvedl, že v roce 2004 mu původně spoluobžalovaný Jan T.XXXX starší nabízel obrazy Jana Zrzavého,

když o nich hovořil již v roce 2003. Viděl u něj asi 20 obrazů Jana Zrzavého, většina byla bez rámců a v různých rozměrech. Dle svědka byly obrazy malovány technikou olej na plátně. Co se týče prodejních cen, tak se mělo jednat o částky 400.000,- Kč až 1.000.000,- Kč. K původu obrazů říkal, že jeho syn studuje v Brně dějiny umění, že tam má spolustudenta, který mu obrazy nějakým způsobem nabízí a obrazy mu měla dát babička, která se léčí v USA. T.XXXX starší sliboval v květnu 2004 dodat k obrazům i znalecké posudky, které měla dodat ta paní, až se vrátí z Ameriky. On sám žádný obraz Zrzavého nekoupil, ale jeden obraz koupil jeho kolega Radim Plecítý. K prodeji došlo někdy počátkem roku 2004 v pracovně Jana T.XXXX staršího za částku 600.000,- Kč až 650.000,- Kč. V rámci výpovědi se svědek též vyjádřil k obsahu telefonických hovorů, které vedl s původně spoluobžalovaným Janem T.XXXX starším a připustil, že tento něco říkal o tom, že by mohl mít i obraz Šímy, chlubil se tím, že měl obrazy, že je neměla ani Národní galerie. Dne 5.4.2005 pak mj. uvedl, že původně spoluobžalovaný T.XXXX starší mu ukazoval obraz signovaný Zrzavý s válečnou symbolikou (obrácená helma, kříž) a nabízel jej za částku nižší než ostatní. Dne 17.1.2007 (č.l. 2679-2683) se pak vyjadřoval k trestné činnosti obžalovaného T.XXXX staršího, tedy prodeji padělků děl dalších autorů. Kromě obrazu Kristiána Kodeta vydal svědek ve dnech 5.4.2005 a 2.6.2005 celkem 7 obrazů signovaných Ota Janeček, které mu prodal Jan T.XXXX starší jako originály.

Z úmrtního listu (č.l. 4130) bylo prokázáno, že tento svědek zemřel dne 23.7.2007, a proto byla jeho výpověď dle ustanovení § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu v hlavním líčení čtena, kdy k věrohodnosti jeho údajů je nutno odkázat na údaje svědka P.XXXX ve spojení s údaji svědka Mgr. Š.XXXX a odposlechem. Je zjevné, že popisuje reálný stav, ovšem svou osobu posouvá do jednání svědka P.XXXX.

K osobě tohoto svědka se pak v přípravném řízení dne 13.7.2005 (č.l. 2366-2368) vyjadřoval i svědek JUDr. Ivo D.XXXX, který uvedl, že se na něj právě svědek H.XXXX obrátil a to asi v roce 2002 s tím, že měl zájem o prodej obrazů malíře Jana Zrzavého, kdy uváděl, že má možnost tyto sehnat, ale nechce, aby se to rozkřiklo s tím, že majitel má více obrazů a postupně by je prodal. Vzhledem k tomu, že tento svědek uvedl, že za nějaký čas se dozvěděl o výskytu padělků Zrzavého v okolí Moravských Budějovic, lze jeho údaje časově posunout právě k roku 2003 či 2004 (fakticky je pak možné je ztotožnit i v rámci odposlechu svědka HXXXX). Jeho výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení čtena.

Svědka Mgr. Marek Š.XXXXX v přípravném řízení dne 30.11.2004 (č.l. 2613-2616) se vyjádřil ke kontaktům s obžalovaným T.XXXXX mladším a T.XXXX starším s tím, že s těmito je seznámil Jaroslav Hartman. Potvrdil, že od T.XXXX staršího zakoupil obraz Kristiana Kodeta, kdy mu nabízel i obrazy Jana Zrzavého s tím, že se jednalo o částku 650.000,- Kč za jeden obraz. Původně spoluobžalovaný T.XXXX starší sice říkal, že jich bude mít víc, kdy hovořil o Čapkovi, Šimovi, Jírovi a dalších Zrzavých, ale on sám viděl pouze jeden. Potvrdil, že i svědek H.XXXX u obžalovaného T.XXXX staršího nakupoval, ale obraz Zrzavého u něj (H.XXXX) neviděl. Ve vztahu k T.XXXX mladšímu uvedl, že tento spíše přizvukoval otcí, když mu obvazy nabízel.

V hlavním líčení dne 11.12.2007 své údaje potvrdil s tím, že tento obraz (Zrzavého) viděl společně se svědkem H.XXXXX asi v červnu roku 2003, kdy jim původně spoluobžalovaný T.XXXX starší prezentoval onu historiku o babičce vlastnici velkou sbírku, kterou rozprodává její vnuk, kdy ovšem u tohoto T.XXXX mladší nebyl. Jednoznačně se vyjádřil však k datu, kdy k danému kontaktu mohlo dojít v souvislosti s údaji ze svého života, tedy že první kontakty s obžalovaným byly asi v červnu 2003 a první nabídka mohla být tak za dva měsíce. Potvrdil, že dále jim původně spoluobžalovaný T.XXXX starší nabízel asi 5 děl údajně

Zrzavého, které přímo viděli. Toto mohlo být právě v době, kdy zvažoval koupi, tedy v srpnu 2003. Je jednoznačné, že obžalovaný T.XXXX starší musel takto nabízet získaná díla již od samého prvopočátku jejich dodávání jeho synem a lze tak mít za vyloučené, že by tato díla měla být určena pro rodinnou sbírku, a to ať již dle údajů T.XXXX staršího či T.XXXXX mladšího.

K existenci obrazů signovaných Jan Zrzavý 1939 (skladové číslo 201) Zrzavý 35 (skladové číslo 202), u obžalovaného B.XXXX, které vydal dne 24.5.2004, se vyjadřovali svědci Lubomír M.XXXX, Pavla M.XXXXX, František P.XXXXX a Miroslav M.XXXXX.

Svědka Lubomír M.XXXX v přípravném řízení dne 21.7.2005 (č.l. 2506-2509) takto uvedl, že někdy v době kolem zveřejnění případu falz k nim do bytu přijel obžalovaný B.XXXX, dovezl s sebou dvě fotky obrazů, kdy chtěl vědět, zda to jsou originály nebo falza obrazů Zrzavého a chtěl znát jejich cenu. K jejich nabytí uvedl, že je má doma asi rok a koupil je v Brně z pozůstalosti nějakých právníků. Proto domluvil svědka P.XXXX, o kterém věděl, že je to schopen zjistit. Protože tento chtěl vidět originál tak se domluvil s obžalovaným B.XXXXX, aby obraz přivezl a následně byl jeho manželkou předán svědkovi P.XXXXX, který jej odvezl někam do Prahy na posudek. Asi po týdnu pak volal, že obraz pravý není a po jeho dovezení jej vrátili obžalovanému B.XXXX. Nevyloučil, že takto byly předány oba dva obrazy, ale nevybavuje si, že by byla řeč o možném prodeji. V hlavním líčení dne 11.12.2007 uvedl obdobné údaje o kontaktu ze strany obžalovaného B.XXXX s tím, že tento mu měl říci, že obrazy koupil od T.XXXX mladšího.

Jeho údaje potvrdila v přípravném řízení i jeho manželka Pavla M.XXXX (č.l. 2510-2513), provozující starožitnictví Antikva Mikos, kdy uvedla, že ona předávala jeden obraz ke zkoumání svědkovi P.XXXX, který složil zálohu (kdyby se něco stalo s obrazem) asi 100.000,- Kč. Když byla konfrontována s údaji svědka P.XXXX, tedy že obraz mu byl nabídnut ke koupi, tak uvedla, že už si to přesně nepamatuje, jak to s obrazy bylo. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení čtena.

Svědka František P.XXXX se v přípravném řízení dne 14.6.2005 (č.l. 2899-2902) mimo falza díla malíře Valtera vyjadřoval i k obrazům malíře Zrzavého, kdy potvrdil údaje svědků M.XXXX, že tito se na něj obrátili ovšem s tím, že obraz je k prodeji, kdy jim uvedl, že bez posudku tak drahý obraz nemůže zakoupit. Proto si jej proti záloze zapůjčil a následně jel za svědkyní Mgr. O.XXXX. Pro lepší srovnání si pak zapůjčil i další obraz, kdy si vybavuje, že nabízející měl mít tři takové obrazy. Obrazy vyhodnotili jako falza a proto je vrátil. Kdo byl nabízející osobou se nedozvěděl, když obžalovaného B.XXXX jinak osobně zná asi osm let. V hlavním líčení dne 30.10.2007 své údaje potvrdil s tím, že jinak mu nikdo takováto díla nenabízel.

Svědka Miroslav M.XXXX v přípravném řízení dne 6.8.2004 (č.l. 2717-2721) a dne 25.1.2007 (č.l. 2721a-2721e) k obrazům Zrzavého uvedl, že na nějaké burze (po prodeji obrazů Kodeta) v roce 2004 mu obžalovaný B.XXXX ukázal fotografie tří obrazů Zrzavého z Bretaňského období, kdy uváděl, že čeká na posudky, ale „něco by mu nechal a na ceně by se dohodli“. V hlavním líčení dne 22.1.2008 na svých údajích setrval s tím, že již při prodeji druhého obrazu Kodeta mu obžalovaný ukazoval fotky obrazů Zrzavého s tím, že na ně shání znalecké odhady a poté budou na prodej.

Skutečnost, že původně spoluobžalovaný Jan T.XXXX starší nabízel i další obrazy vyplývá i z údajů svědka Václava F.XXXX a svědkyně Stanislavy S.XXXX.

Svědék Václav F.XXXX v přípravném řízení dne 18.7.2005 (č.l. 2381-2383) a dne 16.5.2006 (č.l. 2384-2387) uvedl, že zná původně spoluobžalovaného Jana T.XXXX staršího a ví, že se mu líbí obrazy, je sběratel, avšak nikdy neslyšel ani neviděl, že by sám maloval. Asi před rokem navštívil původně spoluobžalovaného Jana T.XXXX staršího v jeho bydlišti, a tento mu při té příležitosti ukázal několik fotografií obrazů Jana Zrzavého s tím, že pochází z nějakého dědictví a ptal se jej, zda neví o někom, kdo by o obrazy měl zájem. Fotografie si od obžalovaného vzal a ukázal je svědkyni S.XXXX, s níž se sešel v Praze. Této svědkyni řekl, že je možné tyto obrazy získat, že jsou na prodej. Předal jí fotografie a řekl jí, že pokud by měla o obrazy zájem, tak se mu má ozvat, že domluví setkání. Svědkyně S.XXXX se ozvala, že by se chtěla na obrazy podívat, dohodli si nějaký termín, ale ona se pak omluvila. Pak přišla akce policie, kdy se dozvěděl, že původně spoluobžalovaný Jan T.XXXX starší byl obviněn kvůli obrazům Zrzavého. Chtěl se hned svědkyni S.XXXX omluvit, že o ničem nevěděl, ona s ním ale poté přestala komunikovat. Pokud jde o prodejní ceny obrazů, v první výpovědi uvedl, že se domnívá, že se jednalo o částky od 400.000,- Kč do 1.000.000,- Kč, ve druhé pak o částky od 200.000,- Kč výše, kdy poté doplnil, že přesnější je jeho původní údaj. V hlavním líčení dne 25.10.2007 své údaje potvrdil s tím, že v rámci prodeje nebylo hovořeno o nějakém omezení nakládání s obrazy.

Svědčce Stanislava S.XXXX v přípravném řízení dne 18.7.2005 (č.l. 2583-2586) potvrdila údaje svědka F.XXXX o vzájemných kontaktech, kdy uvedla, že jí telefonoval někdy v roce 2004, kdy bylo již teplo, domluvili se na schůzce v Praze, kde jí předal výtisk knihy a ptal se, zda nechce koupit nějaký obraz. Když se ptala o jaké obrazy se jedná, tak uváděl, že se jedná o nějaké obrazy právníčky z USA, a že je má nějaký jeho známý. Při hovoru předložil barevné fotografie, na kterých byly obrazy Jana Zrzavého. O ceně obrazů nemluvil. Vzala si fotky s tím, že si je doma prohlédne. Pak vyšel v novinách článek o padělatelích obrazů a byla tam jedna fotografie, kterou měla doma. Zavolala svému známému z policie ve Žďáru nad Sázavou a fotografie mu předala. Po uveřejnění článku v novinách ji telefonoval svědek F.XXXX, jemuž řekla, že s ním nechce mít nic společného a zavěsila. On stačil jen říci, že to netušil. Po předložení pěti kusů barevných fotografií o rozměru 9x13 cm uvedla, že se jedná o fotografie, které jí dal svědek F.XXXX a jedna z fotografií, na níž je obraz vesnice, boží muka, byla zveřejněna v novinách.

V hlavním líčení dne 22.1.2008 na svých údajích setrvala.

Její údaje jsou v souladu s listinnými důkazy, kterými jsou zejména záznam policejního orgánu PČR, OŘ ve Žďáru nad Sázavou ze dne 31.5.2004 (č.l. 2587 vyšetřovacího spisu) a příslušné fotografie. Z těchto fotografií, jež svědkyně S.XXXX vydala policii bylo prokázáno, že se jedná o pět kusů fotografií obrazů bez rámu. Při porovnání s fotoalbem a zajištěnými obrazy nebyly zajištěny obrazy z fotografií č. 1,2 a 5. Fotografie pod číslem 3 odpovídá obrazu dle fotoalba pod číslem 11 (skladová položka č. 268) a tento obraz byl zajištěn při domovní prohlídce v dílně u domu XXXXX. Fotografie pod číslem 4 odpovídá obrazu dle fotoalba pod číslem 8 (skladová položka č. 367) a tento obraz vydal dne 26.5.2004 JUDr. Ivo K.XXXX.

To, že původně spoluobžalovaný Jan T.XXXX starší ve své dílně na ulici XXXXX, přechovával větší množství obrazů signovaných Zrzavý potvrzují ve svých výpovědích též svědci Jaroslav B.XXXX, MUDr. Miroslav J.XXXX, Ladislav K.XXXX, Jaroslav VXXXX, Bohumil N.XXXX.

Svědék MUDr. Miroslav J.XXXX v přípravném řízení dne 22.11.2004 (č.l. 2421-2424) a 28.3.2006 (č.l. 2433-2435) uvedl, že z obžalovaných zná Jana T.XXXX staršího a Jana T.XXXX mladšího. Obžalovaného Jana T.XXXXX mladšího viděl asi dvakrát, a to vždy

v souvislosti s půjčkou peněz jeho otci. Původně spoluobžalovaný Jan T.XXXX starší, o kterém ví, že jeho zálibou je sběratelství obrazů a starožitností, jej požádal asi v únoru 2004 o půjčku do svého podnikání. Jednalo se o částku 500.000,- Kč, kterou chtěl na zakoupení uměleckých předmětů. Dohodli se na splatnosti jeden rok, kdy půjčka byla jištěna směnkou, kterou podepsali oba T.XXXX s datem 27.2.2004 v Třebíči u advokáta. Splatnost směnky byla 8.2.2005 s deseti procentním úrokem. Další peníze půjčil původně spoluobžalovanému Janu T.XXXX staršímu dne 15.3.2004 ve výši 600.000,- Kč. Půjčka byla jištěna stejným způsobem jako v prvním případě a splatnost směnky byla 15.3.2005. Při této půjčce již měl Jan T.XXXX starší uvádět, že peníze potřebuje na koupi obrazů Jana Zrzavého. Další peníze tomuto původně spoluobžalovanému zapůjčil dne 9.4.2004, kdy mu do jeho bydliště přivezl částku 2.000.000,- Kč a osobně ji předal. Tato půjčka již nebyla jištěna směnkou, ale peníze byly poskytnuty na základě písemné smlouvy a měly být vráceny do 9.4.2005. Při návštěvě v bydlišti původně spoluobžalovaného Jana T.XXXX staršího v souvislosti s půjčkou, mu tento ukazoval obrazy Zrzavého, které měl doma v dílně. Jednalo se o 4-5 obrazů, některé byly v rámech, některé volně v papírových deskách. Cena jednoho obrazu měla být kolem 3.000.000,- Kč. Rozhodně popřel, že by od původně spoluobžalovaného T.XXXX staršího koupil nějaké obrazy, kdy tento mu žádné ani nenabízel. Zároveň pak doložil jednotlivé smlouvy o půjčce včetně směnek (č.l. 2425-2432). Dne 28.3.2006 pak uvedl, že mu bylo dosud uhrazeno pouze 250.000,- Kč. Směnky po splatnosti chtějí po vzájemné dohodě nahradit novými směnkami a proto se nerozhodl pro právní vymáhání. S ohledem na obsah záznamu odposlechu telefonních hovorů mezi původně spoluobžalovaným Janem T.XXXX starším a tímto svědkem nelze ovšem ani vyloučit, že doklady o půjčce byl kryt prodej obrazů MUDr. J.XXXX. Této skutečnosti pak nasvědčuje i jeho jednání v rámci hlavního líčení (dne 26.10.2007 a 11.12.2007), kde zjevně opakovaně uváděl nepravdivé údaje a to zejména při konfrontaci se záznamy odposlechných, kdy se navíc jedná o osobu, která zjevně nerespektovala příkaz soudu k předložení příslušných dokladů.

Svědék Ladislav K.XXXX, vzdálený příbuzný rodiny T.XXXX, ve své výpovědi v přípravném řízení dne 5.11.2004 (č.l. 2483-2486) mj. uvedl, že u původně spoluobžalovaného T.XXXX staršího viděl obrazy Kodeta, které mu vozil Ing. Novotný a obrazy Zrzavého, které vozil obžalovaný Jan T.XXXX mladší, a to v zimě roku 2003 až do doby, kdy přijela policie. Pokud jde o Zrzavého, tak viděl asi 10-12 obrazů a asi 25 obrazů od Kodeta. Původně spoluobžalovaný T.XXXX starší mluvil o zakoupení sbírky Zrzavého, kdy uváděl údaje odpovídající již zmiňované legendě o studentovi a jeho starší příbuzné, a proto sháněl peníze. Sám mu půjčil 215.000,- Kč. Dále uvedl, že v kanceláři na Tyršové ulici viděl v roce 2003 nebo 2004, jak T.XXXX starší předával synovi v jednom případě částku 600.000,- Kč a v druhém případě možná i částku vyšší.

V hlavním líčení dne 11.12.2007 na svých údajích setrval.

Svědék Jaroslav B.XXXX v přípravném řízení dne 1.7.2004 (č.l. 2357-2361) se vyjadřoval zejména k osobě původně spoluobžalovaného T.XXXX staršího a jeho kontaktům s osobou svědka Ing. N.XXXX, kdy tyto údaje budou popsány ve zprošťující části rozsudku. K této trestné činnosti pak uvedl, že někdy na podzim 2003 viděl u původně spoluobžalovaného Jana T.XXXX staršího obrazy Jana Zrzavého a to dva v deskách bez rámu, kdy tyto mu nabízel za částku 650.000,- Kč/kus ke koupi. Protože však nesehnal peníze od koupi odstoupil. V hlavním líčení dne 26.10.2007 pak uvedl, že viděl asi 3 nebo 4 obrazy Zrzavého s tím, že původně spoluobžalovaný T.XXXX starší nejprve uváděl, že bude možnost takovéto obrazy získat, pokud by nějaký zůstal, že si ho nechá. I tento svědek potvrdil, že mu byla prezentována legenda, v důsledku které by se nemělo s obrazy jít na aukci.

Svědék Bohumil N.XXXX v přípravném řízení dne 4.4.2005 (č.l. 2514-2517) uvedl, že viděl u původně obžalovaného T.XXXX staršího na stole volně dva obrazy signované Zrzavý a to obrazy laděné do hnědé a šedé barvy s námětem kamenů a domů. Jinak potvrdil, že půjčoval finanční hotovost obžalovanému T.XXXX mladšímu cca 330.000,- Kč. V hlavním líčení dne 11.12.2007 své údaje potvrdil s tím, že celkově mu zapůjčil částku 380.000,- Kč.

Svědék Stanislav Ch.XXXX v přípravném řízení dne 5.11.2004 (č.l. 2410-2413) potvrdil, že u původně spoluobžalovaného T.XXXX staršího viděl asi 3 nebo 4 obrazy Zrzavého z části byly v napínacích rámech, kdy tvrdil, že za obraz dal milion. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení čtena.

Svědék Jaroslav V.XXXX v přípravném řízení dne 16.5.2006 (č.l. 2916-2920) k obrazům Zrzavého uvedl, že mu původně spoluobžalovaný Jan T.XXXX starší volal, aby se na tyto obrazy přišel podívat a postupně mu ukázal asi šest obrazů, kdy opětovně použil legendu o spolužákovi svého syna. V hlavním líčení dne 30.10.2007 počet obrazů snížil asi na tři, ovšem po konfrontaci s původními údaji uvedl, že tyto budou přesnější.

Svědék Petr K.XXXX v přípravném řízení dne 22.11.2004 (č.l. 2487-2491), uvedl, že prodává mimo jiné i obrazy, kdy mu byly tyto nabízeny i původně spoluobžalovaným Janem T.XXXXX starším, kdy ovšem od něj nedostal žádné obrazy Zrzavého. Jeho výpověď se pak vztahuje zejména k dalším dílům, pro které byl původně Jan T.XXXX starší stíhán. Zde je nutno konstatovat, že tento údaj je v zásadním rozporu s údaji svědka Ing. Miroslava L.XXXX z přípravného řízení ze dne 7.4.2005 (č.l. 2500-2502), kdy tento uvedl, že právě v prodejně Antik v Telči patřící svědkovi K.XXXX viděl obraz Zrzavého s názvem Mojžíš na hoře, kdy o tento projevil zájem, ovšem poté co si nechal zpracovat znalecký posudek, tak jej vrátil, když dle posudku obraz nebyl pravý. Obraz původně získal asi v květnu 2004 za částku 380.000,- Kč. Zde nelze přehlédnout odposlech z 22.2.2004 (č.l. 1869-1870) a ze dne 1.6.2004 (č.l. 1875) případně hovory následující, kdy tyto potvrzují spíše údaje svědka Ing. L.XXXXX.

Z výpovědí těchto svědků, v souladu i s doznáním obžalovaného či dalších původně spoluobžalovaných, je tak zřejmé, že existovalo více obrazů se signaturou Jana Zrzavého než se podařilo v rámci přípravného řízení zajistit a s největší pravděpodobností i více než bylo jako nejnižší možné množství pojato do výroku tohoto rozsudku.

Výpovědi rodinných příslušníků původně spoluobžalovaného Libora P.XXXX, tedy jeho manželky a jeho dvou dcer, zůstaly bez významu k posouzení skutkového děje, když tyto v přípravném řízení odmítly vypovídat.

K osobě obžalovaného Jana T.XXXXX mladšího se pak vyjadřovala jeho tehdejší přítelkyně Hana Sýkorová, která v přípravném řízení dne 20.4.2006 (č.l. 2601-2604) a stejně tak i v hlavním líčení dne 22.1.2008 se vyjádřila k finanční situaci tohoto obžalovaného, kdy uvedla, že tento měl dostatek peněz, když popsala, co jí obžalovaný hradil. Stejně tak se zmínila i o tom, že obžalovaný měl občas s sebou obrazy, ale nebyla schopna určit jakých autorů.

Stejně tak se k osobě obžalovaného Jana T.XXXXX mladšího vyjadřoval i svědek František V.XXXX dne 20.7.2005 (č.l. 2643-2645), kdy tento se dále vyjádřil i k dokladům

zajištěným při domovní prohlídce (šek na USD) s tím, že tyto u obžalovaného asi zapomněl. Jeho výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení čtena.

Svědék Jiří K.XXXX v přípravném řízení dne 11.4.2005 (č.l. 2448-2455) i v hlavním líčení dne 26.10.2007 se zejména vyjadřoval k osobě obžalovaného Jana T.XXXX mladšího, kterého hodnotil jako zakomplexovanou osobnost, kdy potvrdil, že obžalovaný často jezdil s obrazy, chtěl imponovat dívkám a postupně si od svědka půjčoval finanční prostředky, takže dlužil částku kolem 600.000,- Kč. Potvrdil, že poté co došlo k odhalení trestné činnosti, tak mu obžalovaný T.XXXX mladší prezentoval onu historku, že chtěl otce přesvědčit, že nepozná padělek.

Ve vztahu k obžalovaným T.XXXXX mladším uváděným údajům, o tvorbě encyklopedie soudobých českých výtvarných umělců, byli vyslechnuti v přípravném řízení svědci Ing. RNDr. Martin Č.XXXX, MBA, (tento i v hlavním líčení dne 11.12.2007), Martin H.XXXX, Petr K.XXXX, Filip V.XXXX, Michaela J.XXXX a Dana S.XXXX, kteří potvrdili jeho údaje o tom, že takovouto encyklopedii tvořil, případně se vyjadřovali k osobě obžalovaného T.XXXX mladšího, ovšem jejich výpovědi nemají prakticky žádnou vypovídací hodnotu k projednávané trestné činnosti.

Ze své trestné činnosti je obžalovaný mimo svého doznání usvědčován nejen výše citovanými výpověďmi, ale i listinnými důkazy a znaleckými posudky.

V přípravném řízení byly u jednotlivých obžalovaných provedeny domovní prohlídky, ze kterých byly pořízeny protokoly a fotodokumentace nálezů jednotlivých věcí. Takto byla dne 24.5.2004 provedena domovní prohlídka u původně spoluobžalovaného Jana T.XXXX staršího v jeho trvalém bydlišti XXXXX (č.l. 665-711), kde mimo obrazu se signaturou Zrzavý 48 v komodě a obrazu se signaturou Panu Pazderovi Voj. Sedláček 60 na stěně v ložnici, bylo nalezeno větší množství obrazů, dokumentů a dále v nočním stolku publikace Kristián Kodet Milenci andělé a ti druzí. Většina obrazů pak po zajištění a znaleckém zkoumání byla tomuto původně spoluobžalovanému vrácena, stejně tak jako zajištěné písemnosti, kdy část byla vrácena i obžalovanému Janu T.XXXXX mladšímu. Dále pak byla dne 24.5.2004 provedena domovní prohlídka u původně spoluobžalovaného Jana T.XXXX staršího v rodinném domě XXXXX (č.l. 772-795), kde opět bylo nalezeno větší množství obrazů a dokumentů. Většina obrazů pak po zajištění a znaleckém zkoumání byla tomuto původně spoluobžalovanému vrácena, kdy část zajištěných věcí byla opět vrácena i obžalovanému Janu T.XXXXX mladšímu.

Dne 24.5.2004 byla provedena domovní prohlídka u obžalovaného Jana T.XXXXX mladšího v rodinném domě XXXXX (č.l. 819-872), kde opět bylo nalezeno větší množství obrazů a dokumentů. V trezoru pak zejména obrazy signované Zrzavý a pět kusů smluv s podpisem prodávajícího Jiří Novotný a smlouvy o půjčce. Část obrazů pak po zajištění a znaleckém zkoumání byla obžalovanému vrácena, obrazy zejména se signaturou Zrzavý a příslušné dokumenty byly zajištěny.

Dne 24.5.2004 pak byla provedena domovní prohlídka i u původně spoluobžalovaného Libora P.XXXXX v bytě v jeho trvalém bydlišti XXXXX (č.l. 908-939), kde opět bylo nalezeno větší množství obrazů, malířských potřeb a dokumentů. V atelieru pak zejména studie k obrazům Zrzavého. Většina obrazů pak po zajištění a znaleckém zkoumání byla obžalovanému vrácena, studie obrazů Zrzavého a příslušné malířské potřeby byly zajištěny. Při prohlídkách jiných prostor, vozidla Renault obžalovaného T.XXXXX staršího, a dvou garáží v Moravských Budějovicích nebyly zajištěny žádné věci (č.l. 951-953).

Obžalovaný B.XXXX pak dobrovolně dne 24.5.2004 (č.l. 973) vydal 2 kusy obrazů signovaných Jan Zrzavý 1939 (vedeno pod skladovým číslem 201) a Zrzavý 35 (vedeno pod skladovým číslem 202), které koupil od obžalovaného Jana T.XXXXX mladšího.

K pravosti a ceně obrazů signovaných Zrzavý nebo Zerzavý, byl zpracován znalecký posudek znaleckého ústavu Národní galerie Praha (č.l. 3499-3620). Ze závěrů tohoto znaleckého posudku bylo k jednotlivým obrazům prokázáno:

K obrazu s námětem „Přístav v modrém“, tempera na lepence, rozměry 37x47cm, signován „Zrzavý 31“ vlevo dole (veden pod skladovou položkou č. 196, obraz vydal dne 20.5.2004 JUDr. Ivo K.XXXX), že celá plocha lepenky je uměle patinována hnědou barvou, umělé zapatinování je i na malbě pro docílení dojmu starého zašlého obrazu. Rukopis neodpovídá Zrzavého pracím. Signatura je nejprve psaná tužkou a poté obtažena černou barvou. Malba je nápodobou Zrzavého obrazu s názvem Ile de Sein, olej, plátno, 27x35 cm, vpravo dole Zerzavý 31 (pravý obraz je majetkem Západočeské galerie v Plzni).

K obrazu s námětem „domů v přístavu“, tempera na plátně, rozměry 45x55 cm, signován „Zerzavý 35“ vpravo dole (veden pod skladovou položkou č. 197) a obrazu s námětem „kamenných domů na pobřeží“, tempera na plátně, rozměry 40x59 cm, signován „Zerzavý 34“ vlevo dole (veden pod skladovou položkou č. 199), (oba obrazy vydal dne 20.5.2004 JUDr. Ivo K.XXXXX), že malba je provedena na uměle patinovaném prostěradle, po vypnutí na rám znovu patinována zadní strana, okraje jsou podlepeny umělým lepem pruhy bílého plátna. Obě malby jsou nápodobou Zrzavého prací z Bretaně z 30. let (např. obraz Domek na Ile de Sein. 1934, značeno vlevo dole Jan Zrzavý, 25x34cm, který je majetkem Východočeské galerie v Pardubicích).

K obrazům s námětem „Přístavu s bárkami“, tempera na plátně, rozměr 40x50 cm, signován vlevo dole „J. Zrzavý 36“ (veden pod skladovou položkou č. 198, obraz vydal dne 20.5.2004 JUDr. Ivo K.XXXXX) a s námětem „bárky“, rozměr 49x40 cm, signován vlevo dole „Zerzavý 35“ (veden pod skladovou položkou č. 365, obraz vydal dne 26.5.2004 JUDr. Ivo K.XXXXX), že jsou malbou shodné, malba leží na uměle patinovaném plátně a napodobují Zrzavého tvorbu obrazu Záliv, Bárky, tempera, překližka, 27x35 cm, značeno vlevo nahoře Zrzavý J. 36 z majetku Národní galerie Praha.

K obrazům s náměty „lodí v přístavu“, tempera na plátně, rozměr 50,5x60,5 cm, signován vpravo dole „Zrzavý 34“ (veden pod skladovou položkou č. 200, obraz vydal dne 20.5.2004 JUDr. Ivo K.XXXXX), rozměr 42x59,5 cm, signován vlevo nahoře „Zrzavý 34“ (veden pod skladovou položkou č. 203, obraz vydal dne 24.5.2004 Radim P.XXXX), rozměr 43x59 cm, signován vpravo dole „Zrzavý 34“ (veden pod skladovou položkou č. 267, obraz zajištěn při domovní prohlídce dne 24.5.2004 XXXXX), že malba má obdobnou technologickou výstavbu na krejčovském plátně, akrylátovém šepsu, signatura je málo zdařilá. Všechny tři obrazy jsou nápodobou Zrzavého děl s názvy Lodě v Camaretu z majetku Národní galerie Praha.

K obrazu s námětem „kamenného mola“, rozměr 45x65 cm tempera na plátně, signován vlevo dole „Zrzavý 35“ (veden pod skladovou položkou č. 366, obraz vydal dne 26.5.2004 JUDr. Ivo K.XXXX), že je nápodobou Zrzavého děl z majetku Národní galerie Praha (Digue na Ile de Sein, tempera na překližce, 74x101 cm, vpravo dole Zerzavý 35, nebo Pobřežní cesta, tempera na překližce, 24x77 cm, vpravo nahoře Zerzavý 35).

K obrazu s námětem „vesnice s domky“, tempera na plátně, rozměr 60x90 cm, signován vlevo dole „Jan Zrzavý 40“ (veden pod skladovou položkou č. 367, obraz vydal dne 26.5.2004 JUDr. Ivo K.XXXXX), že malba leží na jemném plátně (prostěradle) uměle patinovaném šedou a okrovou barvou. Okraje plátna jsou podlepeny umělým lepem hrubým křečkovským plátnem, aby se obraz dal lépe vypnout. Rukopis je zcela odlišný od Zrzavého prací, signatura je špatnou nápodobou autorova značení. Obraz je variací na Zrzavého díla s motivy české krajiny z 30. let.

K obrazu s námětem „lodí v přístavu“, tempera na lepence, rozměr 40x50 cm, signován vpravo dole „Zrzavý 48“ (veden pod skladovou položkou č. 367, obraz zajištěn při domovní prohlídce dne 24.5.2004 XXXXX, že lepenka je uměle patinovaná hnědou barvou, patina leží i na ploše malby. Obraz je velmi špatnou imitací Zrzavého díla Bretaňský přístav, tempera, plátno na lepence, 33,5x45,5 cm, vlevo dole Jan Zrzavý 48, který je majetkem Národní galerie Praha,

K obrazu s námětem „pobřeží s majákem“, tempera na plátně, rozměr 40x60 cm, signován vlevo dole „Zrzavý 34“ (veden pod skladovou položkou č. 268, obraz byl zajištěn při domovní prohlídce dne 24.5.2004 v XXXXXX, že plátno je jemně na čele patinované, patinovaná je i malba, která leží na akrylátovém šepsu. Malba je variací na Zrzavého motivy z Ile de Sein (obraz Pole na Ile de Sein, 1934, olej, tempera na překližce, 37,5x61 cm, je majetkem Národní galerie Praha, Motiv z Bretaně, 1935, olej, překližka, 31,5x40 cm, je majetkem Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem).

K obrazu s námětem „lodí“, tempera na plátně, rozměr 39x49 cm, signován vpravo dole „Zrzavý 36“ (veden pod skladovou položkou č. 269, obraz byl zajištěn při domovní prohlídce dne 24.5.2004 v XXXXX), že má malbu shodnou jako obrazy vedené od čísla 198, 365, která leží na jemném plátně patinovaném hnědou barvou. Obrazy pod čísly 269, 198 a 365 imitují Zrzavého tvorbu s názvem Záliv, Bárky, tempera, překližka, 27x35 cm, vlevo nahoře Zrzavý J. 36 z majetku Národní galerie Praha..

K obrazům s náměty „domů v přístavu“, tempera na plátně, rozměr 40x60 cm, signován vpravo dole „Zrzavý 31“ (veden pod skladovou položkou č. 270) a tempera na plátně, rozměr 40x50 cm, signován „Zrzavý 31“ (veden pod skladovou položkou č. 271, oba obrazy byly zajištěny při domovní prohlídce dne 24.5.2004 v XXXXX), že jsou malovány na jemném plátně (prostěradle) uměle patinovaném. Jejich povrch je rovněž uměle zapatinován pro docílení dojmu starých zašlých obrazů. Signatury jsou poměrně zdařilou nápodobou autorova značení. Rukopis je však značně odlišný od malířova. Obrazy jsou variací na Zrzavého pohled na Ile de Sein.

K obrazu s námětem „lodky v zátocě“, tempera na lepence, rozměr 45x55cm, signován vpravo dole „Jan Zrzavý 1930“ (veden pod skladovou položkou č. 275, obraz zajištěn při domovní prohlídce dne 24.5.2004 v XXXXX), že lepenka je uměle patinována včetně plochy malby. Motiv je stranově obrácenou nápodobou Zrzavého práce z roku 1926 s názvem Camaret 1926, olej, plátno, 50x61 cm, z majetku Národní galerie Praha.

K obrazu s námětem „cesty a domů“, tempera na lepence, rozměr 40x50 cm, signován vpravo dole „Zrzavý 36“ (veden pod skladovou položkou č. 280, obraz zajištěn při domovní prohlídce dne 24.5.2004 v XXXXX). že je opět nápodobou Zrzavého prací z Bretaně z třicátých let.

K obrazu s námětem „Krucemburk“, tempera na plátně, rozměr 40x60 cm, signován „Jan Zrzavý 1939“ (veden pod skladovou položkou č. 201, obraz vydal dne 24.5.2004 obžalovaný Antonín B.XXXXX), že malba na jemném plátně byla původně vypnuta ve spodním rámu. Plátno je uměle patinováno šedou barvou, po napnutí zadní strana barvou okrovou. Obraz je nápodobou děl Jana Zrzavého Krucemburk, 1939, olej na překližce, 41,5x63 cm, Krucemburk, 1959, tempera na lepence, 60x80 z majetku Národní galerie Praha.

K obrazu s námětem „Bretaňský přístav“, tempera na plátně, rozměr 39,5 x50 cm, signován vlevo dole „Zrzavý 35“ (veden pod skladovou položkou č. 202, obraz vydal dne 24.5.2004 obžalovaný Antonín B.XXXXX), že malba leží na asi 1 mm silné starší lepence, která je dodatečně upravená hnědou barvou. Motiv je stranově obrácenou nápodobou Zrzavého kresby z roku 1934, inkoust, papír, 48,7x62,9 cm z majetku Národní galerie Praha.

Všech 19 posuzovaných obrazů je z technologického a restaurátorského hlediska hodnoceno jako záměrně vytvořené padělky ze současné doby, maximálně před deseti lety. Z části znaleckého posudku Národní galerie v Praze, pokud jde o signatury a charakter rukopisu, vyplývá ve vztahu ke všem zmíněným obrazům, že autor se vědomě snažil napodobit rukopis malíře Jana Zrzavého. Na základě stylové analýzy (způsob práce se štětcem) a porovnání signatury s potvrzenými díly Jana Zrzavého je ovšem autorství vyloučeno. Stáří malby určené na základě laboratorního průzkumu použitých barev neodpovídá době, ve které působil Jan Zrzavý. Ani u jednoho ze zkoumaných obrazů se nejedná o autorské dílo Jana Zrzavého. Cena falz se rovná ceně materiálu, t.j. asi 1.000,- Kč za jedno dílo. Ze závěrečné části znaleckého posudku Národní galerie Praha pak bylo prokázáno, jaké jsou zhruba ceny autentických prací Jana Zrzavého, kdy se jedná o částky v rozmezí 300.000,- Kč až 1.000.000,- Kč.

Tento znalecký posudek Národní galerie Praha pak koresponduje se závěry znaleckého posudku Policie České republiky, Kriminalistického ústavu Praha z oboru chemie, odvětví kriminalistická chemická a fyzikálně-chemická expertíza, z oboru strojírenství, odvětví kriminalistická defektoskopie a metalografie, z oboru kriminalistiky, odvětví kriminalistická fotografická expertíza, z oboru písmoznalectví (č.l. 3342-3375, včetně fotodokumentace č.l. 3378-3475). Ze závěrů tohoto posudku pak vyplývají skutečnosti, které sloužily i k závěrům znaleckého posudku Národní galerie, tedy zda se na obrazech nachází podmalby a přemalby, analýzy použitých pigmentů, šepsů, určení olejových pojiv. Dále pak byla provedena komparace pigmentů ze zajištěných obrazů se vzorky pigmentů na předložených štětcích s malířskými barvami a vzorky pigmentů z obrazů zajištěných při domovní prohlídce u obžalovaného Libora P.XXXXX a obžalovaného Jana T.XXXXX mladšího.

Ze své trestné činnosti je obžalovaný dále usvědčován i odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu a to v celém rozsahu zaznamenaných hovorů. Takto došlo v rámci jiné trestní věci (pod názvem Florián) k odposlechu i telefonního čísla 568 421 338 uživatele Jana T.XXXXX staršího a stejně tak i jeho mobilního čísla 602 296 222, kdy takto jsou zaznamenávány hovory od prosince 2003. V rámci těchto hovorů je hovořeno o tvorbě Zrzavého (hnědý, hnědásek) dále je z komunikace zjevné, že již v prosinci 2003 se původně obžalovaný T.XXXXX starší baví o padělků obrazu Valtera, kde v komunikaci zaznívají i věty typu „pro příště musíme být opatrnější“ a tento původně spoluobžalovaný uvádí, že to (obraz Valtra) koupil ve starožitnictví v Táboře (č.l. 1301) což odpovídá jím následně uplatněné obhajobě. V rámci komunikace se svědkyní S.XXXXX pak věty typu „Toho Janečka ti vrátím, to je hrozný“. „Nechci jít sedět“. K další tvorbě nelze přehlédnout komunikaci se svědkem Ch.XXXXX, kdy tento 28.12.2003 sděluje, že má něco rozdělaného,

večer to bude hotový. Tyto skutečnosti mají vypovídací hodnotu zejména k trestné činnosti, která již není předmětem této trestní věci, fakticky k osobě původně spoluobžalovaného T.XXXX staršího a v tomto směru i k obhajobě obžalovaného B.XXXX k bodům ad. II.).

Následně došlo k povolení odposlechů i v této trestní věci a to od 11.2.2004 v případě obžalovaného Jana T.XXXX mladšího (přepisy č.l. 1363-1502) a Jana T.XXXXX staršího (přepisy č.l. 1503-1767) a od 11.3.2004 u Libora P.XXXX (přepisy č.l. 1797-1823) a od 19.5.2004 i u obžalovaného Antonína B.XXXX (přepisy č.l. 1993-1997).

S ohledem na charakter této trestné činnosti, kdy se jedná o úmyslnou trestnou činnost, k jejímuž stíhání zavazuje vyhlášená mezinárodní smlouva, kdy v trestní věci, kde byl výše popsán odposlech telefonů původně spoluobžalovaného T.XXXX staršího povolen se jednalo o zvláště závažný úmyslný trestný čin, jsou vůči obžalovanému ve smyslu § 88 odst. 4 věta třetí trestního řádu použitelné všechny odposlechy.

Ze záznamů telefonních hovorů obžalovaného Jana T.XXXX mladšího vyplývá, že tento v rámci komunikace se svým otcem opakovaně sděluje, že jede pro obrazy, kdy jistým způsobem popisuje, že se jedná o obrazy Zrzavého a dále uvádí, že zajistí, napíše papíry. Takto např. dne 12.1.2004 mu jeho otec sděluje, že bude muset ještě „napsat ty papíry, bez toho to nemohou brát“. V rámci tohoto hovoru se obžalovaný T.XXXX mladší ptá, kolik jich chybí s tím, že se musí tak 4 nachystat. Z hovoru přitom vyplývá, že tento den obžalovaný T.XXXX mladší jeden z obrazů dováží. Popis, kolik obrazů nemá doklad o prodeji (tento, z toho minulýho a ty dva) umožňuje konstatování, že by se mělo jednat o obrazy, které musely být nakoupeny před tímto datem, kdy ovšem na smlouvách sepsaných Mgr. Sedlákem nejsou údaje, které by těmto datům s ohledem na tyto postupné dodávky odpovídaly. Z rozhovoru ze dne 23.1.2004 vyplývá, že T.XXXX mladší se ptá, zda si svědek H.XXXX vzal obrázek, kdy otec mu sděluje, že ještě ne, neboť ho musí doplatit. Opět je zřejmé, že již v této době obžalovaný T.XXXX mladší věděl, že jeho otec obrazy dále distribuuje a nelze tedy brát za věrohodné jeho údaje ohledně důvodu předávání obrazů svému otci. Z další komunikace však vyplývá, že obžalovaný T.XXXX mladší svému otci sděluje, jaké obrazy přiveze, kdy z jeho údajů lze dovodit, že prezentuje svému otci opravdu onu legendu další osoby a to mladší (žijící u rodičů), která obrazy předává. Stejně tak sděluje, že nenapsali papíry, protože on (ten druhý) chváta. Z rozhovoru ze dne 10.2.2004 pak vyplývá, že svědek H.XXXX si už 9.2.2004 obraz vzal. Dne 13.2.2004 pak sděluje otci, že to má napsané, kdy tento údaj může korespondovat se smlouvami ze dne 12.2.2004. Je evidentní, že T.XXXX starší již v této době sděluje, že finanční prostředky má postupně, nemá tedy na všechny obrazy, shání, požaduje po synovi, aby také něco sehnal on. Opakovaně uvádí, že musí sehnat, ale nikdo už peníze nemá. Dne 14.2.2004 pak Trojan starší synovi sděluje, že to musel udělat s B.XXXX, aby měli garáže a tak je od něj koupil. Dne 14.2.2004 Trojan mladší sděluje svému otci, že posudky budou někdy v květnu. Toto mu měl někdo napsat. V době komunikace s otcem již proběhl telefonát s obžalovaným B.XXXX, který mu sděloval, že si jeden vzal od táty, kterému za to dal garáže, peníze a nějaké obrazy. T.XXXX mladší pak obžalovanému B.XXXXi dále sděluje, že v úterý to doveze s tím, že od taťky dostane posudky.

V uvedeném období od 12.1.2004 do 13.2.2004 není zaznamenán žádný hovor mezi obžalovaným T.XXXXX mladším a původně spoluobžalovaným P.XXXX, kdy takto zaznamenaná první komunikace hovoří o tom, že by byly dva bílý a jeden modrej, kdy T.XXXX mladší sděluje, že by za ně tedy dovezl 45 (lze tedy dovodit, že za tři obrazy Zrzavého by zaplatil částku 45.000,- Kč tedy v průměru 15.000,- Kč za obraz). Přitom v navazujícím rozhovoru s otcem hovoří o tom, že s ohledem na peníze může být dodán pouze jeden. V dalším hovoru s P.XXXXX dne 16.2.2004 zmiňuje, že leží s chřipkou a tedy nemůže přijet, ale mohl by tam poslat kamaráda Martina, aby to nebyl někdo cizí. V rámci

tohoto hovoru zaznívá ze strany obžalovaného T.XXXX mladšího, že „oni by chtěli mít ... apod.“ Tedy lze dovodit, že P.XXXX opravdu prezentoval nějakou legendu ohledně osob, kterým jsou obrazy určeny. Z tohoto konkrétního hovoru (č.l. 1373) pak je zřejmé, že P.XXXX musí znát i svědka Martina Č.XXXX. Z hovoru ze dne 1.3.2004 mezi otcem a synem T.XXXXX vyplývá, že T.XXXX starší žádá syna, aby se zeptal, kolik by stál ten zbytek včetně Čapka a Šimy, aby bylo jisté, kolik se má sehnat peněz. Z hovoru ze dne 3.3.2004 mezi T.XXXX mladším a obžalovaným B.XXXX je zjevné, že T.XXXX mladší požaduje nějakou částku, kdy B.XXXX nabízí 10, aby mohl něco dalšího dovézt. Dne 8.3.2004 sděluje T.XXXX mladší svému otci, že jsou tam ještě tři ty malý, dva ty modrý a pak tři ty velký, za který chce „200“ za každé, když to jsou nádherný věci, to nejlepší co má. Záleží na tom, jestli to bude s přílbama nebo bez, buď „1,5 jinak 650“. Dne 9.3.2004 pak v rámci téže komunikace vyplývá, že otec má zájem o jeden velký s tím, že má „200“. Dne 13.3.2004 otec synovi sděluje, že potřebuje, aby tam byl v pondělí, kdy dovezou peníze, podepsat. Tento údaj může souviset s půjčkou od svědka MUDr. J.XXXX, která je datována dnem 15. března 2004 tedy pondělím, kdy k tomuto datu pak se T.XXXX starší v rozhovoru zmiňuje, že má přijít ten doktor a musí podepsat ty peníze. Dne 13.3.2004 pak sděluje otec synovi, že Toman, který si vzal ty tři obrazy, mu je vrací, že jsou vyloženy padělky a chce zpátky peníze. V rámci tohoto hovoru T.XXXX starší dále zvažuje, jestli dále odebírat obrazy, kdyby se mělo prokázat, že nejsou pravé. Z hovoru je zjevné, že svědkovi Ing. T.XXXX takto dali 3 obrazy, každý za 600.000,- Kč. V rámci těchto hovorů pak T.XXXX mladší svého otce ubezpečuje, že obrazy jsou pravé, že na ně viděl znalecké posudky od Šustačova na starší, a od Růžičky na novější. V rámci těchto hovorů dojednávají odběr ještě jednoho velkého, kdy dne 17.3.2004 a 18.3.2004 komunikuje obžalovaný T.XXXX mladší s Liborem P.XXXX s tím, že se jedná o obraze (ten velké). V této době pak T.XXXXX starší po synovi požaduje obrazy Čapka. Obžalovaný T.XXXX mladší nabízí, že údajně ta osoba, od které obrazy má při poskytnutí zálohy by Šimu a Čapka zapůjčil na ukázkou. V následujících hovorech T.XXXX mladší ujišťuje svého otce, že koupil Čapka, ale chce ho nejprve ukázat prof. Dvořákovi. Dne 21.3.2004 pak T.XXXX mladší sděluje svému otci, že obraz ukázal Dvořákovi, (ovšem asi ne Čapka, kterého mu chce ukázat až večer a to u Pražské brány v Praze), kdy popisoval jeho reakci jako nadšenou. Dne 22.3.2004 pak ve vztahu k Čapkovi říká, že i tento obraz je v pořádku. Téhož dne pak otci sděloval, že potřebuje Čapka tomu, od koho ho dostal vrátit, s legendou, že se na tento obraz má přijít podívat někdo „od tý báby“, kdy výměnou je ochoten nabídnout Zrzavé. Když chtěl otec na místo toho Šimu, tak uváděl, že právě Šima a Čapek tam musí být, protože kdyby tam nebyl, tak by (ta bába) věděla, že se s tím něco děje. Z dalších hovorů vyplývá, že ve sbírce by měly být kromě Zrzavých a jednoho Čapka i dva Šimové. Dne 26.3.2004 pak původně spoluobžalovaný T.XXXX starší u jednoho obrazu projevuje pochybnosti, které mu T.XXXX mladší vyvrací možným technickým popisem vzniku problému. K obrazu Čapka se pak váže komunikace mezi původně spoluobžalovaným P.XXXX a T.XXXX mladším dne 26.3.2004, kdy opět T.XXXX mladší uvádí, že „oni chtějí přednostně udělat Čapka“. V rámci komunikace dne 29.3.2004 pak malíři sděluje, že obraz potřebuje nutně mít do středy, kdy P.XXXX uvádí, že to šlo, ale prasklo mu přitom plátno a bude to muset namalovat na jiné. V téže době si pak objednává obžalovaný T.XXXX mladší vozidlo BMW za 1.200.000,- Kč. V rámci komunikace s matkou dne 31.3.2004 obžalovaný T.XXXX mladší uvádí, že otec mu už dal celkem 4 miliony, když každý týden mu dává 200-300 tisíc, kdy zároveň zmiňuje, že si musel sám půjčit 2 miliony. Matce pak prezentuje další legendu o tom, že další dluhy, které má vznikly, protože on sám již vykoupil sbírku obrazů, tuto postupně prodává otci a z jeho peněz hradí onu půjčku, kterou si na vykoupení sbírky vzal. Obrazy ze sbírky pak jsou právě u těch lidí, kteří mu půjčili. Z hovoru dne 1.4.2004 pak vyplývá, že tento den si má přijet svědek JUDr. K.XXXXX. V dalším telefonátu z téhož dne se pak otec baví se synem o dokladech

k obrazům, kdy T.XXXX mladší uvádí, že část jich má, ale pokud by některý nenašel, že by to po změření zítra napsal znovu(!) Dne 10.4.2004 pak sděluje matka obžalovanému T.XXXX mladšímu, že jí otec, tedy manžel, měl říci, že po nich jde oprávněně kriminálka. Přitom ještě 27.4.2004, 28.4.2004 tento obžalovaný dojednává s Liborem P.XXXX dodávku dalších obrazů Zrzavého. Obžalovaný P.XXXX pak 1.5.2004 sděluje, že má celkem 5 malých kousků i s tím hnědým. Z hovoru ze dne 12.5.2004 mezi obžalovaným T.XXXX mladším a svědkem prof. D.XXXX vyplývá, že tento měl pro tohoto obžalovaného psát úvod (encyklopedie), kdy se domluvili, že tento přepíše a předá 25.5.2004. Dne 14.5.2004 pak T.XXXX mladší požaduje po obžalovaném P.XXXX další obraz na kartonu a to do neděle. Dne 18.5.2004 pak probíhá po výzvě otce hovor mezi Janem T.XXXX mladším a svědkem JUDr. K.XXXX, ze kterého vyplývá, že T.XXXX mladší pouze neurčitě potvrzuje historku o původu obrazů, když tomuto hovoru předchází komunikace jeho otce se svědkem K.XXXX, kdy tento sděluje, že nějaká významná osoba měla zakoupit dva obrazy, které zanesla do Národní galerie a podle předběžných zpráv nemají být pravé. Tento údaj pak navazuje na ranní telefonát, kdy sděloval, že tento den se objevily i další 3 obrazy u svědkyně Mgr. O.XXXX s obdobnou historkou.

Z těchto záznamů je zcela evidentní komunikace mezi obžalovaným Janem T.XXXX mladším a původně spoluobžalovaným Liborem P.XXXX, fakticky objednávání obrazů, jejich cena i jistá forma legendy o důvodech tvorby (pro další objednatele). Z těchto důkazů lze i blíže časově upřesnit údaje jednotlivých svědků o kontaktu zejména s T.XXXX starším, případně obrazy Zrzavého. I z těchto záznamů vyplývá, že již k datu přelomu března a dubna 2004 muselo existovat více obrazů než bylo zajištěno s ohledem na nabídku JUDr. K.XXXX a fakticky rozprodané obrazy.

Z těchto důkazů lze usuzovat i na vědomost (případně nevědomost) původně spoluobžalovaného T.XXXX staršího o celé historii nabytí obrazů, kdy je možné dovodit, že o reálném původu obrazů a fakticky tak o skutečnosti, že se jedná o falza, nevěděl. Tato skutečnost je pak zcela zásadní pro skutkové a následně i právní hodnocení. Rozhodně také lze vyloučit obhajobu obžalovaného T.XXXX mladšího, že obrazy měly být určeny pouze pro otce, když o jejich dalším prodeji musel vědět.

Ke skutečnosti, že původně spoluobžalovaný Jan T.XXXX starší se ovšem jinak podílel na distribuci falz obrazů dalších autorů je nutno poukázat na další provedené důkazy vztahující se fakticky k jeho trestné činnosti. Otázka jeho vědomosti o tom, že obchoduje s padělkami, jeho prezentace vlastních obchodů dalším osobám, má význam k posouzení obhajoby zejména spoluobžalovaného B.XXXX, v rozsahu zda mohl získat padělkami uměleckých děl, které on sám dále prodával právě od tohoto spoluobžalovaného a zda si této skutečnosti (že se jedná o padělkami) musel být vědom.

V případě falz dalších autorů se jedná o obrazy signované jako zejména Kristian Kodet, Vojtěch Sedláček, Ota Janeček, Karel Valter a Kamil Lhoták. Důkazy vztahující se k tvorbě Kristiana Kodeta a Vojtěcha Sedláčka budou z větší části popsány v rámci skutkových zjištění k jednání obžalovaného B.XXXX. K obrazům signovaným Ota Janeček pak byli vyslechnuti zejména svědci JUDr. Ivo K.XXXX, Jaroslav H.XXXX, Ilona S.XXXX a to k nabytí těchto obrazů, a dále Ing. Tomáš J.XXXX, syn tohoto autora, k jejich pravosti a případné prodejní ceně. Ve vztahu k dílu Kamila Lhotáka, Vojtěcha Sedláčka pak byla vyslechnuta zejména svědkyně S.XXXX. Dále byl zpracován znalecký posudek k posouzení pravosti děl.

Svědék Ing. Tomáš J.XXXX, syn malíře Oty Janečka, jak v přípravném řízení dne 30.3.2006 (č.l. 2418-2420) tak i v hlavním líčení dne 26.10.2007 vyjádřil k tvorbě svého otce, zejména ke způsobu malby a tvorby signatur, kdy k zajištěným obrazům se vyjadřoval i v průběhu provedení rekognice, kdy vydaná díla z větší části (z výhradou jednoho) označil za padělky. V hlavním líčení pak se vyjádřil i k případné hodnotě jednotlivých zajištěných obrazů, pokud by se jednalo o pravá díla. Jejich hodnota by se pohybovala zhruba v rozmezí 15.-30.000,- Kč.

Výpovědi svědků JUDr. Ivo K.XXXXX a Jaroslava H.XXXX jsou popsány výše, tito potvrdili převzetí příslušných obrazů, které vydali, právě od původně spoluobžalovaného Jana T.XXXX staršího.

Svědék Petr K.XXXX v přípravném řízení dne 22.11.2004 (č.l. 2487-2491) uvedl, že prodává mimo jiné i obrazy, kdy mu byly tyto nabízeny i původně spoluobžalovaným Janem T.XXXX starším. Takto od něj získal obrazy mimo jiné Kodeta, Janečka, Sedláčka a dalších autorů. Tyto údaje pak odpovídají seznamu věcí, které vydal dne 24.5.2004 případně i k příslušným obrazům.

Svědčyně Ilona S.XXXX v přípravném řízení dne 29.11.2004 č.l. (2568-2571) a 18.1.2007 (č.l. 2572-2575) uvedla, že má všeobecný rozhled v malířství, kdy studovala dějiny umění a má známosti v galerii, a proto vypomáhala původně spoluobžalovanému Janu T.XXXX staršímu s prodejem obrazů, které jí předal. Obrazy dávala do Galerie Barbara v Hradci Králové a když se neprodaly, tak mu je vrátila zpět. Takto od něj převzala k prodeji obrazy malíře Kodeta, z nichž jeden prodala své kamarádce MUDr. Jarmile Novotné a si dva obrazy mu vrátila. Někdy od počátku roku 2004 jí předal obrazy Janečka, Sedláčka, Lhotáka, Jíry, které měla prodat. Ceny zhruba od 6.000,- Kč do 10.000,- Kč si stanovil sám, když všechny obrazy jí byly ze strany tohoto původně spoluobžalovaného deklarovány jako originály z rukou jednotlivých malířů, kteří jsou na obrazech signováni. Obrazy předala do Galerie Barbara v Hradci Králové, kde je dne 24.5.2004 vyzvedla zpět a vydala policii. Při druhé výpovědi již uvedla, že se jednalo o poslední dodávku, již předtím měla obrazy Sedláčka, které prodala svému bratranci svědkovi Kummerovi. V hlavním líčení dne 29.10.2007 se vyjádřila opětovně ke známosti s obžalovaným T.XXXX starším s tím, že od něj přebírala obrazy, ale nevěděla, že by se mělo jednat o padělky. I tato svědkyně potvrdila, že T.XXXX starší měl zájem prodat obraz případně obrazy Jana Zrzavého. Její údaje o vnímání pravosti těchto děl soud nemohl brát za věrohodné s ohledem na charakter jejich údajů, které prochází jednotlivými odposlechy, ze kterých je vysoce pravděpodobná varianta, že se podílela na distribuci falešných obrazů a to s plným vědomím toho, že se nejedná o originály.

Svědčyně Mgr. Renata H.XXXX, majitelka Galerie Barbara v Hradci Králové, v přípravném řízení dne 29.11.2004 (č.l. 2407-2409) a 18.1.2007 (č.l. 2409a-2409c) ke svědkyni Iloně S.XXXX uvedla, že tato má živnost na opravu starých obrazů a zprostředkování prodeje. Po předložení fotodokumentace obrazů, které dne 24.5.2004 vydala svědkyně Ilona S.XXXX, uvedla, že tyto obrazy donesla do galerie v době její nepřítomnosti. Obrazy nebyly vzaty do evidence a svědkyně S.XXXX si je pak odvezla. Dále se v první výpovědi pak vyjádřila k tomu, kde jeden z obrazů Kristiana Kodeta, který měla původně od S.XXXX v komisi, skončil, tedy u svědkyně MUDr. N.XXXX, kdy ve své druhé výpovědi již popřela, že by od ní takový obraz převzala, když bere přímo od autora. V hlavním líčení dne 29.10.2007 tuto skutečnost pak prezentovala značně odlišně s tím, že obraz vrátila svědkyni až poté co jej měla nabýt svědkyně MUDr. N.XXXX, tedy fakticky popisovala jakýsi další

obraz od Kodeta. K tomuto obrazu se pak vyjadřovali i svědkyně MUDr. Jarmila N.XXXX a svědek MUDr. Antonín G.XXXX.

K osobě svědkyně S.XXXX se pak dále v přípravném řízení vyjadřovali i další svědci. Svědkyně Alena J.XXXX popřela, že by jí tato nabízela ke koupi nějaký obraz případně, že by někoho k zakoupení obrazů Kamila Lhotáka posílala. Stejně tak se vyjadřoval i svědek Ondřej K.XXXX, její příbuzný, který uvedl, že od této svědkyně získal asi před třemi lety kresbu Oty Janečka. Svědkyně Drahomíra T.XXXX, sestřenice původně spoluobžalovaného T.XXXX staršího pak uvedla, že jej se svědkyní S.XXXX seznámila ona, ale o žádných obchodech mezi nimi nic neví.

Z protokolu o vydání věci ze dne 24.5.2004 (č.l. 1132) pak bylo prokázáno, že svědkyně Ilona S.XXXX vydala 7 kusů obrazů, a to jeden obraz signovaný Jíra, dva obrazy signované Sedláček, jeden obraz Oty Janečka, jeden obraz Kristiána Kodeta a dva obrazy Kamila Lhotáka. Svědek JUDr. K.XXXX pak dne 20.5.2004 (č.l. 1015) vydal celkem 12 obrazů mj. obrazy signované Vojtěch Sedláček a Ota Janeček. Svědek H.XXXX pak dne 5.4.2005 a 2.6.2005 (č.l. 990, 995) vydal mimo obrazu Kristiána Kodeta i sedm obrazů signovaných Ota Janeček (pouze jeden byl jako originál vrácen). Svědek Kollárik pak dne 30.6.2004 (č.l. 1011) vydal mimo originálu obrazu od Kristiana Kodeta i obraz signovaný Vojtěch Sedláček. Kdy vždy se jednalo o díla, která získali od původně spoluobžalovaného Jana T.XXXX staršího.

K pravosti zajištěných obrazů byly zpracovány znalecké posudky z oboru ekonomika, ceny a odhady věcí movitých, obrazy, sochy, restaurátorské práce, historický nábytek, sklo, porcelán, keramika, starožitné hodiny a školství a kultura, umění výtvarné, malířství, polychromovaná plastika a restaurování, užité umění znalkyně PhDr. Kateřiny Dvořákové a dále jako pomocné znalecké posudky ústavu, Policie ČR, Kriminalistického ústavu Praha z oboru chemie, odvětví kriminalistická chemická a fyzikálně-chemická expertíza, z oboru strojírenství, odvětví kriminalistická defektoskopie a metalografie, z oboru kriminalistiky, odvětví kriminalistická fotografická expertíza, z oboru písmoznalectví.

Znalkyně PhDr. Kateřina Dvořáková se ve znaleckém posudku (č.l. 3648-3793) včetně doplňku (č.l. 3795a-3795g) i v hlavním líčení dne 30.10.2007 vyjádřila k jednotlivým zajištěným obrazům a to následně i podle skupin (jednotlivých padělaných autorů). Tato mimo jiné uvedla, že v případě více padělků jednoho autora se zjevně jedná o stejného padělatele, kdy podrobně popsala, jak dospěla k závěrům o nepravosti děl, mimo jiné s ohledem na skutečnost, že u části děl jsou použity papíry, které v době tvorby neexistovaly (Sedláček apod.). Podle ní se jednalo o tvorbu jednoho padělatele, když tomuto nasvědčuje obdobná příprava malby (přetření zadní strany papíru shodně u obrazů signovaných Lhoták, Janeček a Sedláček) i další skutečnosti. V případě obrazu Sedláčka s dedikací Pazderovi pak uvedla, že tento obraz nemá logickou stavbu, což je vyloučeno u autora, který znal venkov.

Ve vztahu k dílu Karla Valtera byli vyslechnuti svědci V.XXXX, Mgr. M.XXXX, P.XXXX, V.XXXX, Mgr. N.XXXX, JUDr. M.XXXX a RNDr. B.XXXX, provedeny odposlechy hovorů zejména mezi původně spoluobžalovaným Janem T.XXXX starším a svědkem V.XXXX a taktéž se jím zabýval znalecký posudek PhDr. Dvořákové ve spojení se znaleckým posudkem KÚP. Z těchto důkazů vyplývá, že obraz byl původně v držení původně spoluobžalovaného Jana T.XXXX staršího, který jej prostřednictvím svědka V.XXXX prodal do galerie svědků Mgr. M.XXXX a Františka P.XXXX za částku 20.500,- Kč. Obraz byl následně 6.12.2003 nabídnut do aukce v Praze, kde bylo zjištěno, že se jedná o falzum. Obraz

byl aukční síní vrácen, svědci Mgr. M.XXXX a P.XXXX jej vrátili svědkovi V.XXXX a ten T.XXXX staršímu.

Ze závěrů znaleckého posudku znalkyně PhDr. Kateřiny Dvořákové bylo prokázáno, že obraz není originálem z ruky malíře Karla Valtera. Falzum signatury bylo připsáno na malbu současně s vyhotovením falza, později byly falzum signatury a datování přetřeny barvou. Charakter rukopisů malby neodpovídá charakteru rukopisu Karla Valtera. Ze závěrů znaleckého posudku Kriminálního ústavu Praha z oboru chemie bylo prokázáno, že spektrum chemických komponent v pigmentech se neblížilo k žádnému z originálů obrazů, které byly zapůjčeny ke znalecké expertize dcerou malíře Valtera.

Pro úplnost ve vztahu k obrazu malíře Valtera je nutno zmínit, že státní zástupkyně v průběhu hlavního líčení dokázala zajistit další důkazy, které byly schopny prokázat, kdo byl autorem padělku tohoto obrazu a stejně tak skutečnost, že tento si objednal Jan T.XXXX starší Soud v tomto směru vysoce hodnotí aktivitu státní zástupkyně, která i po podání obžaloby se snažila v souladu s trestním řádem zajistit další důkazy, což není aktivita právě obvyklá a v podstatě tento důkaz (ovšem procesně nepoužitelný proti obžalovanému T.XXXX mladšímu by umožňoval přesnější závěry v otázce týkající se původního úmyslu obžalovaného T.XXXX mladšího respektive vědomí původně spoluobžalovaného T.XXXX staršího. Z výpovědi svědka Karla H.XXXX v hlavním líčení dne 31.10.2007 tak bylo prokázáno, že tento pro obžalovaného T.XXXX staršího namaloval obraz ve tvaru čtverce, kdy sice nebyl schopen tento identifikovat, ale popsal další okolnosti, které ve spojení s úředními záznamy policie (č.l. 4287-4291) by umožňovaly tento obraz jednoznačně identifikovat. Vzhledem k úmrtí obžalovaného T.XXXX staršího a zastavení jeho trestního stíhání pak soud tyto důkazy v plném rozsahu dále neprováděl.

S výhradou obrazu Karla Valtera se v průběhu trestního řízení nepodařilo prokázat, kdo byl autorem falz dalších autorů (jde o obrazy signované Kristian Kodet, Vojt. Sedláček, Ota Janeček, Kamil Lhoták), a jakým způsobem pak tyto nabyt původně spoluobžalovaný Jan T.XXXX starší. Ve vztahu k dílům Kristiana Kodeta jsou obsahem spisu údaje (svědecké výpovědi, odposlech), které naznačují, že tyto byly vytvořeny buď v rámci rodiny T.XXXX, případně svědkem Ing. N.XXXX. Další obrazy pak s vysokou mírou pravděpodobnosti tvořil svědek C.XXXX, kdy dle znalkyně je zde shodný způsob provedení falz minimálně v případě děl signovaných Sedláček a Janeček. Nelze pak vyloučit i podíl dalších osob spojených s osobou Jana T.XXXX staršího (Pavel Novák) na tvorbě těchto falz. Soud zde nemůže přehlédnout i obhajobu původně spoluobžalovaného Jana T.XXXX staršího, kdy tento nejprve k dílům Janečka a Sedláčka uváděl, že tyto obrazy koupil někde na burzách jako originály a posléze uváděl že je měl od pana Kozelského, což byl jeho nákupčí, který objížděl republiku a vždy, když byla nějaká zajímavost, tak to koupil. Přitom k osobě Kozelského poprvé vypovídal dne 9.1.2007, tedy v době, kdy tato osoba již byla po smrti. Tato změna i s přihlédnutím k záznamům odposlechu opět jednoznačně svědčí pro nevěrohodnost a zejména účelovost jeho údajů.

Tyto důkazy tak jednoznačně prokazují, že původně spoluobžalovaný Jan T.XXXX starší si musel být vědom skutečnosti, že fakticky obchoduje (minimálně z části) s padělkami uměleckých děl, kdy takto lze jednoznačně vyhodnotit jeho údaje a reakce v rámci zaznamenaných telefonních hovorů. Fakticky tak obchoduje s díly autorů, jejichž hodnota nedosahuje částky, při které se vyplatí provádět znalecké posudky k určení jejich pravosti a to zejména z technického a technologického hlediska. (Cenová hladina falz se pohybuje do 30.000,- Kč.)

Z bankovních informací České spořitelny a.s. k účtům obžalovaného Jana T.XXXX mladšího č. 3191624628 (č.l. 2007-2038) č. 1031627628 (č.l. 2039-2064) bylo prokázáno, že na těchto byl minimální pohyb pouze několik plateb, respektive výběrů, kdy dne 9.5.2003 byla svědkem Kapinusem vložena částka 40.000,- Kč, která byla v hotovosti vybrána. V případě účtu 2041621718 (specifický symbol 1145883 - Jan T.XXXX mladší a specifický symbol 1145883 - Jan T.XXXX starší) bylo prokázáno, že je zde s jednou výhradou (Nationale Nederlanden) běžný pohyb, hrazení SIPO, pojištění, Eurotel apod. (č.l. 2065-2115). Tyto důkazy tak ke skutkovým závěrům zůstaly bez většího významu.

Obžalovaný Jan T.XXXX mladší pak na svoji obhajobu, ve vztahu k jím zmiňovanému záměru, encyklopedii žijících výtvarných umělců, předložil několik kusů smluv o šíření díla s žijícími autory (Iva Hüttnerová, Olbram Zoubek apod.), když tyto korespondují s doklady předloženými v přípravném řízení (č.l. 288-296, 298-304) stejně tak licenčních smluv nakladatelských z let 2000-2002, pracovní verzi předmětné encyklopedie a jeden kus pohlednice z července 2000. Z těchto důkazů je zjevné, že obžalovanému Janu T.XXXX mladšímu v době nyní páchané trestné činnosti musela být problematika autorského práva známa nejen obecně, ale i specificky. Ve vztahu k obžalovaným uváděnému dalšímu možnému zdroji finančních prostředků, tedy existenci patentu pro oblast malířství, tento předložil kopii patentového spisu č. 288621 (č.l. 4593-4602). Z tohoto vyplývá, že se týká způsobu posuzování autentičnosti malířského díla, kdy původcem je obžalovaný Jan T.XXXX mladší společně s Martinem Černým. Patent byl přihlášen dne 19.11.1999 a udělen dne 31.5.2001. Z tohoto důkazu je zjevné, že daný patent nemohl generovat žádné reálné (dostatečné) prostředky pro případnou úhradu jeho dluhů, když od doby udělení do doby páchaní trestné činnosti uběhla doba v řádu let a faktickou přínosnost tohoto patentu pro vlastní ekonomické poměry obžalovaný ani netvrdil ani nedoložil. Možná ekonomická realizace tedy byla pro obžalovaného pouze hypotetická a této skutečnosti si musel být vědom. Totéž, tedy jistá hypotetičnost příjmů v souvislosti s případnou realizací (ekonomie daného podnikatelského záměru – vydání) lze uvést i ve vztahu k výše zmiňované encyklopedii, kdy je zřejmé, že do současné doby nedošlo k žádným výnosům z těchto záměrů. Tyto závěry pak mají vypovídací hodnotu zejména k obhajobě obžalovaného pod bodem I/2.).

Na základě shora provedeného dokazování, kdy soud hodnotil jednotlivé důkazy nejen jednotlivě, ale zejména ve vzájemné souvislosti, dospěl k závěru, že je jednoznačně prokázán skutkový děj tak, jak je uveden ve výroku tohoto rozsudku. Tedy, že poté co neuspěl u svědka V.XXXX, v přesně nezjištěné době léta 2003 (nejpozději srpen 2003) se obžalovaný Jan T.XXXX mladší obrátil na původně spoluobžalovaného Libora P.XXXX s tím, že po něm požadoval za úplatu namalování obrazu odpovídajícího tvorbě Jana Zrzavého a to včetně signatury tohoto umělce s tím, že tento obraz je určen pro někoho dalšího, kdy nelze vyloučit že v rámci této legendy hovořil i o tom, že tato další osoba (osoby) je srozuměna s tím, že se nejedná o pravý obraz. K této tvorbě pak Liboru P.XXXX poskytl i materiální pomoc a to nejen prostředky k malbě, ale zejména technické podmínky, kdy jej zavezl do galerie, kde mohl shlédnout originály obrazů Zrzavého, dále pak fotografie obrazů a další podklady. Na základě této žádosti pak Libor P.XXXX namaloval větší množství takovýchto obrazů, kdy je nutné hovořit minimálně o 31 kusech a to s různou tematikou, vždy na základě dalších opakovaných požadavků obžalovaného T.XXXX mladšího, který rámcově uváděl, o jaké dílo se má jednat (velikost, námět apod.). V rozsahu trestné činnosti, k počtu obrazů, které měl Libor P.XXXX namalovat je nutno vycházet nejen z děl zajištěných v přípravném řízení, výpovědí svědků, ale i navazujících smluv. Zde je třeba uvést, že smlouva vedená pod č. 5 a

datovaná dne 18.3.2004 se týká obrazu Josefa Čapka. Obsahově jsou pak zcela shodné smlouvy č. 6 a 20 ze dne 25.3.2004. Při porovnání obsahu smluv s motivy zajištěných obrazů signovaných Zrzavý nebo Zerzavý a dat jejich údajného vzniku lze učinit závěr, že přinejmenším k obrazům vedeným pod skladovými čísly 197, 199, 200, 366, 367, 312, 271, 275, 280, 203, 201 a 202 nelze přiřadit žádnou ze smluv a je tak zřejmé, že Libor P.XXXX namaloval a předal obžalovanému Janu T.XXXX mladšímu nejméně 31 obrazů. Za tyto obrazy pak inkasoval od obžalovaného Jana T.XXXX mladšího finanční částky v rozmezí tisíců až desetitisíců, v průměru cca 15.000,- Kč za obraz. Takto získal minimálně částku dle svého doznání přesahující 300.000,- Kč. Obžalovaný T.XXXX mladší pak všechny namalované obrazy od původně spoluobžalovaného převzal a následně je oproti vyšší finanční částce, než za jakou obrazy nabyl, předal (prodal) svému otci a dva svědkovi B.XXXX a takto získal minimálně částku 3.180.000,- Kč, kdy zde soud vycházel v rozsahu způsobené škody z údajů ve smlouvách či jednotlivých výpovědích (tedy v minimálním rozsahu).

Obžalovaný Jan T.XXXX mladší svou trestnou činnost ve vztahu ke svému otci doznal v plném rozsahu, kdy změna jeho údajů se vztahovala výlučně k motivaci jeho jednání a fakticky k jednání následnému, ve vztahu ke svědkovi B.XXXX nejprve doznal předání obrazů, kdy ovšem uváděl, že tohoto spoluobžalovaného na skutečnost, že se nejedná o originály upozornil, následně popřel jakékoli poskytnutí obrazů namalovaných původně spoluobžalovaným P.XXXX. V daném případě však soud nemá důvod pochybovat o údajích spoluobžalovaného B.XXXX, když tyto jsou i v souladu s objektivními skutečnostmi, tímto obžalovaným vydanými obrazy, kdy se zcela zjevně jedná o tvorbu původně spoluobžalovaného P.XXXX.

Pro skutkové závěry je zcela zásadní vyhodnocení vzájemných znalostí o okolnostech nabytí obrazů mezi obžalovaným Janem T.XXXX mladším a jeho otcem Janem T.XXXX starším. V případě prvotního úmyslu obžalovaného T.XXXX mladšího, případně prvotní dohody se svým otcem, má soud k dispozici dvě verze. Původní verzi obžalovaného T.XXXX mladšího hovořící o jednání na popud otce a druhou, pozměněnou, o tom, že se z jeho strany jednalo o recesi, trest pro otce, který o původu obrazů, a tedy skutečnosti, že se jedná o padělky, nevěděl. Existují skutečnosti, které svědčí pro věrohodnost jeho prvotních údajů, kdy takto má soud na mysli zejména skutečnost, že přes oběma prezentovanou historiku o nemocné, umírající příbuzné z justičních kruhů, kdy tato má zajistit údajnou neprodejnost části sbírky, od samého počátku je ze strany původně spoluobžalovaného Jana T.XXXX staršího činěno vše proto, aby byli zajištěni kupci na tyto díla a to již v době dodání prvních (srpen 2003). Tedy jednoznačná snaha nikoli shromáždit sbírku, ale rovnou ji minimálně zčásti dále prodat. V logickém rozporu jsou i údaje o nutnosti odebrat celou sbírku a přitom T.XXXX starší údajně část vrací, protože se mu nelíbí (č.l. 2323). Zde nelze přehlédnout, že tento obžalovaný v této době takto distribuuje i další padělky obrazů dalších autorů, kdy ve vztahu k jeho osobě lze prokázat, že si je vědom toho, že se jedná o padělky (minimálně dílo malíře Valtera, Janečka, Kodeta). Mimo těchto výše popsanych důkazů pak existují i drobné logické nesrovnalosti, které tyto závěry potvrzují. Soud zde nemůže přehlédnout, že obžalovaným T.XXXX mladším jsou takto získávána v podstatě plátna, tedy obrazy bez napnutí na napínací rám, bez rámu. Tyto údajně má jako část sbírky předávat svému otci. Tyto údaje dle názoru soudu vykazují zjevnou nelogičnost. Nelze důvodně předpokládat, že by se v případě oné sbírky jednalo pouze o plátna. Toto by bylo možno očekávat, pokud by se jednalo o pozůstalost apod. po příslušném umělci ovšem v případě děl, která jsou nějakým způsobem získána, ve většině případů by bylo nutno očekávat, že tyto jsou umístěna, pověšena v nějakém prostoru a nikoliv, že by zůstala pouze založena v deskách. Zde soud poukazuje i na údaje z odposlechů o nějaké návštěvě, která by u údajného

dodavatele mohla zjistit nepřítomnost obrazů. V případě sbírky obrazů by se tedy logicky jednalo o obrazy v rámech minimálně v části případů. Ne příliš věrohodná je pak i ta část legendy o nutnosti prodávat obrazy výrazně pod cenou (onen neznámý je mohl nabídnout v podstatě komukoli, kdo by akceptoval stejnou podmínku nerozprodávat přes aukce) a původně spoluobžalovaný Jan T.XXXX starší tuto nízkou cenovou hladinu musel vnímat. Na druhou stranu však rozhodně nelze přehlédnout faktický obsah hovorů mezi obžalovaným T.XXXX mladším a jeho otcem, tedy objektivní důkazy. Z těchto je zjevné, že ze strany T.XXXX mladšího je opakovaně prezentována ona legenda o vlastnictví sbírky obrazů další osobou, kdy nikde není prokázáno, že by tyto údaje bral jeho otec pouze jako smyšlenku pro další osoby, ale tento s touto stále operuje v rámci komunikace se synem. Naopak a tuto skutečnost soud považuje za zcela zásadní, ve smyslu této legendy se i chová. Tedy usilovně, i s nutností se zadlužit, si do poslední chvíle půjčuje peníze tak, aby byl schopen hradit požadavky syna na částky za obrazy. V případě, že by věděl, že se jedná o padělky, neměl žádný důvod k takovému obstarávání peněz a vystavování se riziku spojenému s půjčkami. Přitom v dané době obžalovaný Trojan mladší naopak utrácel stotisícové částky s milenkou a nereagoval na žádosti otce na sehnání peněz. Na základě tohoto hodnocení důkazů dospěl soud k závěru, že Jan T.XXXX starší (a v návaznosti na to ani Antonín B.XXXX) nevěděl o původu obrazů Zrzavého, tedy, skutečnosti že se jedná o falza, si nebyl vědom.

Vzhledem k užití právní kvalifikaci je pak nutné (i s ohledem na vyloučení trestní věci původně spoluobžalovaného P.XXXX k samostatnému rozhodnutí) se zabývat i otázkou viny a trestní odpovědnosti původně spoluobžalovaného P.XXXX. Tento doznal své faktické jednání, které ovšem nepovažoval za trestné za situace, kdy byl přesvědčen dle údajů spoluobžalovaného, že ten, kdo obrazy obdrží, bude informován o tom, že se nejedná o obrazy pravé. V rozsahu této obhajoby musí soud hodnotit i údajné důvody tohoto postupu, důvodů tvorby těchto děl, kdy se má jednat jednak o snahu pochlubit se takovýmto dílem a jednak o snahu chránit vlastní reálné obrazy vystavením jejich kopií např. před odcizením. Pokud by totiž nastala takováto situace bylo by nutné očekávat, že Libor P.XXXX by měl tvořit věrné kopie a nikoli v podstatě volné variace na příslušné téma a takto to musel i vnímat. Stejně tak je tato varianta výrazně nevěrohodná s ohledem na množství takto vytvořených děl. Tato obhajoba ve vztahu k subjektivní stránce trestného činu však nemůže obstát zejména s ohledem na skutečnost, že fakticky vytvořil a to za úplaty jakousi nápodobu díla existujícího malíře, kdy tuto i jeho jménem signoval, bez toho, že by toto dílo upozorňovalo na skutečnost, že není pravé. Tedy vytvořil rozmnoženinu (kopii, variaci) díla bez příslušného souhlasu (ať již z jakéhokoli důvodu) a za toto inkasoval finanční odměnu.

Soud neprováděl další dokazování, tak jak bylo v původním řízení navrženo obžalovaným Janem T.XXXX mladším (č.l. 4147, 4339), který navrhl výslech svědka Václava M.XXXX (patentového zástupce) a JUDr. Ivo T.XXXX (advokáta, učitele Právnické fakulty v Brně) k otázce zajišťování autorských práv k encyklopedii autorů výtvarného umění a jejich případné odborné pomoci obžalovanému, když toto je zcela nad rámec dokazování v této věci, neboť se nevztahuje k jeho trestnému jednání a i případný výslech těchto svědků by nemohl nic změnit na skutkových závěrech v této věci.

Oproti podané obžalobě tak soud pozměnil v souladu s provedenými důkazy ve výroku rozsudku skutkovou větu v části týkající se zejména přesného popisu jednotlivých obrazů tak, aby byla v souladu zejména s věcnými a listinnými důkazy. Takto přesněji specifikoval zejména signatury na jednotlivých obrazech, kdy několik obrazů bylo v obžalobě chybně označeno signaturou Zrzavý, když správná signatura je Zerzavý, případně v dataci (1935 a

nikoli 1934 u obrazu ad I/1.7) či označení námětu (Krucemburk a nikoli Krucenburk) či rodné číslo údajného prodejce obrazů.

K těmto skutkovým závěrům je nutno zmínit, že v prvním odsuzujícím rozhodnutí byl obžalovaný Jan T.XXXX mladší uznán vinným pro skutek, že v přesně nezjištěné době od měsíce července až srpna 2003 do poloviny měsíce května 2004 obžalovaný Libor P.XXXX na základě předchozí žádosti obžalovaného Jana T.XXXX mladšího ve svém bytě v XXXXX, podle fotografií obrazů malíře Jana Zrzavého, jež mu opatřil obžalovaný Jan T.XXXX mladší, postupně na plátna, která si vyrobil takovým způsobem, aby odpovídala době tvorby malíře Jana Zrzavého nebo na lepenku, namaloval obrazy s motivy obrazů Jana Zrzavého z období let zejména 1931-1942, které opatřil signaturou Zrzavý nebo Zerzavý s uvedením roku vzniku obrazů z ruky malíře Jana Zrzavého a takto namaloval 19 ve výroku rozsudku přesně identifikovaných obrazů a dalších nejméně 12 blíže nezjištěných obrazů s obdobnými motivy opatřenými signaturami tak, jak vyplývá z obsahu smluv z období od 25.8.2003 do 25.3.2004 dle nichž osoba vystupující pod jménem Jiří Novotný, rodné číslo 770115/3460 prodala Janu T.XXXXX, r.č. XXXXX, originály obrazů malíře Jana Zrzavého, přičemž všechny namalované obrazy předal obžalovanému Janu T.XXXXX mladšímu, který mu za ně zaplatil částky od 5.000,- Kč do 15.000,- Kč dle velikosti obrazu, čímž tak porušil příslušná ustanovení zákona č. 121/2000 Sb., (o právu autorském o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů) a získal pro svou potřebu částku nejméně 300.000,- Kč. Tedy pouze pro návod podle § 10 odst. 1 písm. b) k § 152 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákona, a to přesto, že soud vnímal, že toto jednání představuje pouhou přípravnou fází vlastního jednání, kterým byl prodej těchto padělků. Soud I. stupně však byl přesvědčen v souladu s nálezy Ústavního soudu ČR, že se takovýmto jednáním (podvodem ze strany obžalovaného) z procesních důvodů podrobně popsanych v původním rozhodnutí zabývat nemůže a proto v části, kde bylo toto jednání obžalovanému kladeno za vinu jej zprostil. Trestná činnost, která byla takto obžalovanému kladena za vinu však vycházela ze skutkového stavu, který počítal s původní domluvou tohoto obžalovaného s otcem na zajištění padělků o jejich další distribuci a tedy se způsobením škody třetím subjektům. V rámci nyní provedeného dokazování však soud ustálil skutkový stav v tom směru, že poškozeným měl být primárně otec obžalovaného, který nevěděl, že odebírá a hradí padělky Za tohoto stavu při popisu skutku od jeho přípravné fáze po dokonání (prodej padělků otcí) se obsahem skutku, o kterém bylo rozhodnuto, stal i onen prodej, tedy předání obrazů obžalovaným v tomto smyslu poškozenému Janu T.XXXX staršímu, který je však zároveň základním popisem skutku ve vztahu k dalším poškozeným, kdy je zřejmé, že další distribucí obrazů otcem, který netušil, že prodává padělky, nemohl spáchat obžalovaný další trestnou činnost. O totožném skutku (předání obrazů) pak nelze rozhodnout dvakrát a proto soud nemohl o tomto následném jednání, týkajícím se poškozených Ing. Jiřího T.XXXX, Radima P.XXXXX a JUDr. Ivo K.XXXXX vůbec rozhodovat.

K bodu I./2.

Soud vzal za prokázaný skutkový děj, tak jak je uveden ve výroku rozsudku, tedy, že obžalovaný v době od měsíce dubna 2004 postupně do měsíce června 2006 v Moravských Budějovicích, Třebíči, Lažínkách, Dačicích a jinde pod různými záminkami, že potřebuje peníze buď pro výhodné zapůjčení peněz dalším osobám, nebo na zakoupení sbírky obrazů, kterou výhodně prodá, vylákal převážně od svých známých různě vysoké částky, přičemž z vlastní iniciativy pro vyvolání důvěry vystavoval směnky, v nichž ve většině případů navyšoval půjčky o zisk. Ve stejné době pak uzavřel opakovaně smlouvy o úvěru, na základě

nichž čerpal finanční prostředky, avšak měsíční splátky nesplácel, přičemž věděl, že s ohledem na svou finanční situaci, kdy neměl stálý a trvalý zdroj příjmů (jeho přechodné zaměstnání u matky MUDr. Danuše T.XXXXX, resp. jeho mzda nemohla pokrýt dluhy, které postupně narůstaly), nebude schopen dodržet termíny splatnosti půjček či úvěrů a tyto řádně neuhradí. Takto si vypůjčil a nevrátil minimálně 12.156.834,- Kč.

Obžalovaný Jan T.XXXX v přípravném řízení dne 4.4.2007 (č.l. 787-789, pokud nebude uvedeno jinak vždy se jedná o číslování dle spisu 1T 20/2007) a dne 7.8.2007 (č.l. 791-793) využil svého práva a nevypovídal. Stejně postupoval i v hlavním líčení dne 28.4.2008. Až v hlavním líčení dne 25.9.2009, tedy po faktickém provedení prakticky všech dostupných důkazů, na svoji obhajobu uvedl, že poté, co byl propuštěn z cely předběžného zadržení v souvislosti s jednáním pod bodem I/1 došlo ke konfliktu s otcem, kdy po jeho uklidnění se nastěhoval do svého bytu v Budějovicích, kde jej začal navštěvovat jeho kamarád Martin Váňa. Tento mu nabídl, jako možnost obživy, úročení peněz. Takto mu nejprve půjčil 150.000,- Kč, které si půjčil od matky a za to za měsíc dostal první úrok. On sám, hlavně prostřednictvím Radka Tříletého začal oslovovat své známé, zda by nechtěli zúročit své peníze. Svědek V.XXXX zhruba 2 až 3 měsíce vozil příslušné úroky, které on těmto známým předával. Potom se jednou V.XXXX opozdil, on sám si půjčil, aby lidem tyto úroky pokryl a toto se postupně opakovalo s tím, že už nebyl schopen úroky hradit. V té době V.XXXX přišel s tím, aby vydržel do června s tím, že mu nabídl „super kšeft“. (Možnost odkoupit od otce svědka V.XXXX sbírku obrazů za částku 5.000.000,- Kč, kdy tato měla tvořit jakousi zástavu jím půjčených peněz a s ohledem na nesplacení se měla dostat do jeho dispozice a tento měl být ochoten ji prodat.) K této sbírce mu V.XXXX předložil dokumentaci, včetně znaleckých posudků a on mu uvěřil s tím, že prodejní cena by měla činit až 50.000.000,- Kč. Proto si půjčil další peníze, podepsal směnky a čekal na červen. Některým lidem dokázal hradit úroky za pomoci své matky, když si peníze půjčoval, také byl přesvědčen, že by to byl schopen uhradit ze svého patentu. Dále se pak vyjádřil k osobě svědka V.XXXX, k tomu kdy jej poznal, když takto se seznámili asi dva měsíce poté, co byl v Liberci u původně spoluobžalovaného P.XXXX. Podrobně rozvedl onu legendu, kterou mu měl svědek V.XXXX nabídnout k úhradě dlužných úroků jednotlivým poškozeným s tím, že nejprve měl tyto obrazy získat od svého otce svědek V.XXXX a jemu je měl nabídnout s tím, že se nějakým způsobem podělí o zisk, následně měl jeho otec zemřít a vše se protáhlo vyřízením pozůstalosti. Prvotní nabídka na sbírku obrazů přišla někdy koncem roku 2006. Jinak potvrdil pravdivost údajů svědků a stejně tak skutkových údajů z obžaloby s tím, že tyto odpovídají zhruba tomu, co se stalo. K rozsahu trestné činnosti uvedl, že finanční prostředky předával svědkovi V.XXXX s výhradou svědka N.XXXX, kdy tyto prostředky potřeboval na dokončení encyklopedie. Když byl dotazován na podrobnost dohod mezi ním a svědkem V.XXXX ohledně možné realizace obrazů uváděl, že neměli spolu nic sepsaného, prostě mu věřil.

Z trestné činnosti je obžalovaný usvědčován, mimo svého doznání k uzavření smluv, faktickému převzetí finančních částek a případně věcí, výpověďmi svědků a opatřenými listinnými důkazy.

Svědci se v podstatě shodně vyjádřili k okolnostem a výši zapůjčených finančních částek či charakteru a hodnotě předaných věcí, k důvodům, které obžalovaný jako důvod půjček uváděl, k termínům splatnosti, které navrhoval sám obžalovaný, a dále, zda a případně v jakém rozsahu jim byly půjčky vráceny. Obecně lze říci, že poškození obžalovanému půjčovali peníze proto, že znali jeho a jeho rodinu a jednalo se tedy o jeho známé, případně byly dalšími jim známými osobami utvrzeny ve výhodnosti takového postupu. Obžalovaný si

vypůjčoval finanční částky, které u části poškozených zpočátku vracel, později pouze zvyšoval své finanční požadavky s příslibem úhrady k určitým datům, kdy ovšem k úhradě nedošlo. Skutečnosti vyplývající z výpovědi jednotlivých svědků jsou v zásadě v souladu s listinnými důkazy, kterými jsou smlouvy o půjčkách, vystavené směnky s konkrétními částkami a lhůtami splatnosti, či další doklady vztahující se k úhradám či převodům motorových vozidel, které jednotliví poškození doložili. Hodnota vozidel, která obžalovaný převzal s tím, že jejich prodejem získá finanční prostředky, které bude investovat, je prokázána znaleckým posudkem. Pokud jde o část jednání obžalovaného týkající se úvěrů, pak jeho trestná činnost je prokazována smlouvami o úvěrech, které obžalovaný podepsal a dalšími doklady poškozených společností.

Pro přehlednost soud popíše jednotlivé důkazy k jednotlivým skutkům samostatně :

Ad I. /2a) – poškozený Bohumil N.XXXX

Z tohoto trestného jednání je obžalovaný usvědčován výpovědí svědka, poškozeného Bohumila N.XXXX, který v přípravném řízení dne 24.5.2007 (č.l. 201-203) popsal jednání obžalovaného, kdy uvedl, že obžalovaného zná od dětství, neboť znal jeho otce. Někdy v měsíci dubnu 2004 ho obžalovaný navštívil a požadoval po něm půjčku ve výši 30.000,- Kč, a to na splátky nějakého bytu. Protože slíbil, že peníze vrátí do 14 dnů, rozhodl se vyhovět a půjčil mu peníze v požadované výši. Ještě před uplynutím lhůty 14 dnů ho obžalovaný opakovaně navštívil a požadoval další půjčku ve výši 50.000,- Kč, kterou slíbil vrátit v krátkém termínu 14 dnů až jednoho měsíce, proto mu půjčil i tuto částku. Někdy v měsíci květnu ho opět navštívil a přesvědčil svědka, aby si vzal hypotéku na svůj dům v Pavlicích, a takto získané peníze mu půjčil s tím, že mu obžalovaný uhradí i veškeré navýšení spojené s čerpáním hypotéky. Na požadavek obžalovaného svědek přistoupil, vzal si hypotéku 200.000,- Kč a tuto částku s další částkou 100.000,- Kč, na niž se podílela i jeho sestra a syn, půjčil dne 6.5.2004 obžalovanému. Týž den sepsali písemnou smlouvu o půjčce, dle níž půjčil obžalovanému částku celkem 380.000,- Kč, kterou obžalovaný slíbil uhradit nejpozději do 6.5.2005. Termín vrácení peněz obžalovaný nedodržel, na naléhání poškozeného mu v červnu 2005 vrátil ve dvou splátkách jen částku 8.000,- Kč (3.000,- Kč a 5.000,- Kč). Dne 1.3.2006 před soudním exekutorem ve Znojmě byl sepsán exekutorský zápis, v němž obžalovaný uznal dluh vůči poškozenému ve výši celkem 500.000,- Kč, který se zavázal uhradit v pravidelných měsíčních splátkách ve výši 20.000,- Kč s tím, že dluh bude splacen nejpozději do 15.3.2007. Pro případ nesplnění své povinnosti dal obžalovaný současně souhlas k provedení exekuce. V hlavním líčení dne 28.4.2008 na svých údajích setrval, když pouze doplnil, že v částce uvedené ve smlouvě jsou pouze peníze, které fyzicky předal, není tam žádné navýšení, byla pouze dohoda, že obžalovaný vše uhradí a to včetně nákladů spojených s případným uhrazením bankovní půjčky. Uvedené peníze měly sloužit na nějakou platbu bytu.

Výpověď svědka potvrdila i jeho sestra Vlasta Kramaříková, která v přípravném řízení dne 22.6.2007 (č.l. 198-200) uvedla, že bratrovi v květnu 2004 půjčila částku 100.000,- Kč s tím, že tento peníze vrátí, až je bude mít. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení dne 28.4.2008 čtena.

Svědka Bohumil N.XXXX předložil smlouvu o půjčce ze dne 6.5.2004 (č.l. 183) s ověřenými podpisy obžalovaného a poškozeného (téhož dne na Městském úřadě ve Znojmě), ze které bylo prokázáno, že tato obsahuje údaj o zapůjčení částky 380.000,- se splatností nejpozději 6.5.2005. Pro případ prodloužení pak byl sjednán úrok z prodloužení ve výši

jednoho promile za každý započatý den. Na základě Smlouvy o úvěru ze dne 19.4.2004 (č.l. 184-191) byl poškozenému poskytnut Raiffeisenbank a.s. úvěr ve výši 200.000,- Kč, který byl zajištěn zástavním právem k nemovitostem, a to budově č. 130 a pozemkům parc. č. 94/1, 130/10 v k.ú. Pavlice. Dále Exekutorský zápis sepsaný před soudním exekutorem JUDr. Pavlem Procházkou ve Znojmě dne 1.3.2006 (č.l. 192), ze kterého vyplývá uznání dluhu obžalovaným ve výši 500.000,- Kč. Ze spisu Okresního soudu v Třebíči sp. zn. 9 Nc 1768/2007 (připojen u spisu Okresního soudu v Třebíči sp. zn. 8 C 175/2008) bylo prokázáno, že tento exekuční spis byl veden na základě exekutorského zápisu ze dne 1.3.2006, který byl popsán výše a týká se tedy tohoto nároku poškozeného.

Ad I. /2b) – poškozený Radek T.XXXX

Z tohoto trestného jednání je obžalovaný usvědčován výpovědí svědka, poškozeného Radka T.XXXXX, který v přípravném řízení dne 5.4.2007 (č.l. 213-217) popsal jednání obžalovaného, kdy uvedl, že s obžalovaným se seznámil někdy v roce 2005. Říkal, že jeho otec kupuje nějakou sbírku obrazů, a nabídl mu, že se může připojit k jejímu zkompletování. Z toho důvodu mu půjčoval k jeho žádosti částky kolem 10.000,- Kč až 20.000,- Kč, které mu vracel. Pak přišel s tím, že má možnost koupit sbírku obrazů, že by ji mohl výhodně prodat a vydělat až 20 mil. Kč. Požádal svědka, zda by mu finančně vypomohl, a mohl by se pak podílet na zisku. Postupně mu tak půjčil částku 900.000,- Kč a na podzim 2005 si nechal od obžalovaného podepsat směnku na tuto částku, přičemž na směnce bylo uvedeno datum 1.8.2005. Směnka byla splatná 1.12.2006. V říjnu 2005 půjčil obžalovanému ještě částku 200.000,- Kč, na kterou byla rovněž vystavena směnka, která byla splatná 1.11.2006. Všechny peníze obžalovanému předal ve svém bydlišti v Moravských Budějovicích nebo u rodičů. Svědek dále uvedl, že obžalovanému půjčovala peníze i jeho matka Hana T.XXXX, a dále pro obžalovaného zajistil půjčky u dalších osob, a to Tomáše Bumby, Tomáše Drexlera, Marcela Šimona, přičemž obžalovaný věděl, že peníze poskytnuté jako půjčky pochází od těchto osob, byť je obžalovanému předával sám svědek. Svědek předložil směnku datovanou dne 1.8.2005 na částku 900.000,- Kč splatnou 1.12.2006 a směnku na částku 200.000,- Kč ze dne 1.11.2005 splatnou dne 1.11.2006. Peníze obžalovaný dosud nevrátil.

V hlavním líčení dne 29.4.2008 na svých údajích setrval, když pouze doplnil údaje vztahující se ke svědkovi V.XXXX s tím, že potvrdil, že takováto osoba s obžalovaným jezdila. Tento mu byl prezentován jako nějaký taxikář, který půjčoval obžalovanému vozidla. Dle obžalovaného v celé věci „měl prsty“, mělo to jít přes nějakou banku (například Provident), tato osoba měla obžalovanému vozit peníze. Ve fotoalbu (č.l. 844-845) pak identifikoval osobu Martina V.XXXX

Listinnými důkazy jsou zejména směnky. Ze směnky (č.l. 211) ze dne 1.8.2005 bylo prokázáno, že tato je vystavena obžalovaným na částku 900.000,- Kč se splatností dne 1.12.2006. Ze směnky (č.l. 212) ze dne 1.11.2005 bylo prokázáno, že tato je vystavena obžalovaným na částku 200.000,- Kč se splatností dne 1.11.2006.

Ad I. /2c) – poškozená Hana T.XXXX

Z tohoto trestného jednání je obžalovaný usvědčován výpovědí svědkyně, poškozené Hany T.XXXX, která v přípravném řízení dne 5.4.2007 (č.l. 229-233) popsala jednání obžalovaného, kdy uvedla, že v období od července 2005 do 6.11.2005 půjčila obžalovanému postupně částku 1 mil. Kč. Na tuto částku byla vystavena s datem 6.11.2005 směnka, která byla splatná 1.7.2006. Peníze půjčila k žádosti obžalovaného, který uváděl, že dává

dohromady nějakou encyklopedii obrazů, a že až vyjde, bude v ceně několika milionů, a pokud by mu půjčila peníze, mohla by se podílet na zisku. Ještě před touto půjčkou za ní obžalovaný chodil s tím, zda může sehnat částky kolem 50.000,- Kč, které on půjčoval dalším lidem, neboť měl mít v Třebíči oficiální firmu na půjčování peněz. Do sešitu si psala výši částky, kterou za tímto účelem obžalovanému zapůjčila, a takto v době od začátku roku 2005 do července 2005 půjčila obžalovanému částku 1.300.000,- Kč, na kterou byla opakovaně vystavena směnka, a to naposledy dne 25.10.2006 splatná 25.10.2007. Peníze obžalovaný nevrátil. Svědkyně rovněž potvrdila, že obžalovanému půjčil peníze i její syn Radek, který rovněž zajistil půjčky peněz pro obžalovaného od dalších osob. Jednalo se o Tomáše Bumbu, Marcela Šimona, Tomáše Drexlera, jimž svědkyně peníze vrátila za situace, kdy obžalovaný peníze nevrátil, přičemž směnky avaloval její syn Radek, proto za syna směnky vyplatila částkou ve výši celkem 400.000,- Kč.

V hlavním líčení dne 29.4.2008 na svých údajích setrvala, když pouze doplnila, že směnky jsou na částky, které předala, když obžalovaný uváděl, že navýšení by mělo být dost veliké, ale neví kolik bude. Potvrdila, že o dané situaci věděl i otec obžalovaného, který jí sám uvedl, že jí s tím pomůže. Obžalovaný jí uváděl, že má v Třebíči firmu, která krátkodobě půjčuje peníze, mimo to měl investoval do nějaké sbírky obrazů a do hotelu. K osobě svědka Váni pak uvedla, že tento s obžalovaným asi kšeftoval, měl drahá vozidla a měl mít taxislužbu.

Ze směnky (č.l. 223) ze dne 6.11.2005 bylo prokázáno, že tato je vystavena obžalovaným na částku 1.000.000,- Kč se splatností dne 1.7.2006. Ze směnky (č.l. 224) ze dne 25.10.2006 bylo prokázáno, že tato je vystavena obžalovaným na částku 1.300.000,- Kč se splatností dne 25.10.2007. Ze směnky (č.l. 225) ze dne 17.11.2005 bylo prokázáno, že tato je vystavena obžalovaným ve prospěch Tomáše Bumby s avalem Radka Tříletého na částku 150.000,- Kč se splatností dne 1.7.2006. Ze směnky (č.l. 226) ze dne 3.12.2005 bylo prokázáno, že tato je vystavena obžalovaným ve prospěch Marcela Šimona s avalem Radka Tříletého na částku 300.000,- Kč se splatností dne 1.7.2006. Z příjmového pokladního dokladu (č.l. 227) bylo prokázáno, že došlo k úhradě částky 150.000,- Kč dne 22.12.2006 a ke stejnému datu je prohlášení svědků Patrika Š.XXXX a Marcela Š.XXXX, že vůči nim nemá žádné závazky svědek Radek T.XXXX (č.l. 228).

Ad I. /2d) – poškozený Tomáš D.XXXX

Z tohoto trestného jednání je obžalovaný usvědčován výpovědí svědka, poškozeného Tomáše D.XXXX, který v přípravném řízení dne 21.5.2007 (č.l. 240-242) popsal jednání obžalovaného, kdy uvedl, že kromě částky 100.000,- Kč, kterou obžalovanému zapůjčil prostřednictvím Radka T.XXXX dne 16.8.2005 s tím, že peníze obžalovaný vrátí 5.10.2005, přičemž směnku na tuto částku avaloval Radek Tříletý, postupně obžalovanému do 22.2.2006 zapůjčil částku 290.000,- Kč. Směnka vystavená na tuto částku byla splatná 31.3.2006, avšak přes upomínání mu obžalovaný peníze nevrátil. Vymlouval se, že jeho otec bude v červnu 2006 prodávat sbírku obrazů, a že mu dluh poté uhradí, což se však nestalo. Částku 100.000,- Kč svědkovi vrátila paní Hana Tříletá za svého syna Radka, který avaloval směnku na tuto částku.

V hlavním líčení dne 29.4.2008 na svých údajích setrval.

Ze směnky (č.l. 237) ze dne 22.2.2006 bylo prokázáno, že tato je vystavena obžalovaným na částku 290.000,- Kč se splatností dne 31.3.2006. Ze směnky (č.l. 243) ze dne 16.8.2005 bylo prokázáno, že tato je výstavce svědka Radka T.XXXX na částku 100.000,- Kč se splatností dne 5.10.2005.

Ad I. /2e) – poškozená Mirka V.XXXXX

Z tohoto trestného jednání je obžalovaný usvědčován výpovědí svědkyně, poškozené Mirky V.XXXX, která v přípravném řízení dne 5.4.2007 (č.l. 247-250) popsala jednání obžalovaného, kdy uvedla, že za přítomnosti svého synovce Radka Tříletého zapůjčila obžalovanému někdy v květnu 2005 částku 100.000,- Kč a v listopadu 2005 částku 200.000,- Kč. Peníze chtěl obžalovaný zapůjčit na nějakou sbírku obrazů s tím, že až ji prodá, tak vrátí peníze i s úroky. Na obě zapůjčené částky byly vystaveny směnky splatné někdy v červnu 2006. Když peníze nevrátil, tak obžalovaný vystavil novou směnku s datem 5.11.2006 na celkovou částku 300.000,- Kč splatnou 1.1.2007, přičemž dvě původní směnky mu svědkyně vrátila. Obžalovaný však peníze nevrátil a jeho telefon po lednu 2007 byl nedostupný. V hlavním líčení dne 29.4.2008 na svých údajích setrvala.

Ze směnky (č.l. 246) ze dne 5.11.2006 bylo prokázáno, že tato je vystavena obžalovaným na částku 300.000,- Kč se splatností dne 1.1.2007.

Ad I. /2f) – poškozený Ing. František V.XXXX

Z tohoto trestného jednání je obžalovaný usvědčován výpovědí svědka Františka VXXXX, otce poškozeného Ing. Františka V.XXXX, který v přípravném řízení dne 20.4.2007 (č.l. 260-262) uvedl, že jeho syn byl spolužákem a velkým kamarádem obžalovaného Jana T.XXXX. Syn měl být v Moravských Budějovicích, který v létě 2005 prodal, přičemž při prodeji se měl angažovat obžalovaný s tím, že vše zařídí a peníze za byt výhodně investuje. Později se mu však syn svěřil, že ho T.XXXX podvedl, že mu půjčil peníze, T.XXXX mu napsal směnky, ale nezaplatil, i když byly již splatné. Ukazoval svědkovi směnky na částku 2.817.000,- Kč, přičemž k výši částky uvedl, že ve směnkách jsou zahrnuty i úroky. Když syn zemřel, byl zcela bez finančních prostředků. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení dne 28.4.2008 čtena.

Shodně vypovídal i jeho syn, svědek Ing. Martin V.XXXX, bratr Ing. Františka V.XXXX, v přípravném řízení dne 11.4.2007 č.l. 276-278 navíc uvedl, že bratr prodal byt v Moravských Budějovicích za částku asi 800.000,- Kč. Obžalovanému měl půjčit kromě této částky i nějaké úspory, takže se jednalo celkem asi o 900.000,- Kč. Na oplátku mu měl T.XXXX vystavit směnky na částku přes 2.000.000,- Kč. Po smrti bratra byly nalezeny směnky na celkovou částku 2.817.000,- Kč. Jedná se celkem o 4 směnky datované dne 23.5.2005 na částku 107.000,- Kč splatnou 1.6.2006, ze dne 19.8.2005 na částku 100.000,- Kč splatnou 1.3.2006, ze dne 16.3.2006 na částku 110.000,- Kč splatnou 1.4.2006, ze dne 19.8.2006 na částku 2.500.000,- Kč splatnou 19.8.2008. Z opatřené kupní smlouvy uzavřené dne 20.6.2005 mezi Ing. Františkem V.XXXX jako prodávajícím a Karlem Kocábem, Hanou Kocábovou a Janem Straňákem jako kupujícími se zjišťuje, že kupní cena za byt 2+1 včetně pozemků činila 1 mil. Kč (č.l. 287-289). Svě údaje potvrdil i v hlavním líčení dne 3.6.2008.

Listinnými důkazy jsou zejména směnky. Ze směnky (č.l. 270) ze dne 23.5.2005 bylo prokázáno, že tato je vystavena obžalovaným na částku 107.000,- Kč se splatností dne 1.6.2006. Ze směnky (č.l. 271) ze dne 19.8.2005 bylo prokázáno, že tato je vystavena obžalovaným na částku 100.000,- Kč se splatností dne 1.3.2006. Ze směnky (č.l. 272) ze dne 16.3.2006 bylo prokázáno, že tato je vystavena obžalovaným na částku 110.000,- Kč se splatností dne 1.4.2006. Ze směnky (č.l. 273) ze dne 19.8.2005 bylo prokázáno, že tato je vystavena obžalovaným na částku 2.500.000,- Kč se splatností dne 19.8.2008.

Ad I. /2g) – poškozený Michal Z.XXXX

Z tohoto trestného jednání je obžalovaný usvědčován výpovědí svědka, poškozeného Michala Z.XXXX, který v přípravném řízení dne 11.4.2007 (č.l. 300-303) a dne 16.8.2007 (č.l. 304-306) popsal jednání obžalovaného, kdy uvedl, že na žádost obžalovaného mu zapůjčil částku 200.000,- Kč. Směnka vystavená na zapůjčenou částku dne 1.6.2005 byla splatná 1.6.2006. Jako důvod půjčky uváděl obžalovaný, že sám bude půjčovat peníze na výhodný úrok. Další částku ve výši 150.000,- Kč mu zapůjčil 1.1.2006, přičemž směnka vystavená na částku 300.000,- Kč zahrnovala i úroky a byla splatná 28.2.2006. Do tohoto termínu peníze nevrátil, vymlouval se, že může koupit výhodně sbírku obrazů a tuto prodat za 5x vyšší cenu, ale že to bude až v polovině roku 2006. Do současné doby žádné peníze nevrátil. Dále se vyjádřil i k osobě svědka Martina V.XXXX, ke kterému měl obžalovaný říkat, že s tímto mají velký kšeft, je to velký, bohatý podnikatel. Dle údajů svého kamaráda Františka Vonky věděl, že vozidla, které používal obžalovaný byla psána na Martina Váňu. V hlavním líčení dne 29.4.2008 na svých údajích setrval, když pouze potvrdil údaje týkající se svědka Martina V.XXXX, kterého identifikoval na fotoalbu (č.l. 844-845).

Listinnými důkazy jsou směnky. Ze směnky (č.l. 298) ze dne 1.6.2005 bylo prokázáno, že tato je vystavena obžalovaným na částku 200.000,- Kč se splatností dne 1.6.2006. Ze směnky (č.l. 299) ze dne 1.1.2006 bylo prokázáno, že tato je vystavena obžalovaným na částku 300.000,- Kč se splatností dne 28.2.2006.

Ad I. /2h) – poškozený Pavel Š.XXXXX

Z tohoto trestného jednání je obžalovaný usvědčován výpovědí svědka, poškozeného Pavla Š.XXXXX, který v přípravném řízení dne 11.4.2007 (č.l.324-327) popsal jednání obžalovaného, kdy uvedl, že obžalovaného poznal přes svého kolegu Radka Tříletého, který mu obžalovaného doporučil jako člověka, u něhož je možno investovat peníze s tím, že z nich vyplyne zisk. S obžalovaným se sešel na podzim 2005 a ten uváděl, že bude kupovat nějakou sbírku obrazů asi za 10 mil. Kč, kterou pak prodá se značným ziskem. První investice svědka nebyla v penězích, nýbrž předal obžalovanému vozidlo Škoda Octavia 1,9 TDI, stříbrné metalízy, vyrobené v roce 2000 a dovezené z Německa, přičemž se spolu dohodli na ceně 250.000,- Kč s tím, že obžalovaný si auto prodá a získané peníze investuje do těch obrazů. Auto obžalovanému předal v měsíci říjnu 2005 v autobazaru v Lažínkách, okres Třebíč. V době od 1.9.2005 do 30.11.2005 pak půjčil obžalovanému celkem 150.000,- Kč, vždy po 50.000,- Kč, když ve dvou případech je předal přímo obžalovanému a jedenkrát prostřednictvím Radka Tříletého. Dle dohody s obžalovaným měl všechny peníze investovat a svědkovi je vrátit i se ziskem nejpozději do 30.6.2006, kdy měl mít prodanou kompletní sbírku obrazů se ziskem. Od února 2006 opakovaně obžalovaného upomínal o vrácení peněz, od června 2006 se již v Moravských Budějovicích nezdržoval a žádné peníze svědkovi nevrátil.

V hlavním líčení dne 29.4.2008 na svých údajích setrval.

Listinnými důkazy jsou výpisy z evidence motorových vozidel (č.l. 322-323), ze kterých vyplývá, že předmětné vozidlo bylo jako dovoz ze zahraničí nejprve napsáno na Jana T.XXXX a následně kupní smlouvou dne 31.10.2005 převedeno na Martina V.XXXX.

Ze znaleckého posudku znalce z oboru ekonomiky, odvětví ceny a odhady, specializace ceny a odhady motorových vozidel Božetěcha Oujezdského (č.l. 59-69) byla stanovena časová hodnota uvedeného vozidla na částku 211.000,- Kč.

Ad I. /2i) – poškozený Martin Š.XXXX

Z tohoto trestného jednání je obžalovaný usvědčován výpovědí svědka, poškozeného Martina Š.XXXX, který v přípravném řízení dne 11.4.2007 (č.l. 334-336) popsal jednání obžalovaného, kdy uvedl, že tohoto poznal přes Radka Tříletého, důvěřoval mu, na jeho žádost mu půjčoval peníze na nákup menších starožitností, kdy se jednalo o částky kolem 30.000,- Kč se splatností do týdne či do měsíce. Tyto půjčky do ledna 2006 vracel, od ledna již půjčky přestal vracet a chtěl půjčit peníze další s tím, že bude kupovat nějakou sbírku obrazů. Zapůjčené částky si vedl ve své evidenci a když dluh dosáhl částky 459.000,- Kč tak vyzval obžalovaného, aby mu na toto vystavil směnku. Potvrdil, že u půjčování peněz byl i svědek V.XXXX, ale ten vždy zůstal v autě. U předávání peněz přítomen nebyl. Peníze nevrátil v dohodnuté lhůtě, ani později, a přestal se zdržovat v místě trvalého bydliště. V hlavním líčení dne 29.4.2008 na svých údajích setrval, když pouze doplnil údaje k osobě svědka V.XXXX a tohoto ve fotoalbu identifikoval. K jeho osobě dále uvedl, že byl přítomen převozu kožené sedačky do Prahy právě pro Martina V.XXXX.

Ze směnky (č.l. 333) ze dne 6.3.2006 bylo prokázáno, že tato je vystavena obžalovaným na částku 459.000,- Kč se splatností dne 31.3.2006.

Ad I. /2j) – poškozený Tomáš B.XXXX

Z tohoto trestného jednání je obžalovaný usvědčován výpovědí svědka, poškozeného Tomáše B.XXXX, který v přípravném řízení dne 13.4.2007 (č.l. 339-341) popsal jednání obžalovaného, kdy uvedl, že obžalovaného zná z místa bydliště. V době od 1.11.2005 do 11.3.2006 na žádost obžalovaného mu půjčil postupně částku celkem 150.000,- Kč s tím, že peníze vrátí nejpozději do 1.7.2006. Jako důvod půjček uváděl, že potřebuje peníze na obchody, že legálně dováží auta. V měsíci listopadu obžalovaný za přítomnosti Radka Tříletého naléhal na svědka, aby mu půjčil do 1.7.2006 další peníze, že bude něco výhodně prodávat. Chtěl do tří dnů vyšší částku. Půjčil mu 150.000,- Kč, které za obžalovaného převzal Radek Tříletý, který také jako dlužník podepsal směnku. Termín vrácení peněz obžalovaný nedodržel, někde se ztratil a nebylo možné ho sehnat. Částku 150.000,- Kč mu dosud dluží, druhou částku 150.000,- Kč, kterou převzal Radek Tříletý, dostal vrácenou od jeho matky v lednu 2007.

V hlavním líčení dne 29.4.2008 na svých údajích setrval, když pouze doplnil, že obžalovaný dosud dluh neuhradil.

Ze směnky (č.l. 342) ze dne 11.3.2006 bylo prokázáno, že tato je vystavena obžalovaným na částku 150.000,- Kč se splatností dne 1.7.2006.

Ad I. /2k) – poškozený Jiří Š.XXXX

Z tohoto trestného jednání je obžalovaný usvědčován výpovědí svědka, poškozeného Jiřího Š.XXXX, který v přípravném řízení dne 13.4.2007 (č.l. 358-360) popsal jednání obžalovaného, kdy uvedl, že na podzim roku 2005 za přítomnosti Radka Tříletého ho obžalovaný, kterého zná z místa bydliště, požádal o půjčku s tím, že chce výhodně kupovat nějakou sbírku obrazů a následně ji se ziskem prodat, a že pak vrátí peníze i s úrokem.

Ukazoval mu nějaké listiny, aby ho přesvědčil, že sbírka opravdu existuje. Protože neměl svědek dostatek peněz na hotovosti, tak mu vyjma částky 70.000,- Kč, 100.000,- Kč a 285.000,- Kč předal v době od 17.11.2005 do 27.3.2006 čtyři osobní vozidla s tím, že obžalovaný tato vozidla prodá, a tak získá peníze, přičemž se dohodli na částkách za jednotlivá vozidla. Nejdříve mu předal vozidlo Opel Vectra 2,2, RZ: 2J1 6816, za dohodnutou částku 210.000,- Kč. Na tuto částku obžalovaný napsal směnku dne 17.11.2005 splatnou 1.7.2006. Dne 10.2.2006 předal obžalovanému vozidlo Nissan Almera Tino, bez registrační značky, za dohodnutou cenu 250.000,- Kč, na niž obžalovaný opět napsal směnku splatnou 15.3.2006. Týž den kromě vozidla předal obžalovanému v hotovosti částku 170.000,- Kč, přičemž obžalovaný vystavil směnky na částky 70.000,- Kč a 100.000,- Kč, které byly splatné 30.6.2006. Dne 27.3.2006 požadoval další půjčky s tím, že všechny peníze vrátí do 1.7.2006, kdy prodá tu sbírku. Dle dohody předal obžalovanému vozidlo Renault Megane Scenic stříbrné metalízy v ceně 200.000,- Kč a další vozidlo Renault Megane Scenic modré metalízy v dohodnuté ceně 125.000,- Kč. Kromě vozidel půjčil obžalovanému na hotovosti částku 285.000,- Kč. Obžalovaný mu však žádné peníze nevrátil, vždy se jen vymlouval, sliboval další termín vrácení, ale slib nedodržel. Celkem tak obžalovaný dluží částku 1.240.000,- Kč. Svědek předložil směnky na částky 250.000,- Kč, 70.000,- Kč, 100.000,- Kč, 610.000,- Kč, 210.000,- Kč.

V hlavním líčení dne 29.4.2008 na svých údajích setrval, když pouze doplnil, že se mělo jednat o sbírku nějakého holandského autora za částku 20 milionů, kdy prodejní cena měla být 2x až 3x vyšší.

Listinnými důkazy jsou zejména směnky a doklady k vozidlům. Ze směnky (č.l. 352) ze dne 17.11.2005 bylo prokázáno, že tato je vystavena obžalovaným na částku 210.000,- Kč se splatností dne 1.7.2006. Ze směnky (č.l. 353) ze dne 10.2.2006 bylo prokázáno, že tato je vystavena obžalovaným na částku 250.000,- Kč se splatností dne 15.3.2006. Ze směnky (č.l. 354) ze dne 10.2.2006 bylo prokázáno, že tato je vystavena obžalovaným na částku 70.000,- Kč se splatností dne 30.6.2006. Ze směnky (č.l. 355) ze dne 10.2.2006 bylo prokázáno, že tato je vystavena obžalovaným na částku 100.000,- Kč se splatností dne 30.6.2006. Ze směnky (č.l. 356) ze dne 27.3.2006 bylo prokázáno, že tato je vystavena obžalovaným na částku 610.000,- Kč se splatností dne 1.7.2006. K výše uvedeným směnkám se pak vztahuje uznání závazku (č.l. 357) ze dne 19.4.2006. K jednotlivým vozidlům se pak vztahují, zejména smlouvy o výkupu (č.l. 362, 368, 370 a 375) a na tyto navazující smlouvy o prodeji (č.l. 371, 367, 363) z těchto bylo prokázáno, že vozidlo Opel Vectra Caravan, reg. zn. 2J5 8070, bylo Janem Trojanem prodáno do autobazaru Josefu Jahodovi za částku 160.000,- Kč dne 18.11.2005 a tímto následně dne 7.4.2006 prodáno za částku 228.990,- Kč. Vozidlo Nissan Almera Tino 1,8, reg. zn. 2J6 1433, bylo Janem T.XXXXXX prodáno do autobazaru Josefu Jahodovi za částku 120.000,- Kč dne 16.12.2005 s tím, že toto vozidlo bylo zakoupeno od Romany Švarcové za částku 250.000,- Kč, která měla být uhrazena do 31.1.2006. Vozidlo Renault Megane 1,6 16V Scenic, reg. zn. 2J4 0485, bylo Janem T.XXXXXX prodáno do autobazaru Josefu Jahodovi za částku 130.000,- Kč dne 30.11.2005 a tímto následně dne 22.2.2006 prodáno za částku 187.990,- Kč.

Ze znaleckého posudku znalce z oboru ekonomiky, odvětví ceny a odhady, specializace ceny a odhady motorových vozidel Božetěcha Oujezdského (č.l. 55-128) byla prokázána časová hodnota uvedených vozidel. Pokud jde o první vozidlo Opel Vectra, RZ: 2J5 8070, pak znalec stanovil jeho cenu částkou 187.300,- Kč (č.l. 70-77). Vozidlo Nissan Almera Tino 1,8, RZ: 2J6 1433, ocenil znalec na částku 130.300,- Kč (č.l. 78-86). Vozidlo Renault Megane 1,6 Scenic, RZ: 2J4 0485, ocenil znalec na částku 170.000,- Kč (č.l. 87-95). Vozidlo Renault Megane 1,6 Scenic, RZ: 2J4 0420, ocenil znalec na částku 123.100,- Kč (č.l. 96-103).

Ad I. /2l) – poškozený Ing. Petr B.XXXX

Z tohoto trestného jednání je obžalovaný usvědčován výpovědí svědka, poškozeného Ing. Petra B.XXXX, který v přípravném řízení dne 14.5.2007 (č.l. 386-388) popsal jednání obžalovaného, kdy uvedl, že se s obžalovaným seznámil prostřednictvím svého zaměstnance Michala Zvěřiny na podzim 2005. Asi ve dvou případech půjčil obžalovanému částku 200.000,- Kč, kterou dle slibu vrátil v termínu i se ziskem. Účel půjček byl, jak obžalovaný uváděl na poskytování krátkodobých půjček na vysoký úrok. Získal si tak jeho důvěru, proto mu počátkem prosince půjčil po částkách 200.000,- Kč celkem 800.000,- Kč. Dne 16.12.2005 obžalovaný sám podepsal směnku na částku 1.100.000,- Kč zahrnující slíbený zisk. V tomto případě již obžalovaný hovořil o tom, že jsou určeny peníze na nákup obrazů z pozůstalosti a jejich následný prodej. Splatnost směnky byla 1.7.2006, přičemž obžalovaný sliboval, že půjčku bude splácet průběžně. To se nestalo a obžalovaný nevrátil peníze ani k datu splatnosti směnky.

V hlavním líčení dne 3.6.2008 doplnil, že obžalovaného znal krátce před seznámením jako zákazníka. Fakticky mu zapůjčil částky 200.000,- Kč, které mu nebyly vráceny, byl mu pouze vyplacen zisk. Tyto jsou pak zahrnuty v celkové sumě dluhu.

Ze směnky (č.l. 380) ze dne 16.12.2005 bylo prokázáno, že tato je vystavena obžalovaným na částku 1.100.000,- Kč se splatností dne 1.7.2006.

Ad I. /2m) – poškozený Marcel Š.XXXXX

Z tohoto trestného jednání je obžalovaný usvědčován výpovědí svědka, poškozeného Marcela Š.XXXX, který v přípravném řízení dne 16.4.2007 (č.l. 397-400) popsal jednání obžalovaného, kdy uvedl, že za přítomnosti Radka Tříletého půjčil obžalovanému částku 300.000,- Kč, která byla složena z částky 150.000,- Kč v hotovosti a zbývající částka 150.000,- Kč byla cena motocyklu YAMAHA YZF R1 červeno-bílo-černé barvy, který měl obžalovaný prodat. Dle směnky měl obžalovaný peníze vrátit k 1.7.2006, což se nestalo. Závazky vyrovnala Hana Tříletá, matka Radka Tříletého, který byl přítomen půjčkám a avaloval směnky. Zbývající částka 150.000,- Kč mu byla průběžně vrácena. Oproti tvrzení tohoto svědka uvedl svědek Radek TXXXXX, že obžalovaný navrhoval stoprocentní provizi, a protože se dohodli na ceně motoriky ve výši 150.000,- Kč, byla ve směnce uvedena částka 300.000,- Kč.

V hlavním líčení dne 3.6.2008 na svých údajích setrval, když pouze doplnil, že částku 150.000,- Kč mu vrátil obžalovaný s tím, že toto bylo ještě před úhradou svědkem T.XXXX ve více splátkách.

Listinnými důkazy jsou zejména směnka a čestné prohlášení, které jsou popsány bod bodem I./2c)

Ze znaleckého posudku znalce z oboru ekonomiky, odvětví ceny a odhady, specializace ceny a odhady motorových vozidel Božetěcha Oujezdského (č.l. 55-128) byla prokázána časová hodnota uvedené motoriky. Znalec stanovil její cenu na částku 143.900,- Kč (č.l. 120-128).

Ad I. /2n) – poškozený Lubomír Š.XXXX

Z tohoto trestného jednání je obžalovaný usvědčován výpovědí svědka, poškozeného Lubomíra Š.XXXX, který v přípravném řízení dne 23.4.2007 (č.l. 450-451) popsal, kdy a za jakým účelem poskytl obžalovanému půjčky, a to jednak formou dvou osobních vozidel, které měl obžalovaný prodat, jednak finančními prostředky na hotovosti. Finanční prostředky včetně těch, které měl získat prodejem vozidel, měl obžalovaný výhodně investovat a následně v dohodnutém termínu vrátit poškozenému i se ziskem. Fyzicky obžalovanému předal 365.000,- Kč, kdy se jednalo o částku 75.000,- Kč na kterou si vzal úvěr, dále částku 91.000,- Kč, kdy se jednalo o peníze které získal tzv. zpětným leasingem svého vozidla Daewoo Nubira a zbytek představuje smluvená hodnota dvou vozidel (130.000,- Kč a 60.000,- Kč).

V hlavním líčení dne 28.4.2008 na svých údajích setrval.

Listinnými důkazy jsou zejména směnky, doklady k půjčkám a jednotlivým vozidlům.

Ze směnky (č.l. 406) ze dne 16.2.2006 bylo prokázáno, že tato je vystavena obžalovaným na částku 240.000,- Kč se splatností dne 20.2.2006. Ze směnky (č.l. 422) ze dne 27.2.2006 bylo prokázáno, že tato je vystavena obžalovaným na částku 60.000,- Kč se splatností dne 15.3.2006. Ze směnky (č.l. 439) ze dne 11.3.2006 bylo prokázáno, že tato je vystavena obžalovaným na částku 180.000,- Kč se splatností dne 1.5.2006.

Z dokladů společnosti GE Money Bank (č.l. 414-421) bylo prokázáno, že poškozený uzavřel dne 16.2.2006 smlouvu o úvěru na částku 75.000,- Kč. Z dalších dokladů společnosti GE Money Auto (č.l. 426-430, 440-446) a AZ Cars s.r.o. (č.l.438) bylo prokázáno, že na zpětný leasing vozidla Daewoo Nubira Wagon 1.6 SX byla poškozenému uhrazena částka 91.000,- Kč. Tyto důkazy jsou tak v souladu s údaji poškozeného, že právě takovou finanční hotovost měl k dispozici.

K jednotlivým vozidlům se pak vztahují kupní smlouva mezi poškozeným a obžalovaným (vozidlo Opel Vectra 2,0 16V, reg. zn. 1J3 3803), dále smlouva o výkupu a na tuto navazující smlouva o prodeji, ze kterých bylo prokázáno, že vozidlo Hyundai Lantra combi 1.6 GLS, reg. zn. 2J3 9884, bylo Janem T.XXXX prodáno do autobazaru Josefu Jahodovi za částku 40.000,- Kč dne 6.12.2005 a tímto následně dne 27.1.2006 prodáno za částku 66.990,- Kč.

Ze znaleckého posudku znalce z oboru ekonomiky, odvětví ceny a odhady, specializace ceny a odhady motorových vozidel Božetěcha Oujezdského (č.l. 55-128) byla prokázána časová hodnota uvedených vozidel. Pokud jde o první vozidlo Opel Vectra 2,0 16V, RZ: 1J3 3803, pak znalec stanovil jeho cenu částkou 47.200,- Kč (č.l. 112-128). Vozidlo Hyundai Lantra combi 1.6 GLS, RZ: 2J3 9884, ocenil znalec na částku 69.800,- Kč (č.l. 104-111).

Ad I. /2o) – poškozený Radek K.XXXXX

Z tohoto trestného jednání je obžalovaný usvědčován výpovědí svědka, poškozeného Radka K.XXXXX, který v přípravném řízení dne 2.7.2007 (č.l. 764-766) popsal jednání obžalovaného, kdy uvedl, že při náhodném setkání s obžalovaným někdy v prosinci 2005 mu tento nabídl zhodnocení peněz, neboť výhodně prodává obrazy a půjčuje peníze na výhodný úrok. Pod touto legendou půjčil obžalovanému dne 12.12.2005 částku 112.000,- Kč, kterou slíbil vrátit do 12.1.2006. Podle slibu předpokládal, že peníze mu vrátí s bonusem 5.000,- Kč. V dohodnuté lhůtě ani později peníze nevrátil. Pokud se ho dovolal a upomínal ho o vrácení, vylouval se, že nyní peníze nemá, a později byl jeho telefon nedostupný.

V hlavním líčení dne 30.4.2008 na svých údajích v zásadě setrval, když pouze upřesnil, že obžalovaný od něj převzal částku 100.000,- Kč, částka 112.000,- Kč na směnce představovala i úroky, které navrhl obžalovaný.

Listinným důkazem je směnka (č.l. 767) ze dne 12.12.2005, ze které bylo prokázáno, že tato je vystavena obžalovaným na částku 112.000,- Kč se splatností dne 12.1.2006.

Ad I. /2p) – poškozený Jan K.XXXXX

Z tohoto trestného jednání je obžalovaný usvědčován výpovědí svědka, poškozeného Jana K.XXXX, který v přípravném řízení dne 2.7.2007 (č.l. 770-772) popsal jednání obžalovaného, kdy uvedl, že obžalovaný, kterého zná z místa bydliště, ho kontaktoval prostřednictvím Radka Klubala a požadoval půjčku 100.000,- Kč na nějakou sbírku obrazů, kterou měl výhodně prodat. Slíbil, že v případě půjčky mu vrátí něco navíc. Postupně v době od 18.12.2005 do počátku měsíce března 2006 mu půjčil částku celkem 190.000,- Kč. Nejprve to bylo 50.000,- Kč. Do směnky obžalovaný uvedl částku 56.000,- Kč. Peníze měl vrátit 2.1.2006. Ten den mu zavola, při setkání obžalovaný ukazoval svazek bankovek. Vyplatil mu úrok 6.000,- Kč, ale částku 50.000,- Kč nevrátil a požadoval další půjčku 100.000,- Kč na obrazy a na nákup hotelu. Půjčil mu tedy 100.000,- Kč s tím, že obě půjčky vrátí 2.2.2006. Když ho upomínal o vrácení, uváděl, že se sbírkou je to komplikované, a že by potřeboval ještě nějaké peníze, které mu na sbírku chybí. Půjčil mu dalších 40.000,- Kč, protože opět uvěřil jeho slibům. Pokud jde o vrácení peněz, uvedl obžalovaný, že sbírku může prodat v červnu nebo červenci 2006, a pak vrátí všechny půjčky. Přes upomínání peníze nevrátil a později již byl jeho telefon nedostupný.

V hlavním líčení dne 30.4.2008 na svých údajích setrval.

Ze směnky (č.l. 773) ze dne 18.12.2005 bylo prokázáno, že tato je vystavena obžalovaným na částku 56.000,- Kč se splatností dne 2.1.2006. Ze směnky (č.l. 774) ze dne 2.1.2006 bylo prokázáno, že tato je vystavena obžalovaným na částku 100.000,- Kč se splatností dne 2.2.2006.

Ad I. /2q) – poškozený Radek Z.XXXXX

Z tohoto trestného jednání je obžalovaný usvědčován výpovědí svědka, poškozeného Radka Z.XXXX, který v přípravném řízení dne 23.4.2007 (č.l. 461-462) popsal jednání obžalovaného, kdy uvedl, že půjčil obžalovanému částku 40.000,- Kč, kterou v dohodnuté lhůtě ani později nevrátil. Původně se jednalo o půjčku 20.000,- Kč, za kterou měl slíbenou odměnu 5.000,- Kč a tyto peníze mu obžalovaný řádně vrátil. Hned při tomto vrácení požádal o další půjčku, takže k těmto 25.000,- Kč přidal dalších 15.000,- Kč a takto mu dal částku 40.000,- Kč. Až následně na toto byla sepsána směnka, která počítala s navýšením na celkovou částku 50.000,- Kč.

V hlavním líčení dne 29.4.2008 na svých údajích setrval.

Ze směnky (č.l. 457) ze dne 5.1.2006 bylo prokázáno, že tato je vystavena obžalovaným na částku 50.000,- Kč se splatností dne 10.3.2006. Z dokladů na č.l. 458-459 vyplývá, že poškozený dne 17.3.2006 vyzval obžalovaného k úhradě, kdy tento tentýž den tuto výzvu převzal.

Ad I. /2r) – poškozený MUDr. Petr L.XXXX

Z tohoto trestného jednání je obžalovaný usvědčován výpovědí svědka, poškozeného MUDr. Petra L.XXXX, který v přípravném řízení dne 4.5.2007 (č.l. 511-513) popsal jednání obžalovaného, kdy uvedl, že v únoru 2006 ho navštívil obžalovaný, jehož zná od dětství, v místě bydliště s tím, že kupuje sbírku obrazů, a potřeboval půjčit peníze. Půjčil mu částku 200.000,- Kč, kterou slíbil vrátit nejpozději v dubnu 2006. Asi za 14 dní ho obžalovaný opět navštívil s tím, že potřebuje půjčit peníze na nějaký jednorázový účel. Půjčil mu 4.000,- USD a 50.000,- Kč s tím, že peníze vrátí do 14 dnů. Protože peníze obžalovaný nevrátil, napsal svědkovi směnku na částku 350.000,- Kč zahrnující obě půjčky, splatnou 10.4.2006. Ve lhůtě splatnosti směnky, ani později, peníze nevrátil.

V hlavním líčení dne 3.6.2008 své údaje částečně pozměnil, když uvedl, že částku 100.000,- Kč z jím uváděných 200.000,- Kč předával jeho bratr, kterého původně pro zjednodušení neuváděl.

Tyto nové údaje pak potvrdil jeho bratr MUDr. Jaromír L.XXXX, který v hlavním líčení dne 24.6.2008 potvrdil zapůjčení částky 100.000,- Kč obžalovanému, kdy tyto peníze mu nakonec vrátil jeho bratr, když obžalovaný nereagoval ani na upomínky. U předání peněz bylo mimo něj a obžalovaného ještě svědek Radek T.XXXX.

Ze směnky (č.l. 509) ze dne 5.3.2006 bylo prokázáno, že tato je vystavena obžalovaným na částku 350.000,- Kč se splatností dne 10.4.2006.

Ze zprávy České národní banky (č.l. 515-516) vyplývá aktuální kurz USD vůči české koruně v hodnotě 23,808 Kč.

Ad I. /2s) – poškozený Radek Z.XXXXX

Z tohoto trestného jednání je obžalovaný usvědčován výpovědí svědka, poškozeného Radka Z.XXXXX, který v přípravném řízení dne 17.5.2007 (č.l. 501-504) popsal jednání obžalovaného, kdy uvedl, že na podzim 2005 ho s obžalovaným seznámil Marcel Bindač z Moravských Budějovic. Obžalovaný chtěl půjčit peníze na zakoupení nějakého hotýlku u Třebíče. Ukazoval mu fotky tohoto hotýlku a také kupní smlouvu, čímž si tak získal jeho důvěru. Chtěl půjčit 700.000,- Kč, avšak on byl ochoten mu půjčit asi 380.000,- Kč. Dne 1.2.2006 na základě písemné smlouvy o půjčce předal obžalovanému částku 405.000,- Kč. Na návrh obžalovaného byla ve smlouvě uvedena částka 505.000,- Kč jako úrok. Peníze měl vrátit do 3.4.2006, což uvedl do směnky. Krátce na to ho obžalovaný požádal o další půjčku, když potřeboval peníze na koupi obrazu za 2.000.000,- Kč. Mělo se jednat o obraz francouzského malíře, jehož motivem byl kříž s ovocem. Obraz mu ukazoval v nějaké knize. Dne 1.3.2006 mu proto půjčil částku 486.000,- Kč, přičemž smlouva byla napsána na částku 581.000,- Kč včetně úroku. Peníze se zavázal vrátit do 28.4.2006 a taktéž na tuto částku se lhůtou splatnosti podepsal směnku. Týž dne půjčil obžalovanému další částku 50.000,- Kč na zakoupení rokokové skříňky, kterou měl obratem prodat a peníze vrátit druhý den. Z důvodu krátkodobé půjčky si tak svědek tuto částku zapůjčil od svého bratra Jaroslava Zamazala. Do písemné smlouvy o půjčce byla napsána opět vyšší částka zahrnující úrok, a to 75.000,- Kč. Na koupi obrazu, o němž obžalovaný hovořil, mu zapůjčil dne 17.5.2006 další částku 350.000,- Kč. Do smlouvy byla napsána částka 470.000,- Kč povýšená o úrok s tím, že peníze vrátí do 27.6.2006. Dne 23.5.2006 půjčil obžalovanému další částku 300.000,- Kč. Jako důvod uváděl, že tuto částku musí vložit na účet nějakého pána, aby mu tento zapůjčil 600.000,- Kč. Peníze včetně dohodnutého úroku 15.000,- Kč měl vrátit do 16.6.2006, což potvrdil ve směnce. Jako garant této půjčky vystupovala jeho matka. Poslední půjčku ve výši 50.000,- Kč poskytl obžalovanému 26.5.2006. S úrokem 1.000,- Kč měl peníze vrátit do

22.6.2006. Celkem tak zapůjčil obžalovanému minimálně částku 1.641.000,- Kč. Peníze mu obžalovaný v dohodnutých lhůtách ani později nevrátil, přestože ho opakovaně upomínal. Vždy jen sliboval, že peníze vrátí, ale dosud se tak nestalo. V hlavním líčení dne 30.4.2008 na svých údajích setrval.

Výpověď tohoto svědka potvrdil v přípravném řízení dne 2.7.2007 (č.l. 463-465) ve své výpovědi svědek Marcel B.XXXXX, který byl přítomen u první půjčky. Svědek Jaroslav Z.XXXX, bratr svědka, potvrdil v přípravném řízení dne 20.6.2007 (č.l. 505-506), že někdy v březnu 2006 bratrovi zapůjčil částku 50.000,- Kč. Tyto výpovědi byly za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení dne 28.4.2008 čteny.

Listinnými důkazy jsou zejména směnky a smlouvy o půjčkách (č.l. 471-497), kdy tyto odpovídají údajům poškozeného.

Ad I. /2t) – poškozený Michal D.XXXX

Z tohoto trestného jednání je obžalovaný usvědčován výpovědí svědka, poškozeného Michala D.XXXXX, který v přípravném řízení dne 31.5.2007 (č.l. 578-580) popsal jednání obžalovaného, kdy uvedl, že dne 5.3.2006, poté, co věděl, že obžalovanému zapůjčil peníze jeho bratr Tomáš D.XXXX a kamarád Petr Louda, půjčil obžalovanému částku 121.000,- Kč skládající se z korun českých a EUR. Důvod půjčky byl ten, že obžalovaný potřeboval peníze na koupi nějakých obrazů. Peníze dle vystavené směnky měl vrátit 10.4.2006. Termín splatnosti nedodržel. Při upomínání vrácení peněz se vymlouval, že momentálně žádné peníze nemá, a od června 2006 nebral telefon a v místě bydliště se nezdržoval. V hlavním líčení dne 29.4.2008 na svých údajích setrval.

Ze směnky (č.l. 577) ze dne 5.3.2006 bylo prokázáno, že tato je vystavena obžalovaným na částku 121.000,- Kč se splatností dne 10.4.2006.

Ad I. /2u) – poškozený David Ch.XXXX

Z tohoto trestného jednání je obžalovaný usvědčován výpovědí svědka, poškozeného Davida Ch.XXXX, který v přípravném řízení dne 15.5.2007 (č.l. 629-631) popsal jednání obžalovaného, kdy uvedl, že někdy zjara 2006 mu obžalovaný nabídl ke koupi vozidlo VW Golf 1,8 benzínový za částku 125.000,- Kč s tím, že auto koupil krátce před tím v Autobazaru Jahoda. Částku mu zaplatil ve dvou splátkách. K autu mu dal klíče, ale nedal mu technický průkaz. Asi po dvou měsících od koupě požadoval obžalovaný, aby mu auto půjčil s tím, že mu je vrátí i s velkým technickým průkazem. Uváděl, že auto musí ukázat svému otci. Auto půjčil obžalovanému, ale ten mu je již nevrátil. Když ho upomínal o vrácení auta, tak uváděl, že otec je má zaparkované u kamaráda v Hnanicích. Protože měl od vozidla klíč, z místa, které mu uvedl obžalovaný, vozidlo odvezl, ale dodatečně zjistil, že po autu je vyhlášeno policií pátrání a že jeho odcizení nahlásil jistý Kamil Šimon. Vozidlo proto postavil obžalovanému před dům do dvora za branku. Peníze mu ale obžalovaný nevrátil. V hlavním líčení dne 29.4.2008 na svých údajích setrval.

Ad I. /2v) – poškozený Bedřich L.XXXX

Z tohoto trestného jednání je obžalovaný usvědčován výpovědí svědka, poškozeného Bedřicha L.XXXX, který v přípravném řízení dne 24.4.2007 (č.l. 654-656) popsal jednání

obžalovaného, kdy uvedl, že dne 7.4.2006 ho obžalovaný navštívil a během návštěvy uvedl, že chce koupit obraz nějakého akademického malíře, a požádal o půjčku na nákup tohoto obrazu ve výši 30.000,- Kč s tím, že peníze vrátí do tří dnů. Peníze mu půjčil a dle vlastního uvážení se dohodli, že peníze vrátí do jednoho měsíce. Dne 9.4.2006 ho obžalovaný navštívil opakovaně a požádal o další půjčku 50.000,- Kč s tím, že původní částka na zakoupení obrazu nestačí. Peníze mu půjčil s tím, že celou částku 80.000,- Kč vrátí do jednoho měsíce. Po měsíci ani později peníze nevrátil. O vrácení peněz upomínal i matku obžalovaného, kterou jednak navštívil, jednak jí poslal dopis, ale ani ona peníze za obžalovaného nevrátila, byť slibovala, že dluh bude splácet.

Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení dne 28.4.2008 čtena, když poškozený omluvil svoji účast u hlavního líčení zdravotním stavem a zároveň sdělil, že došlo ze strany matky obžalovaného k úhradě celkového dluhu. Tato skutečnost je pak v souladu i s obžalovaným předloženým potvrzením o úhradě (č.l. 4822).

Listinným důkazem je smlouva (č.l. 657), ze které vyplývá, že obžalovaný si měl vypůjčit dne 7.4.2006 částku 80.000,- Kč.

Ad I. /2w) – poškozený Kamil Š.XXXX

Z tohoto trestného jednání je obžalovaný usvědčován výpovědí svědka, poškozeného Kamila Š.XXXX, který v přípravném řízení dne 25.4.2007 (č.l. 668-670) popsal jednání obžalovaného, kdy uvedl, že dne 21.4.2006 půjčil obžalovanému částku 100.000,- Kč, přičemž slíbil vrátit do 14 dnů částku navýšenou o 30.000,- Kč. Protože v dohodnuté lhůtě peníze nevrátil, lhůtu splatnosti po dohodě prodloužili do 31.5.2006. Vozidlo mu bylo předáno a bylo zaparkováno ve dvoře penzionu v Hnanicích. Když obžalovaný nedodržel lhůtu vrácení půjčky a upozornil ho, že auto nabídne k prodeji do autobazaru, tak následující den po telefonátu vozidlo z místa zaparkování zmizelo. V této souvislosti je třeba uvést, že z písemné dohody o půjčce i výpovědi poškozeného vyplývá, že obžalovaný za tuto půjčku ručil osobním automobilem VW Golf 1,8, VIN: WVV2221JZWW042127, RZ: 2J1 2526, s tím, že nebudou-li dodrženy podmínky smlouvy, automobil propadá do vlastnictví Kamila Šimona, stává se jeho majetkem a může s ním nakládat podle vlastního uvážení. Ve skutečnosti však nemohl tímto vozidlem disponovat bez písemného souhlasu věřitele GE Money Multiservis a.s., když od této společnosti vozidlo koupil dne 9.3.2006 na základě smlouvy o úvěru.

V hlavním líčení dne 29.4.2008 na svých údajích setrval.

Listinným důkazem je dohoda o půjčce (č.l. 663) ze dne 21.4.2006 s tím, že k úhradě mělo dojít do 14ti dnů a po vzájemné dohodě byl termín splatnosti posunut na 31.5.2006.

Ad I. /2x) – poškozený Karel B.XXXX

Z tohoto trestného jednání je obžalovaný usvědčován výpovědí svědka, poškozeného Karla B.XXXX, který v přípravném řízení dne 24.4.2007 (č.l. 680-682) popsal jednání obžalovaného, kdy uvedl, že v květnu 2006 půjčil obžalovanému částku 50.000,- Kč. Jako účel půjčky uváděl obžalovaný, že mu chybí peníze na zakoupení nějakých obrazů. Peníze slíbil vrátit do týdne. Asi za týden přišel s tím, že jde půjčku vrátit. V ruce měl svazek bankovek, ale současně uvedl, že by potřeboval půjčit další peníze na nákup obrazu, aby byla sbírka kompletní, že pak má větší cenu. Protože mu věřil, k částce 50.000,- Kč půjčil obžalovanému další částku 50.000,- Kč. Celou půjčku slíbil vrátit do týdne. Po uplynutí týdne ho telefonicky upomínal, poté obžalovaný přijel, řekl, že má na obrazy kupce, ale potřebuje

nechat udělat expertízu na obrazy, a z toho důvodu požadoval půjčit další částku 14.000,- Kč. Peníze mu již nepůjčil, požadoval vrátit částku 100.000,- Kč do týdne, což nedodržel. Dále dodal, že obžalovaný mu nabízel do zástavy obraz, o kterém tvrdil, že je to obraz slovenského malíře, který má vysokou hodnotu. Tento odmítl, ale obžalovaný přesto u něj tento obraz zanechal. Daný obraz následně vydal Policii ČR.

V hlavním líčení dne 30.4.2008 na svých údajích setrval.

Ad I. /2y) – poškozený GE Money Bank a.s.

Z tohoto trestného jednání je obžalovaný usvědčován listinnými důkazy, kterými jsou doklady poškozeného (č.l. 520-528), jedná se o smlouvu o úvěru s pojištěním klienta Expres č. 177104518/0600 ze dne 15.2.2006 v celkové částce 75.000,- Kč včetně žádosti o úvěr, potvrzení o výši příjmu a žádosti o povolení debetního zůstatku.

Ad I. /2z) – poškozený PROFIREAL a.s.

Z tohoto trestného jednání je obžalovaný usvědčován listinnými důkazy, kterými jsou doklady poškozeného (č.l. 538-557), jedná se zejména o smlouvu o revolvingovém úvěru č. 9100045812, doklady k této smlouvě včetně dokladů o úhradách.

Ze spisu rozhodce Mgr. Marka Landsmanna sp. zn. La 1226/06 bylo prokázáno, že tento byl veden na základě návrhu společnosti Profireal, a.s. v souvislosti se smlouvou o revolvingovém úvěru č. 9100045812. Jedná se tedy o shodný nárok, který uplatnila poškozená společnost i v tomto řízení v rámci nároku na náhradu škody. Rozhodčím nálezem ze dne 29.11.2006 byla obžalovanému uložena povinnost uhradit částku 230.070,- Kč včetně příslušenství a nákladů rozhodčího řízení. Tento nález nabyt právní moci dne 12.12.2006 doručením obžalovanému.

Ze spisu Okresního soudu v Třebíči sp. zn. 9 Nc 324/2007 bylo zjištěno, že tento byl veden na základě rozhodčího nálezu ze dne 29.11.2006 a tento souvisel s revolvingovým úvěrem č. 9100045812, který byl popsán výše a týká se tedy tohoto nároku poškozeného (Profireal, a.s.).

Ad I. /2aa) – poškozený GE Money Multiservis a.s.

Z tohoto trestného jednání je obžalovaný usvědčován listinnými důkazy, kterými jsou doklady poškozeného (č.l. 559-561 a 563-572), jedná se o smlouvu o revolvingovém úvěru č. 1584940601 ze dne 2.3.2006 a doklady k tomuto úvěru.

Ad I. /2bb) – poškozený GE Money Multiservis a.s.

Z tohoto trestného jednání je obžalovaný usvědčován listinnými důkazy, kterými jsou doklady poškozeného (č.l. 586-608, 642-647), jedná se o smlouvu o úvěru na úhradu kupní ceny vozidla č. 33253527 ze dne 9.3.2006 a doklady k tomuto úvěru.

Skutečnosti vyplývající ze smlouvy pak v přípravném řízení dne 15.5.2007 (č.l. 637-639) potvrdila i svědkyně Jolana Ryglová, která s obžalovaným příslušnou smlouvu uzavírala. Její výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení dne 28.4.2008 čtena.

K majetkové situaci obžalovaného a tedy jeho schopnosti případně splácet jednotlivé půjčky bylo provedeno obsáhlejší dokazování. Mimo údajů popsaných ve skutkových zjištěních k bodu I/1.) bylo prokázáno, že obžalovaný měl veden účet u České spořitelny a.s. (č.l. 162-165, zde pouze příjem úvěru od společnosti Profireal, a.s., jinak jen výběry) a GE Money Bank a.s. (č.l. 167-170, 535-537). Stav jeho účtů však vykazoval trvalý nedostatek finančních prostředků. Ze zprávy Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního (č.l.159) bylo prokázáno, že obžalovaný není veden jako vlastník případných nemovitostí v databázi Katastru nemovitostí ČR. Ze zprávy České správy sociálního zabezpečení Třebíč vyplývá, že obžalovaný byl veden jako zaměstnanec MUDr. Danuše Trojanové od 1.12.2005 do 31.7.2006 (č.l. 530). K žádostem o úvěr dokládal obžalovaný potvrzení o výši příjmu s uvedením měsíčního příjmu 21.335,- Kč, kdy tento mohl mít pouze v období do února 2006.

Z připojeného spisu Krajského soudu v Brně sp. zn. 17 Co 179/2009 (spis Okresního soudu v Třebíči sp. zn. 8 C 175/2008) bylo prokázáno, že se jedná o spor mezi žalobcem Michalem Růžičkou zastoupeným Mgr. Alešem Čápem (v této věci obhájce obžalovaného T.XXXXX ml.) a MUDr. Zdeňkem Pavlíčkem v souvislosti se souborem movitých věcí, které se měly nacházet v domě č.p. XXXXX, kdy se jednalo o původní majetek zemřelého Jana T.XXXX staršího. Tento měl dle svého vyjádření od této osoby zakoupit MUDr. Zdeněk Pavlíček. Své vlastnictví pak deklaroval i žalobce Michal Růžička s tím, že tyto nabyt jako zástavu (ale formou kupní smlouvy) v souvislosti s půjčkou Jana T.XXXX mladšího. Po úmrtí Jana T.XXXX st. se obrátil na svědkyni T.XXXXX, tyto věci byly vyjmuty z dědického řízení a on na ně sepsal kupní smlouvu s Bohumilem Kratochvílem, kterému je však nebyl schopen předat, protože je měl v držení MUDr. Pavlíček a tomuto pak musel zaplatit smluvní pokutu. V souvislosti s tímto řízením pak je obsahem spisu i smlouva o postoupení pohledávky, kdy pohledávku vůči MUDr. Pavlíčkovi postoupil Patriku Šimonovi. K tomuto spisu pak byly připojeny i spisy Okresního soudu v Třebíči sp. zn. 9 Nc 976/2006, 11 Nc 52/2007, 9 Nc 1155/2008, 9 Nc 105/2007, 9 Nc 106/2007, 9 Nc 324/2007, 9 Nc 1739/2007, 9 Nc 1768/2007, kdy se jedná o exekuční spisy vůči osobě obžalovaného Jana T.XXXX mladšího. Z těchto vyplývá, že vůči tomuto obžalovanému byly vedeny exekuce na základě exekučních titulů následujících subjektů: Český inkasní servis spol. s r.o., Profireal a.s., Aleš Neshyba, Josef Havlín, MUDr. Miroslav Janíček a Bohumil Nečas. V případě spisů Okresního soudu v Třebíči sp. zn. 11 Nc 52/2007, 9 Nc 1155/2008, 9 Nc 105/2007, 9 Nc 106/2007, byly podkladem (vykonatelným exekučním titulem) pro tato exekuční řízení pravomocné směnečné platební rozkazy Krajského soudu Brně sp. zn. 20 Sm 126/2006 (Neshyba), 20 Sm 127/2006 (Havlín), 20 Sm 128/2006 (Neshyba), 3 Sm 268/2006 (MUDr. Janíček) (viz připojené spisy). Ze spisu Krajského soudu Brně sp. zn. 21 Sm 101/2006 pak bylo prokázáno, že dne 10.4.2006 podal návrh na vydání směnečného platebního rozkazu vůči obžalovanému i spoluobžalovaný Mgr. Josef S.XXXXX. I tento doložil směnku vlastní obžalovaného, v jeho případě ze dne 11.3.2006 na částku 168.000,- Kč splatnou dne 5.4.2006. Ve věci vydaný směnečný platební rozkaz nabyt právní moci dne 15.8.2006.

Z těchto důkazů je dostatečně zřejmá majetková situace obžalovaného a stejně tak skutečnost, že v dané době měl i další nesplacené závazky. S ohledem na výše půjček a termíny vrácení peněz je vyloučeno, aby obžalovaný mohl dostat s ohledem na svou finanční situaci svým závazkům, když neměl trvalý zdroj příjmů a jeho příjem z přechodného zaměstnání u matky MUDr. Danuše T.XXXXX nemohl pokrýt dluhy, které postupně narůstaly.

Z výpovědi svědkyně Hany S.XXXXX, tehdejší přítelkyně obžalovaného, byl prokázán zejména způsob života obžalovaného. Svědkyně se v přípravném řízení dne 24.7.2007 (č.l.

805-807) rovněž vyjádřila k výši a účelu finančních prostředků, které obdržela od obžalovaného. Tato uvedla, že se s obžalovaným stýkala od počátku roku 2004 asi 3 až 5 měsíců. Obžalovaný se zdržoval po drahých hotelích, stravoval se v luxusních restauracích. Dával jí hodnotné dary, včetně peněz v hotovosti, kdy se jednalo o částky v řádu desítek tisíc korun. V hlavním líčení dne 25.9.2008 své údaje potvrdila, kdy se vyjádřila i k osobě tzv. taxikáře, který obžalovanému poskytoval služby, dle ní byli kamarádi, normálně se bavili. Tohoto pak identifikovala na předloženém fotoalbu jako Martina Váňu. Z její výpovědi také jednoznačně vyplývá, že obžalovaný v dané době peníze utrácel, žil rozhazovačně.

Z obhájcem obžalovaného předložených dokladů o úhradách půjček pak bylo prokázáno, že v předmětné době měl obžalovaný půjčeno od dalších minimálně pěti osob cca 600.000,- Kč a to z části již od srpna 2004 (č.l. 4805, 4821-4826).

Soud neprováděl další dokazování, tak jak bylo v původním řízení navrženo obžalovaným Janem T.XXXXX mladším, který navrhl výslech svědka Martina V.XXXX. K osobě svědka V.XXXX byly činěny úkony již v přípravném řízení, kdy bylo pátráno po jeho osobě, ale tento nebyl nikdy zastížen, když se nepodařilo zjistit, kde se zdržuje. S ohledem na obhajobu obžalovaného se zajistit účast tohoto svědka u hlavního líčení pokoušel i soud, ale ani v tomto případě se to nepodařilo, a to ani prostřednictvím matky tohoto svědka, ani prostřednictvím dožádaného soudu ani lustracemi u mobilních operátorů (č.l. 1133). Stejně tak se nepodařilo zjistit zaměstnání této osoby, když bylo pouze vyloučeno, že by mohl pracovat jako řádný taxikář v Praze (č.l. 1070). Ani případná kriminální minulost této osoby (rejstřík trestů, trestní spisy a zprávy) neposkytla podklady ke zjištění jeho nynějšího pobytu. Tento důkaz, byť by mohl mít vypovídací hodnotu k trestné činnosti obžalovaného, je tedy v dané době neproveditelný. I při jeho absenci je však soud přesvědčen, že došlo k dostatečnému posouzení možné účasti této osoby na jednání, které je obžalovanému kladeno za vinu a bylo tak možné, ve výše popsaném rozsahu, objektivně posoudit jednání obžalovaného.

Na základě shora provedeného dokazování, kdy soud hodnotil jednotlivé důkazy nejen jednotlivě, ale zejména ve vzájemné souvislosti, dospěl k závěru, že je prokázán, a to v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu, tedy v tom rozsahu, že o něm nejsou důvodné pochybnosti, skutkový děj tak, jak je uveden ve výroku tohoto rozsudku. Tedy, že obžalovaný Jan T.XXXX od dubna 2004 postupně do června 2006 na různých (ve výroku popsaných) místech pod různými záminkami, že potřebuje peníze buď pro výhodné zapůjčení peněz dalším osobám, nebo na zakoupení sbírky obrazů, kterou výhodně prodá, vylákal převážně od svých známých různé vysoké částky, přičemž z vlastní iniciativy pro vyvolání důvěry vystavoval směnky, v nichž ve většině případů navyšoval půjčky o zisk. Ve stejné době pak uzavřel opakovaně smlouvy o úvěru, na základě nichž čerpal finanční prostředky, avšak měsíční splátky nesplácel, přičemž věděl, že s ohledem na svou finanční situaci nebude schopen dodržet termíny splatnosti půjček či úvěrů a tyto řádně neuhradí. Takto si vypůjčil a řádně nevrátil minimálně 12.156.834,- Kč. Do tohoto jednání pak zahrnul i skutek pod bodem I/2.u) kdy tento za jiných okolností by bylo možné vnímat i jako jiný majetkový delikt, ale s ohledem na potřebu peněz ze strany obžalovaného a následnou legendu k získání zpětné dispozice nad vozidlem i zde soud upřednostnil ono primární vylákání finančních prostředků, když obdobně postupoval obžalovaný s tímto vozidlem i vůči dalšímu poškozenému. Soud tedy jeho jednání hodnotil jako vylákání peněz uzavřením sice formálně kupní smlouvy ovšem za situace, kdy tuto obžalovaný neuzavřel řádně, jeho projev vůle nebyl vážný, ale směřoval pouze k onomu vylákání. V rozsahu trestné činnosti pak vycházel zejména z údajů poškozených, kdy k těmto obžalovaný neměl výhrady, když listinné důkazy (směnky) neměly plnou vypovídací schopnost k půjčené sumě, když často obsahovaly i úrok.

Oproti podané obžalobě tak soud pozměnil v souladu s provedenými důkazy ve výroku rozsudku mimo údajů o době spáchání (do června 2006, viz bod I/2.b) skutkovou větu v části týkající se zejména výše jednotlivých půjček tak, aby byla v souladu s provedenými důkazy. Takto přesněji specifikoval výši škody (zapůjčenou částku) v bodě I/2.o), kdy poškozený K.XXXX nově uvedl zapůjčení pouze 100.000,- Kč a nikoli 112.000,- Kč, a v bodě I/2.r), kdy poškozený MUDr. L.XXXX uvedl, že v první částce zapůjčil pouze 100.000,- Kč a druhou shodnou částku zapůjčil obžalovanému jeho bratr (ovšem jindy a jinde tedy se jedná o jiný skutek). V případě společnosti Profireal, a.s., v bodě I/2.z) upřesnil dle textu smlouvy hodnotu revolvingového úvěru v hodnotě 158.004,- Kč a nikoli 158.000,- Kč, kdy fakticky obžalovaný dostal (a způsobil v této výši škodu) částku 77.102,- Kč. V bodě I/2.aa) pak za škodu považuje soud pouze částku získaného úvěru a nikoli i příslušný úrok. Pokud došlo k vrácení části peněz (ad I/2.a, v) jednalo se o dobu po splatnosti jednotlivých půjček a soud proto toto jednání hodnotil pouze jako náhradu škody.

Obhajoba obžalovaného, že finanční prostředky předával další osobě, jej nevyvíňuje. Obžalovaný si půjčoval na svoji osobu a sám neměl reálně zajištěno, že by tyto prostředky byl schopen vrátit. Skutečnost, že do dnešního dne toho sám schopen nebyl, vylučuje i reálnost jeho obhajoby ohledně víry v možnou úhradu z prostředků generovaných encyklopedií či patentem. Jím nabízená částečná obhajoba, tedy, že byl uveden v omyl svědkem V.XXXX, který peníze i inkasoval, pak minimálně v druhé části jejich údajného užití vzbuzuje pochybnosti. Tedy, že by obžalovaný akceptoval fakticky totožnou historiku, kterou on sám užil vůči vlastnímu otci a soud ji proto považuje za nevěrohodnou a to i s přihlédnutím k době, kdy tuto obhajobu obžalovaný začal uplatňovat.

K bodu I/3.

Soud vzal za prokázaný následující skutkový děj :

v přesně nezjištěné době před 24.5.2004, kdy bylo zahájeno trestní stíhání obžalovaného Jana T.XXXXX ml., nar. 11.6.1977, převážně v Brně k žádosti obžalovaného Jana T.XXXX ml. pod legendou, že smlouvy budou sloužit pro finanční úřad, smyšleným jménem Jiří Novotný a smyšleným rodným číslem 770115/3460 napsal dvacet ve výroku tohoto rozsudku přesně specifikovaných smluv o prodeji obrazů signovaných Zrzavý nebo Zerzavý, a v jednom případě Josef Čapek, které i smyšleným jménem Novotný podepsal, kdy ve smlouvách uváděl, že se jedná o originální díla, že je jediným a výhradním majitelem obrazů, které prodává za sjednanou kupní cenu, kdy si musel být vědom, že tyto listiny budou Janem T.XXXX prezentovány dalším osobám a budou tak sloužit k uvedení těchto dalších osob v omyl o způsobu nabytí uměleckých děl popsanych na uvedených listinách Janem T.XXXX, s čímž byl srozuměn, neboť žádné obrazy nevlastnil a od obžalovaného Jana T.XXXX sjednané kupní ceny v celkové výši 3.040.000,- Kč nepřevzal, kdy právě s přihlédnutím k cenám na jednotlivých smlouvách musel být srozuměn i s tím, že takto obžalovaný Jan T.XXXX způsobil škodu minimálně nikoli nepatrnou, kdy Jan T.XXXX následně tyto listiny využíval v rámci legendy o nabytí obrazů, k legalizaci původu falz obrazů, které prodával dalším osobám jako pravé a těmto celkově způsobil škodu ve výši přesahující 3.000.000,- Kč.

I v případě tohoto obžalovaného se jedná o druhý odsuzující výrok o vině, když původní výrok byl usnesením odvolacího soudu zrušen, s ohledem na opětovně ne zcela přesně ustálený skutkový děj u spoluobžalovaného Jana T.XXXX mladšího a z něj plynoucí skutkový děj a právní kvalifikaci ve vztahu k tomuto obžalovanému.

Obžalovaný Mgr. Josef S.XXXX v přípravném řízení dne 25.10.2005 (č.l. 2335-2340) na svoji obhajobu uvedl, že je kamarádem spoluobžalovaného Jana T.XXXX mladšího, který se na něho obrátil s žádostí o napsání potvrzení pro berní úřad, aby mohl zaplatit nebo odvést daň, když měl s sebou příslušný obraz. Jako důvod uváděl, že potřebuje, aby smlouva byla bez chyb, když on sám znal jeho problémy s psaním, když jej osobně hodnotil jako dysgrafika. Potvrzení napsal v Brně, v bydlišti na ulici Fouskova nebo v hotelu Continental podle diktátu spoluobžalovaného a toto potvrzení podepsal, také dle diktátu jménem Jiří Novotný. Postupně pro něj takto napsal asi 20 smluv, jejichž obsahem byl prodej obrazů Zrzavého a Čapka ze strany Novotného pro Jana T.XXXX mladšího, kdy se mělo jednat o rozprodej pozůstalosti. Některé z obrazů viděl, když spoluobžalovaný T.XXXX je míval v autě v deskách a občas je přenášel do hotelu, kde přespávali. Smlouvy byly vždy antidatovány den nebo dva před jejich faktickým vyhotovením a psal je v průběhu asi půl roku. Za napsání smluv mu spoluobžalovaný nedal žádné peníze, ale je pravdou, že pokud někde spolu byli, tak platil útratu. Na svou obhajobu uvedl, že si neuvědomil, že jde prakticky o falešnou smlouvu.

V hlavním líčení dne 23.10.2007 na své obhajobě setrval, když opětovně uvedl, že důvodem napsání dokumentu jím, bylo to, aby to nebylo psáno rukou obžalovaného Jana T.XXXXX mladšího, prý aby to vypadalo úhledněji. Když byl dotazován, proč takovýto dokument nejen sepsal, ale zejména cizím jménem podepsal, uvedl, že nad tím nepřemýšlel. Dále své údaje doplnil v tom směru, že příslušné obrazy viděl, neboť konkrétní údaje při diktování spoluobžalovaný odečítal právě z těchto obrazů. Takto naráz měl mít spoluobžalovaný i sedm obrazů (logicky jsou tyto údaje v rozporu s jeho údaji o dataci smluv a s příslušnými kupními smlouvami, kde není v úzkém časovém rozmezí tolik smluv, maximálně 5, smlouvy začínají datem 25.8.2003 a končí datem 25.3.2004, kdy se jedná celkem o devět různých dat). Data dle něj odpovídala asi nákupu, když nyní uvedl, že buď souhlasila s datem sepisu smlouvy nebo mu o den předcházela.

V hlavním líčení po vrácení věci dne 8.9.2009 využil svého oprávnění a k věci odmítl vypovídat.

Trestná činnost tohoto obžalovaného je mimo jeho částečného doznání prokazována výpovědí spoluobžalovaného Jana T.XXXX mladšího, dále znaleckým posudkem a listinnými důkazy, zejména zajištěnými smlouvami.

Spoluobžalovaný Jan T.XXXX mladší k této trestné činnosti uvedl v přípravném řízení dne 5.4.2006 (č.l. 2235-2241), že obžalovanému Mgr. S.XXXX řekl, že potřebuje pro berní úřad mít jakoby cizí rukou (!) napsané potvrzení, že obrazy řádně zakoupil. Tento na toto přistoupil a příslušné smlouvy, které mu diktoval napsal a to postupně v období asi od února-března 2004 (tři nebo čtyři měsíce před zadržením obžalovaného T.XXXX dne 24.5.2004) ve vile svého strýce v Brně (Brno, Fouskova), možná jedenkrát v hotelu Continental v Brně. Za toto mu neplatil, možná mu dal 100,- Kč, nebo jej vzal na večeři. V hlavním líčení dne 23. a 24.10.2007 k tomuto jednání uvedl, že obžalovaného Mgr. S.XXXX kontaktoval proto, že jeho otec po něm chtěl, aby doložil, že obrazy řádně koupil. Tato potvrzení o nabytí mu však dle svého údaje dávat až ke konci, když to otec začal vyžadovat (logicky tak musí být první smlouvy antidatované). Takto pro něj obžalovaný Mgr. S.XXXX pracoval asi 3-4 měsíce ovšem když byl konfrontován s údaji spoluobžalovaného tak uvedl, že pravdivé budou jeho údaje. Dle něj se do smluv ve většině případů psal ten den, kdy to sepisovali. Dále uvedl, že otcí část obrazů nedodal, tyto zničil a určitě tím pádem zničil i listiny, které psali (z těchto údajů by tedy vyplývalo, že museli, minimálně v části psát listiny předtím, než byl k dispozici příslušný obraz, protože pokud uváděl, že když se mu obraz nelíbil, pak jej zničil již cestou do Brna, pak by nebyl důvod, aby na tento byla v Brně vyhotovována smlouva).

Tuto skutečnost tedy předchází tvorbu smluv pak potvrzoval i ke smlouvě ze dne 18.3.2004 na dílo Josefa Čapka. Když byl dotázán, zda ke každému obrazu, který otci předal byla smlouva uvedl sice ano, ale že neví, zda ke všem. K osobě Jiřího Novotného, který byl na kupních smlouvách uváděn jako prodávající uvedl, že je to jím vymyšlená osoba, ke které si vymyslel i rodné číslo. (Tato skutečnost pak koresponduje s úředním záznamem č.l. 1198, ze kterého vyplývá, že osoba s takovýmto identifikátorem neexistuje v centrální evidenci obyvatel.)

Ostatní spoluobžalovaní, či původně spoluobžalovaní, k jeho trestné činnosti či jeho osobě neuvedli žádné relevantní údaje.

Dne 24.6.2004 (č.l. 1175-1180) vydal původně spoluobžalovaný Jan T.XXXX starší 5 kusů příslušných smluv (4x Zrzavý a 1x Čapek) a následně dne 11.10.2004 (č.l. 1181-1197) dalších 15 kusů těchto smluv.

Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická expertíza ručního písma (č.l. 3137-3139), bylo prokázáno, že text všech předložených 20 kusů smluv napsal obžalovaný Mgr. Josef S.XXXX.

Z úředního záznamu (č.l. 255-268) a zprávy a dokladů Hotelu Continental v Brně bylo prokázáno, ve kterém období zde byl ubytován obžalovaný Mgr. Josef S.XXXX a obžalovaný Jan T.XXXX mladší. Z těchto údajů jednoznačně vyplývá, že obžalovaný Mgr. S.XXXX byl přítomen vždy v době, kdy byl přítomen i obžalovaný Jan T.XXXX mladší, kdy ve většině případů spolu sdíleli stejný pokoj s jedinou výhradou a to dne 23.3.2004, kdy zde byl obžalovaný Mgr. S.XXXX o den déle než spoluobžalovaný Jan T.XXXX mladší. Při srovnání dat ubytování, kdy v případě obžalovaného Mgr. S.XXXX se jedná celkem o 7 termínů je zjevné, že tyto úplně nekorrespondují s jím uváděnými postupy při datování jednotlivých smluv. První ubytování je v době od 29. do 30.12.2003, čemuž by mohly odpovídat smlouvy s datem 29.12.2003 (ad.I/2.8.,9.) Další ubytování je v termínu 16.-17.1.2004, kdy ovšem smlouvy tomuto datu blízké jsou s datem 18.1.2004 (ad.I/2.10.,11.,12). Bylo by tedy možno hovořit, že při tomto pobytu byly sepsány smlouvy, ovšem nikoliv s datem předcházejícím, ale s datem následujícím. Na druhou stranu je však nutno hodnotit, že obžalovaný T.XXXX mladší byl v té době ubytován v tomto hotelu v termínu 16.-19.1.2004 a nelze vyloučit, že v této době došlo v tomto hotelu k sepsu smluv a údaj obžalovaného Mgr. S.XXXX by tak mohl odpovídat. Další balík smluv, který byl vyhotoven s datem 12.2.2004 nemá odpovídající údaj o pobytu v tomto hotelu, pokud soud pomine pobyt obžalovaného T.XXXX mladšího ve dnech 7.-9.2.2004. V případě smluv s datem 18.3.2004 a 25.3.2004 pak opět těmto předchází pobyt obžalovaného Mgr. S.XXXX v termínech 15.-16. a 22.-23.3.2004 tedy opět by bylo možno hovořit o dataci následně u smluv, ovšem i zde platí, že v příslušném termínu tedy 19.-21.3.2004 a 29.3.-30.3.2004 byl v tomto hotelu ubytován spoluobžalovaný Jan T.XXXX mladší. Takto lze uzavřít, že pokud by odpovídaly údaje obžalovaného Mgr. S.XXXX o termínech sepisování jednotlivých smluv, tak prvních 7 smluv se čtyřmi rozdílnými daty muselo být sepsáno mimo tento hotel (s přihlédnutím k době spolupráce, tak musela část být i antidatovaná), většina navazujících smluv pak mohla být za jím popisovaných podmínek v hotelu vyhotovena.

Na základě shora provedeného dokazování, kdy soud hodnotil jednotlivé důkazy nejen jednotlivě, ale zejména ve vzájemné souvislosti, dospěl k závěru, že je jednoznačně prokázán skutkový děj tak, jak je uveden ve výroku tohoto rozsudku. Tedy, že obžalovaný Mgr. Josef S.XXXX napsal a zejména smyšleným jménem podepsal minimálně 20 smluv, kdy si musel

být vědom, že se jedná o smlouvy fiktivní, falešné a to minimálně s ohledem na skutečnost, že takovéto smlouvy vlastnoručně podepisoval cizím jménem a nepodepsal je tedy údajný prodávající, když s ohledem právě na podpis ztrácí opodstatnění jeho obhajoba z hlediska důvodů sepsu textu jeho rukou (ona úhlednost oproti rukopisu obžalovaného Jana T.XXXX mladšího, když i o úhlednosti jeho písma lze diskutovat). Jednoznačně musel vnímat, že se podílí na tvorbě dokladů, které jsou v rozporu s realitou a s ohledem na obsah smluv pak musel vnímat, že tyto slouží jako nabývací titul pro obžalovaného, který si není schopen jinak zajistit řádný a to na majetek minimálně v řádu statisíců (v případě první smlouvy) a následně v řádu milionů. Tedy musel vnímat i tu skutečnost, že jeho jednání pomáhá obžalovanému Janu T.XXXXX mladšímu legalizovat držbu (vlastnictví) obrazů, které si jinak řádně zajistit nemohl. V tomto případě tak jednoznačně pomáhal osobě, která nemohla dokladovat řádné vlastnictví a dané věci tak nemohla legálně nabýt. Ze záznamů odposlechu pak vyplývá z komunikace mezi T.XXXXX mladším a T.XXXXX starším, již existence obrazů a k těmto chybějící smlouvy, lze tedy konstatovat, že již došlo k vytvoření falza obrazů a k tomuto je nyní zapotřebí vytvořit doklad k legalizaci a jednání obžalovaného Mgr. S.XXXX pak následuje až v tomto stadiu trestného jednání. V tomto směru zůstaly závěry soudu I. stupně shodné s těmi, které byly učiněny v rámci prvního rozhodnutí ve věci. V případě prvního rozhodnutí, však soud vycházel z varianty, že tento obžalovaný své jednání učinil až v okamžiku, kdy došlo k dokonání příslušného trestného jednání hlavního pachatele. Zde přitom vycházel z jednání hlavního pachatele, obžalovaného Jana T.XXXX mladšího, v souvislosti s trestným činem dle § 152 trestního zákona. Při nynějším rozhodnutí došlo ke změně skutkového popisu jednání a právní kvalifikace u obžalovaného Jana T.XXXX mladšího, kdy tento je nyní stíhán (a nepravomocně odsouzen) v souvislosti s podvodným jednáním vůči svému otci a spoluobžalovanému B.XXXX (trestný čin podvodu dle § 250 trestního zákona v kvalifikované skutkové podstatě) a při tomto popisu skutkového děje, lze hovořit o tom, že trestné jednání a s ním související předchozí dohoda musela být učiněna před dokonáním (dokončením) trestného jednání tohoto pachatele a v takovém případě se nemůže jednat o trestný čin nadřování, kterým byl původně obžalovaný Mgr. S.XXXX odsouzen, kdy tato právní kvalifikace vycházela z pomocného jednání až po dokonání trestného činu a v souvislosti s tím proto soud upravil i skutkovou větu popisu jednání tohoto pachatele, která zahrnuje i faktické jednání hlavního pachatele.

B/ Právní hodnocení

Ad I/1.):

Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že obžalovaný Jan T.XXXXX mladší se dopustil jednání popsaného v bodě I/1.) výroku rozsudku.

Trestné jednání tohoto obžalovaného tak spočívalo v tom, že po původně spoluobžalovaném Liboru P.XXXXX požadoval namalování obrazů s motivy obrazů Jana Zrzavého, se signaturami Zrzavý nebo Zerzavý, kdy mu sám obstaral předlohy a barvy, a takto získané napodobeniny obrazů jako pravé dále prodával.

Účastenství (v užším smyslu) na dokonání trestného činu nebo jeho pokusu podle § 10 odst. 1 trestního zákona je organizátorství, návod a pomoc. Účastenství je trestné pokud jednání hlavního pachatele, v daném případě Libora P.XXXX, dosáhne stadia pokusu nebo dokonání trestného činu, což v daném případě nastalo (došlo k dokonání).

Organizátorem trestného činu podle § 10 odst. 1 písm. a) trestního zákona je ten, kdo spáchání činu zosnoval nebo řídil, pokud není vzhledem k přímé účasti na trestném činu spolupachatelem. Konkrétně může jít o iniciování dohody o spáchání trestného činu, vymyšlení plánu jeho spáchání, vyhledávání vhodných osob, zajišťování jejich vzájemného styku, zabezpečení utajování trestné činnosti a jednotlivých osob apod. Organizátorství je zosnování, iniciace, plánování trestné činnosti hlavní nebo řízení, tj. usměřování páčání trestného činu. Řízením trestného činu je např. vydávání konkrétních pokynů jednotlivým osobám. Návod podle § 10 odst. 1 písm. b) trestního zákona spočívá v tom, že návodce v jiném vzbudí rozhodnutí spáchat trestný čin. U návodu směřuje úmysl pachatele k vyvolání rozhodnutí u určitého pachatele spáchat určitý trestný čin, k naplnění této formy trestné součinnosti tedy stačí pouhé vzbuzení rozhodnutí spáchat trestný čin. Zákon blíže nespécifikuje způsoby navádění, přitom je však třeba za návod považovat např. naléhání, přesvědčování, rozkaz, tip na trestný čin, zjednání k trestnému činu za úplatu a to před spácháním trestného činu. Pouhé utvrzování v rozhodnutí již učiněném je psychickou pomocí. Pomoc podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona spočívá ve vytváření takových podmínek hlavní trestné činnosti, které činí její spáchání snadnějším, než kdyby takové pomoci nebylo. Podle zákonného demonstrativního výčtu pomoci může jít o pomoc fyzickou (opatření prostředků, odstranění překážek), jednak o pomoc psychickou (radu, utvrzování v předsevzetí spáchat trestný čin, slib pomoci po činu). Pomoc lze realizovat konáním (opatřením nástroje, odstraněním překážky), či opomenutím (nesplnění povinnosti zakročit proti pachateli). Pomoc přichází v úvahu před nebo při páčání hlavního trestného činu, tedy do ukončení trestného činu. Pomoc poskytnutá po ukončení činu, pokud nebyla slíbena předem, může být pouze nadržováním nebo neoznámením trestného činu.

V daném konkrétním případě má soud za prokázané, že obžalovaný Jan T.XXXXX mladší je osobou, která jednoznačně dala podnět (tip) ke spáchání trestné činnosti původně spoluobžalovaným Liborem P.XXXX. Stejně tak tomuto poskytoval i technické prostředky k tomuto jednání, tím, že objednával další takováto falza v podstatě motivoval tohoto obžalovaného k dalším obdobným jednáním, tedy k jeho trvání. Dle názoru soudu lze jednoznačně hovořit o sjednání někoho dalšího k trestnému činu za úplatu a následné udržování takového stavu. Soud proto jeho jednání posuzoval jako návod, byť se v něm objevují i znaky, které by bylo možno posuzovat jako organizátorství. Tím má soud na mysli právě ono obstarání prostředků, faktické řízení tohoto spoluobžalovaného apod. Toto jednání při dané právní kvalifikaci tak představuje účastenství obžalovaného T.XXXX na jednání v tomto případě hlavního pachatele Libora P.XXXX, zároveň je však přípravnou fází vlastního trestného jednání tohoto obžalovaného, když směřovalo k vytvoření podmínek pro realizaci podvodného jednání zejména vůči otci obžalovaného T.XXXX.

V případě tohoto fakticky pokračujícího trestného jednání jsou formálně naplněny všechny podmínky pokračování a to jak hmotně právní ve smyslu § 89 odst. 3 trestního zákona, tak i procesně právní ve smyslu ustanovení § 12 odst. 11 trestního řádu a soud toto jednání s ohledem na charakter jednání (prodej sbírky obrazů) popsal souhrnně jako jeden skutek.

V přímé příčinné souvislosti s trestným jednáním obžalovaného vznikla škoda přesahující částku 3 milionů Kč. Způsobená škoda je pak následkem popsaného trestného jednání obžalovaného, jež je obligatorním formálním znakem objektivní stránky trestného činu podvodu dle § 250 trestního zákona.

V souladu s ustanovením § 89 odst. 11 trestního zákona se jedná o tzv. značnou škodu, neboť překročila částku 500.000,- Kč, která je dolní hranicí pro užití předmětného

kvalifikačního znaku. Podle § 89 odst. 11 trestního zákona se od 1.1.2002 za značnou škodu považuje škoda dosahující nejméně částky 5,000.000,- Kč.

Obžalovaný svým jednáním tak porušil jednak zájem společnosti na ochraně autorských práv, který je objektem trestného činu porušování autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi, jednak zájem společnosti na ochraně cizího majetku a všech majetkových a osobních práv fyzických i právnických osob, před neoprávněnými zásahy ze strany cizích osob, který je objektem trestného činu podvodu, tedy zájmy chráněné příslušným ustanovením trestního zákona.

Vedle naplnění znaků objektu a objektivní stránky (jednání, následek, příčinná souvislost) se soud zabýval také dalšími obligatorními formálními znaky příslušných trestných činů, a to zejména znakem subjektu a subjektivní stránky.

Nezbytným znakem subjektu, tedy pachatele trestného činu je věk (§ 11 trestního zákona) a přičetnost (§ 12 trestního zákona). Z provedeného dokazování bylo zjištěno, že obžalovaný byl v době spáchání trestného činu zletilý, čímž naplnil, podmínku věku podle § 11 trestního zákona. Ustanovení § 12 trestního zákona potom vyžaduje, aby pachatel v době spáchání trestného činu byl schopen rozpoznat jeho nebezpečnost pro společnost a svoje jednání ovládat. Obžalovaný v době spáchání trestného činu byl zletilým a byl schopen rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost a svoje jednání ovládat, když v tomto směru s ohledem na jeho údaje a faktické jednání nenastaly pochybnosti o zachování obou těchto schopností.

Dalším formálním znakem trestného činu je pak jeho subjektivní stránka, která zahrnuje znaky, týkající se psychiky pachatele. Obligatořním znakem této subjektivní stránky je zavinění. Naplnění znaku zavinění je nezbytné z hlediska trestní odpovědnosti, která je v trestním právu konstruována jako odpovědnost subjektivní, tedy za zaviněné jednání. Zavinění je pak z pohledu právní teorie považováno za vnitřní psychický vztah pachatele k podstatným složkám trestného činu, zejména k jeho objektivní stránce, tedy jednání, následku a příčinné souvislosti mezi nimi, a k objektu. Zavinění v sobě obecně zahrnuje složku intelektuální, tedy vědění pachatele, vnímání pachatele, a dále složku volní, která zahrnuje chtění nebo srozumění, tedy rozhodnutí pachatele jednat určitým způsobem. Trestné činy, jimiž byl obžalovaný uznán vinným, jsou pak konstruovány jako trestné činy úmyslné. To znamená, že z hlediska znaků subjektivní stránky musí být splněny podmínky buď přímého úmyslu, jak vyžaduje § 4 písm. a) trestního zákona, nebo podmínky úmyslu nepřímého, jak vyžaduje § 4 písm. b) trestního zákona. Soud kvalifikoval zavinění obžalovaného s ohledem na výše uvedené, ve vztahu k oběma trestným činům jako přímý úmysl ve smyslu ustanovení § 4 písm. a) trestního zákona, neboť bylo prokázáno, že obžalovaný vědomě nechal vytvořit díla zaměnitelná s originály maleb Jana Zrzavého včetně příslušné fiktivní signatury, za účelem jejich dalšího prodeje jako pravých a tyto dále prodával, kdy si i s ohledem na své zájmy musel být vědom příslušné právní ochrany a hodnoty originálních děl.

Vedle zavinění, jakožto obligatořního znaku subjektivní stránky trestného činu se soud zabýval i motivem, který je znakem fakultativním. Motiv, v psychologickém pojetí označovaný jako pohnutka, je v rovině trestněprávní chápán jako určitý podnět, který vedl pachatele ke spáchání trestného činu. V tomto konkrétním případě motivem jednání obžalovaného T.XXXXX pak byla evidentně primární snaha obohatit se (ať již na účet kohokoli), když soud nevyklučuje, že spouštěcím mechanismem mohl být potlačovaný vzdor vůči jeho otci, ovšem skutečnost, že zásadní je právě otázka materiální jednoznačně vyplývá z jeho jednání, kdy ze získaných finančních prostředků financuje své potřeby, ženy, auta, případně encyklopedii apod.

Vedle znaků uvedených v zákoně, tedy formálních znaků trestného činu, jež jsou rozebrány výše, se soud zabýval také tím, zda byly splněny podmínky znaku materiálního. Materiální znak trestného činu, neboli nebezpečnost činu pro společnost je nezbytným pojmovým znakem trestného činu, což je také vyjádřeno v ustanovení § 3 odst. 1 trestního zákona. Ve smyslu ustanovení § 3 odst. 2 trestního zákona čin, jehož stupeň nebezpečnosti pro společnost je nepatrný, není trestným činem, i když jinak vykazuje znaky trestného činu. Z dikce citovaného zákonného ustanovení je zřejmé, že stupeň společenské nebezpečnosti musí být "vyšší než nepatrný", přičemž kritéria stupně nebezpečnosti jsou vyjádřena v ustanovení § 3 odst. 4 trestního zákona. Stupeň společenské nebezpečnosti je pak určován zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, mírou pachatelova zavinění a jeho pohnutkou. V daném případě byl zvyšován ve smyslu tohoto zákonného ustanovení zejména rozsahem trestné činnosti a způsobem páchaní trestné činnosti a soud jej hodnotil jako vysoký zejména s ohledem na značnou sofistikovanost trestné činnosti.

Vzhledem k tomu, že jeho jednání bylo kvalifikováno u obou trestných činů i podle kvalifikované skutkové podstaty, se soud proto pochopitelně zabýval i tím, zda byly naplněny podmínky ustanovení § 88 odst. 1 trestního zákona. Podle tohoto zákonného ustanovení lze k okolnosti, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby, přihlídnout jen tehdy, jestliže pro svoji závažnost podstatně zvyšuje stupeň nebezpečnosti činu pro společnost. Z pohledu jednotlivých kritérií stupně společenské nebezpečnosti považuje soud tuto podmínku za naplněnou a to jak charakterem jednání obžalovaného, tak zejména způsobeným následkem i dlouhodobostí jeho jednání. Pro úplnost soud zde poukazuje na skutečnost, že v případě trestného činu porušování autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi je zákonným znakem kvalifikované podstaty značný rozsah, který dle ustálené judikatury jím může být právě opakovanost jeho jednání a jeho dlouhodobost. V tomto případě však je nutno takto vnímat i případnou hodnotu originálů díla Jana Zrzavého, kdy právě prodejní cena těchto falz je určujícím znakem (nikoli tedy jejich faktická hodnota, která je minimální). Tyto částky by rámcově představovaly případnou finanční újmu autorovi (nebyl by prodán originál, ale kopie). Souhrnná hodnota padělků by se pak v minimální výši dle závěrů znaleckého posudku Národní galerie pohybovala kolem 10.000.000,- Kč. V případě trestného činu podvodu je pak tímto znakem značná škoda jak bylo popsáno výše.

S ohledem na posouzení trestného jednání obžalovaného i jako účastenství v případě trestného činu porušování autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi, se soud musel zabývat i vlastním jednáním příslušného hlavního pachatele, původně spoluobžalovaného Libora P.XXXX, jehož trestní věc byla vyloučena k samostatnému projednání. Trestné jednání tohoto původně spoluobžalovaného spočívalo v tom, že po dobu asi deseti měsíců maloval obrazy s motivy obrazů malíře Jana Zrzavého, které signoval jako Zrzavý nebo Zerzavý s uvedením roku vzniku obrazů, kdy takto namaloval nejméně 31 obrazů, které pak oproti finanční odměně předal spoluobžalovanému Janu T.XXXXX mladšímu a to za situace, že k podobné tvorbě (rozmnoženin, kopií či variací) neměl příslušný souhlas dle autorského práva. Takto jednal vědomě, kdy vytvořil dílo zaměnitelné s originálem maleb Jana Zrzavého včetně příslušné fiktivní signatury, kdy si i s ohledem na své povolání musel být vědom příslušné právní ochrany a hodnoty originálních děl.

Tímto jednáním porušil zájem společnosti na ochraně autorských práv, k jejichž ochraně se náš stát zavázal mezinárodními smlouvami, který je objektem trestného činu porušování autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi, tedy zájmem chráněným příslušným ustanovením trestního zákona.

Podle zákona č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) je chráněno autorské dílo a to i dílo výtvarné jako je malířské. Autorské právo pak zahrnuje výlučná práva osobnostní a majetková autora k danému dílu. V případě majetkových práv se pak jedná zejména o právo na rozmnožování (§ 13) a rozšiřování díla (§ 14), kdy bez souhlasu oprávněné osoby (licence) nelze vyrábět ani jinak nakládat se zhotovenými i nepřímými rozmnoženinami díla. Obecně je pak vnímán zákaz takto postupovat za účelem hospodářského či finančního prospěchu. Obžalovaný P.XXXX tak zhotovením napodobenin malířského díla postupoval v rozporu s ustanovením § 30 odst. 2 citovaného zákona, které vymezuje co neoprávněným použitím, kdy výslovně uvádí, že do práva autorského nezasahuje ten, kdo pro svou osobní potřebu zhotoví, záznam, rozmnoženinu nebo napodobeninu díla.

Ze znaleckého posudku Národní galerie Praha pak byla prokázána i životopisná data Jana Zrzavého, který se narodil v roce 1890 a zemřel v roce 1977, kdy tato souvisí s délkou ochrany, kdy je zjevné, že tato práva jsou dosud chráněna dle § 27 odst. 1, 7 autorského zákona (od roku 1978 následujících 70 let).

V době spáchání činu byl zletilým a dle znaleckých posudků i trestně odpovědný, když v době spáchání trestného činu netrpěl duševní chorobou ani poruchou a jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti byly plně zachovány. Tím naplnil podmínky věku i přičetnosti, jež jsou znaky subjektu (pachatele) trestného činu. Byl schopen rozpoznat společenskou nebezpečnost svého jednání. S ohledem na jeho intelektové schopnosti mu bylo nepochybně známo, že se dopouští jednání společensky nebezpečného, když jeho rozumové schopnosti jsou v pásmu průměru, a jedná se o skutečnosti obecně známé.

Motivem jednání původně spoluobžalovaného P.XXXXX, jak vyplývá zejména ze závěrů znaleckého posudku se specializací klinická psychologie, byla jednak touha po uznání vyplývající ze struktury osobnosti, jednak snaha získat finanční prospěch. I v jeho případě lze hovořit o naplnění minimálního stupně společenské nebezpečnosti, kdy tento byl zvyšován zejména rozsahem trestné činnosti a způsobem páchaní trestné činnosti a soud jej hodnotil jako velmi vysoký zejména s ohledem na značnou sofistikovanost trestné činnosti.

Za těchto podmínek posouzení vlastního jednání hlavního pachatele trestného činu porušování autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 152 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákona, kdy jeho jednání dospělo do stádia dokonání jsou splněny i podmínky trestní odpovědnosti návodce.

Obžalovaný Jan T.XXXXX mladší tak svým jednáním popsaným v bodě I/1.) výroku rozsudku naplnil všechny formální a materiální znaky skutkové podstaty trestného činu porušování autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi, a to formou návodu podle § 10 odst. 1 písm. b) k § 152 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákona, v jednočinném souběhu s trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákona,

ad I./2)

Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že obžalovaný Jan T.XXXX mladší se dopustil jednání popsaného v bodě I/1.) výroku rozsudku.

Trestné jednání spočívalo v tom, že si od dalších osob (ať již fyzických či právnických) půjčoval finanční prostředky za situace, kdy si byl vědom, že tyto půjčky nebude schopen řádně hradit.

Jednotlivé útoky považuje soud za dílčí útoky pokračujícího trestného činu, když tyto naplňují podmínky pokračování jak z hlediska hmotně právního, tak z hlediska procesně právního. Zde soud jednak přihlížel k otázce sdělení obvinění, kdy mezi spáchanými útoky nedošlo ke sdělení obvinění (§ 12 odst. 11 trestního řádu), tak k podmínkám pokračování vymezeným v ustanovení 89 odst. 3 trestního zákona. Citované zákonné ustanovení vymezuje pokračování čtyřmi pojmovými znaky, které musí být dány současně, tedy útoky musí naplňovat stejnou skutkovou podstatu trestného činu, musí být vedeny jednotným záměrem, musí být spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a rovněž blízkou souvislostí časovou a předmětu útoku. S ohledem na skutečnost, že jednání obžalovaného spočívající ve vylákání peněžních prostředků či věcí lze hodnotit jako obdobné a tohoto jednání se dopouštěl v době od dubna 2004 do června 2006, kdy časová přetržka pouze mezi datově prvním a druhým skutkem je delší ovšem jednoznačně zapadá do řady jeho jednání, a je nutno ji nazírat z hlediska potřeb financí ze strany obžalovaného, lze mít tyto podmínky za splněné.

V přímé příčinné souvislosti s trestným jednáním obžalovaného vznikla škoda přesahující částku 12 milionů Kč. Způsobená škoda je pak následkem popsaného trestného jednání obžalovaného, jež je obligatorním formálním znakem objektivní stránky trestného činu podvodu dle § 250 trestního zákona.

V souladu s ustanovením § 89 odst. 11 trestního zákona se jedná o tzv. značnou škodu, neboť překročila částku 500.000,- Kč, která je dolní hranicí pro užití předmětného kvalifikačního znaku. Podle § 89 odst. 11 trestního zákona se od 1.1.2002 za značnou škodu považuje škoda dosahující nejméně částky 5.000.000,- Kč.

Obžalovaný svým jednáním porušil zájem společnosti na ochraně cizího majetku a všech majetkových a osobních práv fyzických i právnických osob, před neoprávněnými zásahy ze strany cizích osob, který je objektem trestného činu podvodu, tedy zájmem chráněným příslušným ustanovením trestního zákona.

Vedle naplnění znaků objektu a objektivní stránky (jednání, následek, příčinná souvislost) se soud opět zabýval také dalšími obligatorními formálními znaky trestného činu, a to zejména znakem subjektu a subjektivní stránky.

I v případě tohoto trestného činu byl obžalovaný zletilý a byl schopen rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost a svoje jednání ovládat, když ani v tomto případě v tomto směru s ohledem na jeho údaje a faktické jednání nenastaly pochybnosti o zachování obou těchto schopností. Soud opět kvalifikoval zavinění obžalovaného jako přímý úmysl ve smyslu ustanovení § 4 písm. a) trestního zákona, neboť bylo prokázáno, že obžalovaný pod smyšlenou legendou vylákal finanční prostředky či věci, které zpeněžil, s tím, že slíboval vrácení v termínech, o kterých si musel být vědom, že je nedodrží. Ve vztahu k následku tedy konkrétní výši škody pak stačí i zavinění nedbalostní ve smyslu § 6 písm. a) trestního zákona ovšem i zde soud shledává k rozsahu škody přímý úmysl. Motivem jednání obžalovaného Trojana pak byla opět snaha obohatit se, tak jak byla popsána výše.

Stupeň společenské nebezpečnosti byl zvyšován rozsahem trestné činnosti a způsobenou škodou a soud jež proto opětovně hodnotil jako vysoký. Vzhledem k tomu, že jeho jednání

bylo kvalifikováno i podle kvalifikované skutkové podstaty, se soud opět zabýval i tím, zda byly naplněny podmínky ustanovení § 88 odst. 1 trestního zákona. Soud poukazuje především na následek trestného jednání obžalovaného, kterým je vzniklá škoda i značnou promyšlenost. Vedle toho je stupeň společenské nebezpečnosti trestného jednání pochopitelně zvyšován i dobou, po kterou obžalovaný trestný čin páchal, když se evidentně nejednalo o jednorázový útok způsobený např. jeho mimořádnou finanční situací. Naopak šlo o promyšlenou trestnou činnost, kdy obžalovaný evidentně získával takto finanční prostředky sám pro sebe. Výše rozvedené skutečnosti ve svém souhrnu zvyšovaly stupeň společenské nebezpečnosti do té míry, že odůvodnily užití kvalifikované skutkové podstaty.

Obžalovaný Jan T.XXXXX mladší tak svým jednáním popsáním v bodě I/2.) výroku rozsudku, tedy tím, že postupně po dobu dvou let pod smyšlenými záminkami o nákupu sbírky obrazů, hotelu, čerpací stanice, či jiných výhodných investic s následným ziskem vylákal převážně od svých známých různé vysoké půjčky a úvěry v celkové výši převyšující 12.000.000,- Kč, přičemž s ohledem na svou finanční situaci, kdy neměl zajištěn trvalý zdroj příjmů, a pokud pracoval, neměl takovou mzdu, aby pokryl své dluhy, kdy věděl, že nedodrží lhůty splatnosti, které sám navrhoval, aby tak získal důvěru věřitelů, naplnil všechny formální a materiální znaky skutkové podstaty trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 4 trestního zákona.

Ad I/3.)

Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že obžalovaný Mgr. Josef S.XXXXX se dopustil jednání popsáno v bodě I/3.) výroku rozsudku.

Trestné jednání obžalovaného tak spočívalo v tom, že za situace, kdy věděl, že jím uváděné údaje nejsou pravdivé a s ohledem na rozsah svého jednání si musel být vědom, že vytváří doklad(y), který dle obsahu představuje nabývací titul na cenný obraz a to nejen dle autora, ale i uváděné ceny díla. To že smlouvu i cizím jménem podepisoval vyvrací jeho obhajobu o důvodech sepsání dokladu (nevhodný rukopis obžalovaného T.XXXXX), neboť v takovém případě nebyl důvod aby smlouvu podepisoval. Lze tedy hovořit o tom, že pomáhal vytvářet podmínky proto, aby tímto dokladem mohl hlavní pachatel uvést další osoby v omyl ohledně nabytí daného obrazu, kdy už dle jím údajně akceptované legendy (určeno pro finanční úřad) musel být srozuměn s tím, že takováto listina bude dalším subjektům předkládána s cílem získat majetkovou výhodu (druhému subjektu naopak způsobit újmu, škodu). S ohledem na rozsah jeho jednání a jeho rozumové schopnosti pak soud považuje trvalou akceptaci této legendy obžalovaným za prakticky vyloučenou.

Obžalovaný svým jednáním porušil zájem společnosti na ochraně cizího majetku a všech majetkových a osobních práv fyzických i právnických osob, před neoprávněnými zásahy ze strany cizích osob, který je objektem trestného činu podvodu, tedy zájmem chráněným příslušným ustanovením trestního zákona.

Z hlediska subjektivní stránky má soud za prokázané, že obžalovaný nepochybně v tomto případě musel vědět, že svým jednáním způsobí porušení zákona a pro případ, že je způsobí byl s tímto minimálně srozuměn, když takto soud hodnotí skutečnosti, které byly ohledně jeho jednání popsány podrobně ve skutkových zjištěních. Soud proto kvalifikoval zavinění obžalovaného s ohledem na výše uvedené, jako nepřímý úmysl ve smyslu § 4 písm. b) trestního zákona.

I v případě tohoto trestného činu a tohoto obžalovaného má soud za naplněný minimální stupeň společenské nebezpečnosti jeho jednání, tedy materiální znak trestného činu. V daném případě právě četnost jeho jednání podstatně zvyšuje stupeň nebezpečnosti činu pro společnost.

Obžalovaný tak svým jednáním naplnil všechny formální a materiální znaky účastenství ve formě pomoci k trestnému činu podvodu podle § 10 odst. 1 písm. c) k § 250 odst. 1 trestního zákona, když přísnější a přesnější právní kvalifikaci v kvalifikované skutkové podstatě brání zákaz reformace in peius.

C/ Trest

Při úvaze o druhu a výši trestu hodnotil soud ve smyslu ustanovení § 23 odst. 1 trestního zákona a § 31 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákona s přihlédnutím k účelu trestu kromě stupně společenské nebezpečnosti i osobu každého z obžalovaných a možnosti jeho nápravy, v případě účastenství formou návodu u obžalovaného Jana T.XXXXX mladšího a v případě účastenství formou pomoci u obžalovaného Mgr. Josefa S.XXXX též k významu a povaze jejich účasti na spáchání trestného činu.

Obžalovaný Jan T.XXXX:

V případě obžalovaného Jana T.XXXX vzal v úvahu skutečnost, že tento obžalovaný je svobodný, má úplné střední vzdělání, gymnázium, když řádně nedokončil studium na filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně v oboru dějiny umění, německý jazyk a literatura, kam byl přijat v roce 1998. Z hodnocení Masarykovy univerzity v Brně (č.l. 3968-3970) vyplývá, že patřil k podprůměrným studentům a řádně neplnil studijní povinnosti a proto mu bylo studium ukončeno. V současné době je veden na základě živnostenského listu ze dne 17.1.2003 v živnostenském rejstříku obecního živnostenského úřadu Městského úřadu Moravské Budějovice jako fyzická osoba provozující živnost, a to překladatelská a tlumočnická činnost (č.l. 3951-3952), dle jeho vlastního vyjádření v současné době je tato pozastavena. Z místa bydliště, zprávy Městského úřadu Moravské Budějovice bylo prokázáno, že není veden v evidenci přestupců (č.l. 3968, 4575, 4627). Obžalovaný byl třikrát soudně trestán (č.l. 4791 a připojené spisy), nejprve rozsudkem Okresního soudu v Třebíči ze dne 18.4.2005 sp. zn. 2T 51/2005 pro trestné činy násilí proti skupině obyvatel a jednotlivci podle § 197a odst. 1 trestního zákona a výtržnictví dle § 202 odst. 1 trestního zákona, kterých se dopustil 30.1.2005 a byl mu uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 80 hodin, který vykonal 2.1.2006, kdy k tomuto odsouzení dnes již není možné, právě s ohledem na jeho výkon přihlížet. Podruhé byl odsouzen za trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1,2 trestního zákona, který spáchal dne 28.2.2006 trestním příkazem Okresního soudu ve Žďáře nad Sázavou sp. zn. 1T 18/2007, ze dne 22.2.2007, který mu byl doručen dne 19.3.2007. Zde mu byl uložen podmíněný trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců s podmíněným odkladem na 1,5 roku. Zkušební doba uplynula dne 28.9.2008. Protože do jednoho roku od uplynutí této zkušební doby nebylo rozhodnuto o osvědčení či výkonu tohoto trestu odnětí svobody je nutno na něj hledět, jakoby se ve zkušební době osvědčil a ani k tomu odsouzení již nelze přihlížet. Naposledy byl odsouzen za trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1,2 trestního zákona, který spáchal dne 3.7.2007 rozsudkem Okresního soudu v Jindřichově Hradci sp. zn. 11T 1/2008, ze dne 25.2.2009, který nabyl právní moci dne 27.5.2009 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 3To 320/2009. Zde mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 20 měsíců se zařazením do

věznice s dozorem. Nyní projednávané trestné činnosti se tak dopustil ještě před tím, než byl v jeho jiné věci vydán odsuzující rozsudek a trestná činnost je tak v souběhu.

Soud u tohoto obžalovaného hodnotil jako okolnost polehčující dle § 33 písm. g) trestního zákona tu skutečnost, že do spáchání trestné činnosti pod bodem I/1.) a zahájení trestné činnosti pod bodem I/2.) nebyl soudně trestán, tedy vedl řádný život. Jeho doznání k žádnému z trestných činů vyjma trestného činu porušování autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 152 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákona, není úplné, je částečné, a to i skutkově, ale zejména chybí doznání k subjektivní stránce trestného činu, soud proto jako polehčující okolnost vnímat nemohl. Jako okolnost přitěžující ve smyslu ustanovení § 34 písm. h), i), j), k) trestního zákona pak hodnotil skutečnost, že obžalovaný způsobil trestným činem vyšší škodu (v případě obou trestných činů podvodu několikanásobně převyšuje kvalifikační znak), svedl k páčání trestné činnosti jiného a trestný čin páchal po delší dobu, a dále i skutečnost, že spáchal více trestných činů. Jiné polehčující či přitěžující okolnosti soud neshledal, když takto nemohl vnímat ani obžalovaným verbálně projevovanou lítost, když tento neučinil nic k náhradě škody a v podstatě spoléhal pouze na úhrady své matky.

Obžalovanému byl ukládán souhrnný trest za trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 4 trestního zákona, tedy v trestní sazbě nejpřísněji trestného trestného činu, když podle citovaného zákonného ustanovení lze pachateli uložit trest odnětí svobody v trvání 5 až 12 let.

S ohledem na všechny výše popsané skutečnosti pak uložil obžalovanému souhrnný trest odnětí svobody v trvání 7,5 roků, tedy pod polovinou zákonné trestní sazby, což odpovídá jak zjištěnému konkrétnímu stupni společenské nebezpečnosti, který je hodnocen přibližně v dolní polovině stupně typového tak i osobě obžalovaného, zejména možností jeho resocializace, tedy možnosti výchovného působení na něj.

Podle § 39a odst. 2, písm. c) trestního zákona pak soud zařadil obžalovaného pro výkon tohoto trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou, když jsou splněny zákonné podmínky pro zařazení do tohoto typu věznice, když uvedený trest odnětí svobody je mu ukládán úmyslný trestný čin, a to ve výměře převyšující 2 roky a soud neshledal podmínky vyžadované ustanovením § 39a odst. 3 trestního zákona, aby zařadil obžalovaného do věznice s mírnějším režimem.

Obžalovaný Mgr. Josef S.XXXX:

V případě obžalovaného Mgr. Josefa S.XXXXX vzal v úvahu skutečnost, že tento obžalovaný má vysokoškolské vzdělání, když je absolventem přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Je svobodný, v současné době je zaměstnán jako učitel na Střední škole potravinářské a služeb v Brně, když v době trestné činnosti pracoval jako učitel Speciální střední školy a odborného učiliště pro zrakově postiženou mládež v Brně s čistým měsíčním příjmem cca. 17.000,- Kč. Obžalovaný Mgr. S.XXXX nebyl dosud soudně trestán (č.l. 4793). Z místa bydliště bylo prokázáno, že nebyl projednáván v přestupkové komisi (č.l. 3965, 4576, 4628). Jeho tehdejší zaměstnavatel jej hodnotí jako osobu nezvládající své chování a postavení, když se projevuje nedospěle, neadekvátně se choval k žákům, kdy pracovní úkoly si plnil. Současný zaměstnavatel jej již hodnotí zcela kladně, kdy ovšem opět zmiňuje jeho jistou naivitu (č.l. 3963-3964).

Soud u obžalovaného hodnotil jako okolnost přitěžující ve smyslu ustanovení § 34 písm. j) trestního zákona tu skutečnost, že trestný čin páchal po delší dobu. Jako polehčující okolnost dle § 33 písm. g) trestního zákona soud hodnotil vedení řádného života před spácháním trestné činnosti. Jeho doznání, které je opět částečné, chybí doznání k subjektivní stránce trestného činu, soud jako polehčující okolnost vnímat nemohl.

Obžalovanému byl ukládán trest za trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1 trestního zákona, když podle citovaného zákonného ustanovení lze pachateli uložit trest odnětí svobody až na dva roky, nebo zákazem činnosti nebo peněžitým trestem nebo propadnutím věci nebo jiné majetkové hodnoty. S ohledem na všechny výše popsané skutečnosti pak uložil obžalovanému trest odnětí svobody shodně jako v původním rozhodnutí, když nejen v případě právní kvalifikace, ale i trestu je omezen zákazem reformace v neprospěch obžalovaného.

Tyto tresty, tak jak byly uloženy u obou obžalovaných, dle názoru soudu splňují ve své komplexnosti podmínky účelu trestu, tedy jak generální, tak individuální prevence, kdy je nutno jej považovat ještě za tresty zejména výchovné a nikoli ryze represivní, když by bylo možné uložit i trest přísnější, např. u obžalovaného Jana T.XXXX v kombinaci s trestem peněžitým, když trestnou činnost páchal mj. v úmyslu získat finanční prostředky, ale soud dospěl k závěru, že ještě lze uložit tyto tresty s výrazně výchovným cílem.

D/ Ochranné opatření

Vzhledem k zajištění věcí doličných u části pachatelů či vydání věcí dalšími osobami zvažoval soud i další procesní postup k těmto. Tedy otázku trestu propadnutí věci či případného zabránění, ve vztahu k těm, které byly užity k trestné činnosti, kdy se jedná zejména o obrazy. S ohledem na úmrtí původně spoluobžalovaného Jana T.XXXX staršího a nejasné právní nástupnictví pak bylo rozhodnuto, že o všech těchto věcech bude rozhodnuto následně v rámci postupu dle § 230 odst. 2 trestního řádu.

E/ Náhrada škody

V rámci adhezního řízení, které je součástí řízení trestního, rozhodoval soud o nároku na náhradu škody poškozených, kteří se řádně a včas připojili se svým nárokem a výši tohoto svého nároku prokázali. V případě těch poškozených, kteří škodu řádně prokázali, tato je v přímé příčinné souvislosti s trestním jednáním obžalovaného, byl nárok na náhradu škody přiznán, tedy obžalovanému uložena povinnost k náhradě škody ve výše uvedeném rozsahu. Takto soud postupoval, tedy v plném rozsahu vyhověl poškozeným Radku T.XXXXX, Tomáši D.XXXXX, Mirce V.XXXX, Michalu Z.XXXX, Martinu Š.XXXX, Tomáši B.XXXX, Jiřímu Š.XXXX, Ing. Petru B.XXXX, Janu K.XXXX, Radku Z.XXXX, Michalu D.XXXXX a Karlu B.XXXX. V případě, že poškození požadovali částky vyšší, než byly dokazováním prokázány, byla jim přiznána částka dokazováním prokázaná a se zbytkem svého nároku na náhradu škody byli odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních. Takto soud postupoval v případě poškozených Hany T.XXXX, Pavla Š.XXXX, Lubomíra Š.XXXX, Radka K.XXXX, MUDr. Petra L.XXXX, Kamila Š.XXXX a společnosti GE Money Multiservis a.s.. V případě poškozených Bohumila N.XXXX a společnosti Profireal, a.s. tyto

soud odkázal s jimi uplatněnými nároky na řízení ve věcech občanskoprávních, když o jejich nároku již bylo pravomocně rozhodnuto jiným orgánem (fakticky již probíhala exekuce), kdy ovšem tuto skutečnost soud zjistil až v rámci dokazování a proto nemohl o jejich připojení se k trestnímu stíhání rozhodnout již dříve ve smyslu § 206 trestního řádu. Obdobně, tedy odkázáním na řízení ve věcech občanskoprávních postupoval soud i v případě poškozeného Františka V.XXXX, kdy nejsou k dispozici řádné podklady týkající se dědického řízení ve vztahu k jeho zemřelému synovi.

E/ Zprošťující část výroku rozsudku

Ad II.)

V případě trestné činnosti, která byla kladena za vinu obžalovanému Antonínu B.XXXX se soud bude těmito skutky zabývat v časové posloupnosti, tedy nejprve jednáním z roku 2003 popsaným pod bodem II/2.) výroku rozsudku a poté jednáním z roku 2004 popsaným pod bodem II/1) výroku rozsudku.

Ad II/2.)

Obžalovanému Antonínu B.XXXXX bylo obžalobou Krajského státního zastupitelství v Brně kladeno za vinu, že nejprve dne 18.10.2003 v Havlíčkově Brodě v době konání sběratelské burzy v Kulturním domě Ostrov s.r.o., Na Ostrově 28, pod smyšlenou legendou, že se osobně zná s malířem Kristianem Kodetem, jemuž zprostředkoval prodej nějaké chalupy prodal Miroslavu Melechovi, bytem Kutná Hora, Benešova 374, jako originál obraz s názvem Milenci, olej na kartonu o rozměrech 39x57 cm v rámu zlaté barvy, signovaný vpravo dole Kristian Kodet 2002 za částku 15.000,- Kč, který neměl vystavený na burze, nýbrž jej měl uložen ve svém osobním vozidle, ačkoliv věděl, že se jedná o falzum, čímž tak Miroslavu Melechovi, nar. 6.3.1941, bytem Kutná Hora, Benešova 374, způsobil škodu ve výši 15.000,- Kč,

a poté dne 5.11.2003 v doprovodu obžalovaného Jana T.XXXX staršího navštívil Galerii Vysočina v Poličce, Palackého nám. 160, okres Svitavy, majitelky Marcely Vraspírové a dle písemného čestného prohlášení o vlastnictví obrazů, kterého nabyt legálně a dodacího listu č. 1/2003, předal do komisního prodeje obraz s názvem Milenci, olej na lepeném plátně, o rozměrech 45x35 cm, signován Kristian Kodet 2002 za částku 15.000,- Kč a obraz kombinovaná technika na ručním papíru, o rozměrech 28,5x39 cm s názvem Povož s koňmi, signován vlevo dole Vojt. Sedláček za částku 9.000,- Kč, které deklaroval jako originály, ač věděl, že se jedná o falza, čímž tak Marcela Vraspírové, nar. 26.5.1971, bytem Lubná 34, okres Svitavy, způsobil škodu ve výši 24.000,- Kč, neboť požadovanou částku 15.000,- Kč za obraz signovaný Kristian Kodet 2002 převzal od Marcely Vraspírové dne 11.3.2004 a požadovaná částka 9.000,- Kč za obraz signovaný Vojt. Sedláček mu byla zaslána poštovní poukázkou dne 29.12.2003, ponížena o poštovné ve výši 34,- Kč, čímž měl spáchat trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 2 trestního zákona.

I v případě tohoto obžalovaného a těchto skutků se jedná o druhé rozhodnutí o vině, když původní zprošťující výrok byl zrušen v rámci odvolacího řízení soudem II. stupně, jak bylo popsáno již výše.

Obžalovaný Antonín B.XXXX v přípravném řízení dne 9.7.2004 (č.l. 2120-2127), dne 11.10.2004 (č.l. 2129-2133), dne 28.4.2006 (č.l. 2134-2138) a dne 9.1.2007 (č.l. 2139-2141) i v hlavním líčení dne 13.12.2007 doznal, že na burze v Havlíčkově Brodě prodal panu

Melechovi dva obrazy Kristiana Kodeta, doznal i to, že prodával obrazy do Galerie Vysočina v Poličce, avšak na svoji obhajobu uvedl, že nevěděl o tom, že se jedná o falza. Obrazy získal jako originály od obžalovaného Jana T.XXXX staršího a ví, že ten měl obrazy od Ing. Milana Novotného, který se znal s Kodetem. V případě prodeje svědkovi M.XXXX uvedl, že první obraz na burze před Vánoce roku 2003 vystavil, kdy o něj svědek M.XXXX projevil zájem a tento koupil a v hotovosti zaplatil. Protože měl zájem i o další obraz téhož autora, na další burzu dovezl druhý obraz, který již nevystavoval a měl ho v autě. Když byl konfrontován s údaji svědka M.XXXX uvedl, že obrazy mohl vystavovat na této burze i dříve, jinde je neměl. Potvrdil, že tomuto svědkovi uváděl, že se s autorem zná a obrazy má od něj, což ovšem nebylo pravdou, ale vysvětlit své jednání nedovede. Poškozenému vrátil finanční částku, kterou za obrazy získal, když následně bylo zjištěno, že jeden z těch obrazů je pravý. V případě prodeje do Galerie Vysočina pak uvedl, že od svědka Ing. N.XXXX měl několik obrazů Kodeta a to asi 4 roky, kdy následně je prodával. Poslední prodal Janu T.XXXX staršímu na jaře roku 2004, kdy tento je dával do Galerie Vysočina. Společně s T.XXXX starším pak dával v listopadu 2003 do této galerie obraz Kristiana Kodeta s názvem Milenci, kdy tento byl majetkem Jana T.XXXX staršího, on sám tam prodal také jeden obraz za částku 15.000,- Kč. Do této galerie dával i obraz signovaný Vojt. Sedláček, kdy tento koupil někde v Brně v bazaru asi za 6.000,- Kč. Tento se neprodal, tak si jej vzal zpět a prodal jej někde na burze. Další obraz od téhož autora, který získal jako originál od T.XXXX staršího pak dal do této galerie, ale zda mu byl zaplacen si již nevybavuje. Po sdělení obvinění související s obrazem Vojtěcha Sedláčka dne 21.12.2006 pak uvedl, že obraz již nepoznává, ale pokud svědkyně V.XXXX tvrdí, že se jedná o daný obraz, tak to musí být on. Za tento poštu dostal 9.000,- Kč. Opětovně rozhodně popřel, že by věděl, že dané obrazy jsou padělky. V hlavním líčení pak opětovně popsal spolupráci s obžalovaným T.XXXX starším, kdy potvrdil své údaje ohledně vlastnictví jednotlivých děl, průběhu jejich předání ať již svědkovi M.XXXX či do galerie a stejně tak tu skutečnost, že se poškozeným omluvil a finanční částky vrátil. Na svoji obhajobu v rámci hlavního líčení pak předložil korespondenci se svědkyní V.XXXX, kde se jí dne 5.2.2007 za následek svého jednání omlouvá, když uvádí, že nevěděl o nepravosti děl a zároveň poškozené zaslal částku 9.000,- Kč, jak vyplývá z podacího lístku poštovní poukázky (č.l. 4240-4241). Obdobná korespondence ve vztahu ke svědku M.XXXX je pak na č.l. 2128.

V hlavním líčení po vrácení věci dne 8.9.2009 využil svého oprávnění a k věci odmítl vypovídat.

Ze své trestné činnosti měl být obžalovaný mimo svých údajů usvědčován i výpověďmi spoluobžalovaných, svědků (zejména svědci M.XXXX a V.XXXX) a dále listinnými důkazy.

Spoluobžalovaní Jan T.XXXX mladší, Mgr. Josef S.XXXX a Libor P.XXXX k tomuto jednání neuvedli žádné relevantní skutečnosti.

Původně spoluobžalovaný Jan T.XXXX starší k tomuto skutku v přípravném řízení pouze dne 7.4.2006 (č.l. 2314) uvedl, že si již nepamatuje, kdo konkrétně dával do komise obraz Kristiána Kodeta s názvem „Hlava“ či obraz signovaný Vojt. Sedláček „Podzimní krajina s koňským povozem“, když si obrazy často měnili. Dne 9.1.2007 (č.l. 2333) k obrazu signovanému Vojt. Sedláček uvedl, že si na něj nepamatuje, ale je možné, že jej s obžalovaným B.XXXX za něco vyměnil. Jinak uváděl, že prostřednictvím Ing. Novotného měl asi 20 obrazů Kristiána Kodeta, když Ing. Novotný mu uváděl, že je má přímo od Kodeta. Pro úplnost je nutno dodat, že trestní stíhání obžalovaného B.XXXX bylo zahájeno usnesením ze dne 23.6.2004 (doručeno 25.6.2004), když původně pro toto jednání od 25.5.2004 byl stíhán pouze obžalovaný T.XXXX starší, takže jeho výpověď, byť v rozsahu údajů minimální,

ze dne 25.5.2004 (případně ze 24.6.2004) je vůči obžalovanému B.XXXX procesně nepoužitelná. V hlavním líčení dne 24.10.2007 uvedl, že do galerie dovezli nějaké obrázky, kde ovšem galeristka volala svědkovi Kodetovi, který popřel pravost obrazů. Původně obrazy pocházely od Ing. Novotného, on sám pak některé vyměnil spoluobžalovanému B.XXXX.

Ke kontaktům obžalovaného Antonína B.XXXX s původně spoluobžalovaným Janem T.XXXX st. se vyjadřovala v novém hlavním líčení po zrušení původního rozsudku soudu I. stupně svědkyně MUDr. Danuše T.XXXX. Tato v hlavním líčení dne 30.9.2008 uvedla, že již z dřívějšíka znala obžalovaného Antonína B.XXXX. Manžel se o něm někdy zmínil, že ho zajímají starožitnosti. Ovšem o jejich vztazích nic bližšího neví, spíše se domnívá, že manžel od obžalovaného B.XXXX něco koupil. Obžalovaný B.XXXX chodil za manželem do dílny, ona sama u těchto návštěv nebývala.

Svědék Miroslav M.XXXX v přípravném řízení dne 6.8.2004 (č.l. 2717-2721) a dne 25.1.2007 (č.l. 2721a-2721e) potvrdil zakoupení dvou obrazů Kodeta od obžalovaného B.XXXX na burze v Havlíčkově Brodě. První kontakt byl asi šest měsíců před nákupem, kdy viděl vystavený obraz, který se mu líbil, na další burze kontaktoval obžalovaného a ten mu obraz na příští burzu dne 18.10.2003 přivezl, kdy jej za 15.000,- Kč zakoupil. K nabytí obrazu pak prezentoval historku o vzájemných kontaktech s Kristiánem Kodetem. Druhý obraz mu pak nabídl dne 22.11.2003 za částku 20.000,- Kč, kdy i tento koupil. Obžalovaný B.XXXX mu nedal žádnou stvrzenku o zaplacení, oba obrazy mu dával přímo z auta. Když se z tisku dozvěděl o falzech, hovořil telefonicky s Kodetem, navštívil ho na základě dohody v Táboře, ukázal mu obrazy a Kodet říkal, že ho musí zklamat, ale že je nemaloval a jeden z nich vidí již potřetí. Dal mu číslo na policii, sám Kodet volal na policii do Brna, pak obrazy vydal policii. Následně bylo prokázáno, že obraz, který zakoupil jako druhý byl originál a tento mu byl vrácen.

V hlavním líčení dne 22.1.2008 na svých údajích setrval s tím, že obžalovaný do 14ti dnů poté, co ho vyzval, mu vrátil peníze za obrazy a poté, kdy bylo prokázáno, že jeden z obrazů je originál tak on sám, do dvou měsíců mu zaslal částku za jeden obraz. Dále uvedl, že při prodeji druhého obrazu mu obžalovaný ukazoval fotky obrazů Zrzavého s tím, že na ně shání znalecké odhady a poté budou na prodej.

Jeho údaje o vydání a vrácení obrazů jsou v souladu s listinnými důkazy zejména s protokolem o vydání věci ze dne 22.6.2004 (č.l. 1073), ze kterého vyplývá, že vydal dva obrazy signované Kristian Kodet (mj. obraz „Milenci“, který je veden pod skladovou položkou 388).

K prodeji obrazů obžalovaným Antonínem B.XXXX a původně spoluobžalovaným Janem T.XXXX starším do Galerie Vysočina v Poličce se vyjádřila svědkyně Marcela V.XXXX. Ve vztahu k obžalovanému B.XXXX jsou pak procesně použitelné až výpovědi učiněné po zahájení trestního stíhání tohoto obžalovaného dne 25.6.2004 (jednání vůči poškozenému M.XXXX a jednání vůči Galerii Vysočina dne 5.11.2003 a obrazu signovanému Kristian Kodet) a dne 21.12.2006 (ve vztahu k jednání vůči Galerii Vysočina dne 5.11.2003 a obrazu signovanému Vojt. Sedláček). Tato v přípravném řízení dne 29.6.2004 (č.l. 2738-2742) a dne 22.1.2007 (č.l. 2742a-2742c) uvedla, že poprvé obžalovaný B.XXXX společně s původně spoluobžalovaným T.XXXX starším galerii navštívili dne 4.4.2003, kdy nabídli do komisního prodeje obraz s názvem Hlava, který byl signován Kristian Kodet 2002. Jan Trojan starší, který při jednání byl aktivnější, uváděl, že je osobním přítelem pana Kodeta, že pro něho dělá různé služby, za které mu svědek Kodet platí obrazy. Proto také zdůvodňoval nižší cenové relace než je obvyklá u obrazů Kristiána Kodeta. Dále tito navštívili galerii dne 5.11.2003, kdy od Jana T.XXXX vzala do komisního prodeje obraz malíře Oty Janečka, signován Oto

Janeček 84 s názvem Námluvy za cenu 4.000,- Kč. Jednalo se o kombinovanou techniku, rozměry obrazu 13,5x14,5 cm. Obraz byl tomuto původně spoluobžalovanému vrácen 29.3.2004. Obraz se jednak neprodal, jednak pojala pochybnosti ohledně obrazů nabízených Trojanem starším. Obžalovaný Antonín B.XXXX dal ten den do komisního prodeje obraz signovaný Vojt. Sedláček s názvem Povez s koňmi za 9.000,- Kč, který byl následně prodán svědkyni Ireně S.XXXX, (obraz je veden pod skladovou položkou 380) a dále i obraz signovaný Kristian Kodet 2002, s názvem Milenci, rozměry 45x35 cm za 15.000,- Kč, který byl následně prodán svědku Ing. Bohumilu H.XXXX (obraz je veden pod skladovou položkou 379). V souvislosti s vyšetřováním bylo zjištěno, že oba obrazy jsou falza. Svědkyně se vyjádřila též k tomu, kdy sama kontaktovala Kristiana Kodeta v souvislosti s podezřením na možné falza jeho obrazů a vyjádřila se i k dalším návštěvám obžalovaného B.XXXX a původně spoluobžalovaného T.XXXX staršího, kdy nabízeli do komise obrazy Vojtěcha Sedláčka, Josefa Jambora, Kristiana Kodeta, které jim však byly vráceny. Ke své výpovědi svědkyně předložila fotografie obrazů a čestná prohlášení o vlastnictví obrazů, které podepsali obvinění při předání obrazů do komisního prodeje a dále dodací listy (č.l. 2745-2751). Dne 8.4.2004 pak vydala i doklady týkající se obžalovaného B.XXXX, zejména fotografie jednotlivých obrazů a příslušná čestná prohlášení (č.l. 2760-2788).

V hlavním líčení dne 29.10.2007 uvedla v podstatě shodné údaje s tím, že podrobně popsala spolupráci s malířem Kodetem v rámci identifikace padělků, kdy potvrdila, že obžalovaný B.XXXX vrátil finanční částku, která mu byla zaplacená. Při vrácení obrazů původně spoluobžalovaný T.XXXX starší uváděl, že pokud to nejsou originály, tak snad Kodeta zabije, že si vymýšlí. K osobě obžalovaného uvedla, že tento stál spíše v pozadí, byly na něj obrazy napsány, dle jejího názoru T.XXXX starší věděl, že se jedná o padělky a úmyslně proto dával obrazy jak pravé, tak falza a byl překvapen, že na to přišli.

V podstatě shodně jako svědkyně vypovídal i její manžel Vladimír V.XXXX v přípravném řízení dne 29.6.2004 (č.l. 2730-2732) a dne 22.1.2007 (č.l. 2732a-2732c).

Jako svědek byl vyslechnut i Kristian Kodet, který se v přípravném řízení dne 10.8.2004 (č.l. 2702-2711) vyjádřil jednak k motivům svých obrazů, k technice malby a ke kontaktům ze strany manželů Vraspirových. K osobě obžalovaného B.XXXX uvedl, že si vybavuje, že mu Ing. Novotný říkal, že T.XXXX starší s někým chodí, ale s touto osobou se nikdy nesetkal. Dále se pak vyjádřil i ke své znalosti dalších osob, zejména svědka Ing. N.XXXX. V rámci rekonstrukce (č.l. 2814-2824) se svědek vyjádřil k obrazům, které byly zajištěny v průběhu vyšetřování.

V hlavním líčení dne 29.10.2007 na svých údajích setrval, kdy opětovně identifikoval jednotlivá díla.

K okolnostem nabytí obrazů pak byli vyslechnuti i svědci Ilona S.XXXX a Ing. Bohumil H.XXXX.

Svědkyně Ilona S.XXXX v přípravném řízení dne 30.1.2007 (č.l. 2597a-2597c) potvrdila, že dne 5.12.2003 v Galerii Vysočina v Poličce zakoupila obraz signovaný Vojt. Sedláček za částku 14.000,- Kč. Na obrazu byl motiv koně s povozem. Obraz kupovala jako originál, nechala jej přerámovat. K žádosti svědkyně V.XXXX jí obraz proti potvrzení vrátila. Ona sama si nechala obraz posoudit znalkyní, pokud jde o jeho hodnotu. Znalkyně potvrdila cenu obrazu na 14.000,- Kč.

V hlavním líčení dne 29.10.2007 pak potvrdila, své údaje s tím, že obraz, u kterého bylo prokázáno, že je falzum jí byl ze strany galerie proplacen.

Svědék Ing. Bohumil H.XXXX v přípravném řízení dne 11.8.2004 (č.l. 2684-2686) uvedl, že jeho zálibou je sběratelství obrazů a čas od času si nějaký obraz koupí. Při prohlížení internetu zjistil, že na stránkách Galerie Vysočina v Poličce je vystaven obraz Kodeta s názvem Milenci. Někdy v únoru 2004 zajel do galerie, kde ho obsluhoval pan Vraspír. Obraz Kodeta byl zasazen do rámu, jeho cena byla 23.500,- Kč, na zadní straně bylo razítko Galerie Vysočina a signatura Kodeta z roku 2002. Obraz si koupil a asi za měsíc našel na internetu, že Galerie Vysočina nabízí stejný obraz, ale ve větším rozměru. Měl však stejný motiv. Mailem se dotazoval v galerii, jak je to možné, protože Kodet nemaluje dva stejné obrazy. Bylo mu řečeno, že se může stát, že umělci se vrací ke stejným motivům. Asi během tří týdnů mu telefonovala svědkyně V.XXXX, že se stala nepříjemná věc, že obraz, který mu prodali, může být falzum. Obraz proto dne 28.5.2004 přivezl do galerie, bylo mu vystaveno potvrzení obsahující i písemný závazek o vrácení peněz. Jinak sám žádné kroky nečinil. V hlavním líčení dne 29.10.2007 své údaje potvrdil s tím, že peníze dostal zpět zčásti od pojišťovny a z části od svědkyně V.XXXX.

K možnostem získání děl Kristiána Kodeta byl v přípravném řízení dne 1.7.2004 (č.l. 2526-2532), 7.4.2005 (č.l. 2522-2525) a dne 25.1.2007 (č.l. 2532a-2532d) vyslechnut svědek Ing. Milan NXXXX, který uvedl, že s původně spoluobžalovaným Janem T.XXXX starším se seznámil někdy v roce 1991 nebo 1992. V té době měl T.XXXX starší slušnou sbírku obrazů a obchodoval skoro se vším. Společně jezdili do Prahy nebo do Tábora na výstavy nebo do galerií, aby zmapovali trh. K obrazům Kristiana Kodeta pak uvedl, že s tímto autorem se zná osobně od jeho návratu z USA. Měl od něj obrazy a některé (asi 15) mu rámoval T.XXXX starší. Rámování se mu nelíbilo, proto přešel k jinému rámaři. S T.XXXX starším se rozešel začátkem roku 2003, neboť tento mu ukazoval kopii obrazu Kodeta, kterou údajně sám namaloval. K osobě obžalovaného Antonína B.XXXX uvedl, že je seznámil Jan T.XXXX starší, kdy před pěti až sedmi lety vyměnil s B.XXXX asi tři až čtyři obrazy Kodeta za nějaký nábytek.

V hlavním líčení dne 29.10.2007 na svých údajích setrval včetně údaje, že mu T.XXXX starší prezentoval obraz odpovídající tvorbě Kristiana Kodeta s tím, že jej namaloval on sám a to navíc před jeho příbuznými a známými. Dále se pak podrobně vyjádřil k množství obrazů, které celkově získal od Kristiana Kodeta, včetně toho, co se s obrazy stalo, kdy ovšem tyto údaje ve vzájemném kontextu nesouhlasí. Podle jeho údajů by musel mít k dispozici větší množství takovýchto obrazů.

Ke kontaktům zejména původně spoluobžalovaného Jana T.XXXX staršího se svědkem Ing. Milanem N.XXXXX se v přípravném řízení vyjadřovali další svědci a to JUDr. Alena N.XXXX, Jaroslav B.XXXX (tito i v hlavním líčení), PhDr. Marie D.XXXX, Helena T.XXXX, Robert H.XXXX, Ladislav Š.XXXX a Jaroslav B.XXXX. Výpovědi těchto zbývajících svědků pak byly v hlavním líčení za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení čteny.

Vzájemné kontakty svědka Ing. N.XXXXX a rodiny T.XXXXX tak potvrdila i jeho bývalá manželka JUDr. Alena Novotná, která v přípravném řízení dne 7.6.2005 (č.l. 2533-2535) mimo jiné potvrdila, že její bývalý manžel v současné době maluje, kdy stejně tak ví, že maluje i svědek Ch.XXXX, který dříve v kulturním středisku v Moravských Budějovicích vystavoval své obrazy. Tuto skutečnost soud zmiňuje i s ohledem na údaje původně spoluobžalovaného T.XXXX staršího ohledně schopností malby svědka Ch.XXXX. Obdobné údaje pak uvedla i v rámci hlavního líčení dne 30.10.2007.

Svědčce PhDr. Marie D.XXXXX v přípravném řízení dne 8.6.2005 mimo těchto kontaktů dále uvedla, že ji jednou navštívil i T.XXXX mladší s obrazem nějakého známějšího autora s tím, že měl zájem o posudek, ale protože zjistila, že se jedná o falzum, tak odešel. Stejně tak pak projevil i zájem o znalecký posudek na sbírku obrazů běžných autorů, kdy ovšem uváděl, že autoři díla nechtějí ke zkoumání zapůjčit, a proto by se musel dělat posudek pouze dle fotografií, což rezolutně odmítla.

Svědčce Helena T.XXXXX v přípravném řízení dne 7.6.2005 (č.l. 2626-2628) uvedla, že zná jak obžalované T.XXXXX mladšího a B.XXXX a původně spoluobžalovaného T.XXXX staršího, tak i svědka Ing. N.XXXXX. Potvrdila, že od T.XXXX staršího zakoupila několik obrazů signovaných Otto Striczko. Jeden z nich pak vydala policii. Od svědka Ing. N.XXXX, se kterým ji asi před 4 lety seznámil právě T.XXXX starší, pak koupila asi 3 obrazy signované Kristian Kodet. Skutečnost, že u této svědkyně zakoupila obrazy Kristiana Kodeta pak potvrdila svědkyně Zdeňka H.XXXXX (č.l. 2689-2691).

Svědce Robert H.XXXX v přípravném řízení dne 19.11.2004 (č.l. 2392-2396) pak mimo jiné uvedl, že svědek Ing. N.XXXXX dal do jeho galerie Vltavín do prodeje asi 5 děl Kristiana Kodeta a stejný počet děl Karla Valtera. Původně spoluobžalovaný Trojan starší pak mimo jiné dal do komise sochu od Otto Gutfreunda.

Svědce Ladislav Š.XXXX v přípravném řízení dne 11.4.2005 (č.l. 2610-2612) se mimo vztahu těchto dvou vyjádřil i ke schopnosti původně spoluobžalovaného T.XXXX staršího malovat, kdy uváděl, že dle něj nemaloval, ale byl schopen obraz opravit. K obrazům Zrzavého uvedl, že jich viděl asi 5 a to pouze plátna bez ráků. Původně spoluobžalovaný T.XXXX starší mu měl říci, že jsou to obrazy od nějakého kamaráda T.XXXX mladšího. U předání peněz nikdy nebyl toto pouze slyšel od T.XXXX mladšího.

Svědce Jaroslav B.XXXX v přípravném řízení dne 1.7.2004 (č.l. 2357-2361) se vyjadřoval zejména k osobě původně spoluobžalovaného T.XXXX staršího a jeho kontaktům s osobou svědka Ing. N.XXXX, kdy zejména uváděl, že po odhalení trestné činnosti byl T.XXXX starší vůči svědkovi Ing. N.XXXXX nepřátelsky naladěn. Jinak potvrdil, že svědek Ing. N.XXXX mu měl říci, že ukončil ubytování obžalovaného T.XXXX mladšího u sebe, protože zjistil, že tento zde měl rozmalovaný obraz Kodeta. Tento údaj mu potvrdil i T.XXXX starší, ovšem s tím, že tohoto Kodeta jeho syn maloval jako zkoušku pro skener. Stejně tak uvedl, že i Jan T.XXXX starší se pokoušel malovat, když jeho obrazy uviděl v době, kdy tento vlastnil mlýn v Boskověštině, kdy se jednalo o obrazy podobné obrazům autora Jíry. V hlavním líčení dne 26.10.2007 pak své údaje potvrdil.

Svědčce MUDr. Marie T.XXXX v přípravném řízení dne 11.8.2004 (č.l. 2725-2727) se vyjádřila k nákupu obrazu s názvem Hlava signovaného Kristian Kodet 2002, který zakoupili s manželem v Galerii Vysočina dne 25.10.2003 za částku 21.400,- Kč. Tato uvedla, že uvedený obraz byl v nabídce galerie delší dobu, když ho měli takto vyhlédnutý s manželem. Při koupi nebyli informováni, jakým způsobem obraz galerie získala. Když vyšlo najevo, že se může jednat o padělek, požádala je svědkyně V.XXXX o vrácení obrazu s tím, že v případě prokázání, že se jedná o padělek jim bude kupní cena vrácena. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení čtena.

K malbě obrazů malíře Sedláčka byl vyslechnut svědek Stanislav Ch.XXXX, který v přípravném řízení dne 5.11.2004 (č.l. 2410-2413) popřel, že by on sám pro původně spoluobžalovaného Jana T.XXXX staršího nějaké obrazy maloval, pouze jednou chtěl

namalovat nějakého Sedláčka do památníku, ale nešlo mu to, proto to neudělal. Na této obhajobě setrval i při konfrontaci se záznamem hovoru ze dne 9.3.2004. Když byl dotazován na podrobnosti hovoru ze dne 10.3.2004, které byly v rozporu s jím uváděnými údaji, tak uvedl, že k tomu už nic neřekne. Ze záznamu odposlechů tohoto svědka přitom dle názoru soudu vyplývá minimálně výrazné podezření, že je tou osobou, která se na tvorbě falz obrazů, a to ať již Sedláčka či případně dalších autorů či autorek, podílela. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení čtena.

Údaje svého otce a svědka M.XXXXXX pak potvrdil i svědek Rostislav B.XXXX, který v přípravném řízení dne 5.11.2004 (č.l. 2353-2356) uvedl, že byl asi 2x se svým otcem na burze v Havlíčkově Brodě, kde měl otec s sebou i obraz malíře Kodeta. Tento byl normálně vystaven, ale neprodal se. Potvrdil, že na další burze hledal nějaký muž jeho otce a následně šli spolu do auta. Bližší podrobnosti si však nepamatuje. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení čtena.

Mimo údajů svědků měl být ze své trestné činnosti usvědčován i listinnými důkazy popř. důkazy věcnými, zajištěnými obrazy. Z listinných důkazů se jedná zejména o protokoly o vydání věcí na konkrétní vydané věci pak navazující znalecký posudek k posouzení pravosti obrazů a dále pak záznamy o vzájemné komunikaci (odposlech, tak jak je popsán již výše).

K pravosti zajištěných obrazů byly opět zpracovány znalecké posudky znalkyně PhDr. Kateřiny Dvořákové a dále jako pomocné znalecké posudky ústavu, Policie ČR, Kriminalistického ústavu Praha. Komparaci pigmentů ze zajištěných obrazů se vzorky malířských barev, které poskytl pro účely trestního řízení malíř Kodet, které používá při své tvorbě bylo prokázáno, že charakteristickým znakem padělaných obrazů byla červeň, která obsahovala Cd, Se a Pb, avšak tyto prvky nebyly zjištěny v chemickém složení barev Umton vydaných malířem Kodetem. Ze závěrů znaleckého posudku znalkyně PhDr. Kateřiny Dvořákové bylo prokázáno, že obraz olej na kartonu signovaný vpravo dole Kristian Kodet 2002, námět Milenci o rozměrech 39x57 cm ve zlatém rámu (obraz, který prodal obžalovaný Antonín B.XXXX Miroslavu Melechovi na burze v Havlíčkově Brodě, skladové číslo 388) není originálem z ruky Kristiana Kodeta. Autorství obrazů signovaných Kristian Kodet 2002 s názvem Milenci, olej na lepeném plátně o rozměrech 45x35 cm, (skladová položka 379) obraz olej na lepeném plátně s názvem Milenci o rozměrech 45x40 cm, signován Kristian Kodet 2003 a obraz olej na lepeném plátně o rozměrech 45x35 cm s názvem Milenci s červenou růží, signován Kristian Kodet 2003 vyloučil sám malíř Kristian Kodet při provedené rekognici. V případě obrazu, který byl signován Vojt. Sedláček s názvem Povoz s koňmi o rozměrech 28,5x39 cm, (skladová položka 380) pak ze závěrů posudku vyplývá, že obraz není originálem z ruky malíře Vojtěcha Sedláčka. Způsob provedení falza je ve své podstatě obdobný jako u obrazů signovaných Vojt. Sedláček, které vydala Ilona Schmidová a JUDr. Ivo Koudelka, kteří je získali také od původně spoluobžalovaného Jana T.XXXX staršího.

Zde nelze přehlédnout, že obdobné falzum obrazu Vojtěcha Sedláčka bylo předáno původně spoluobžalovaným Janem T.XXXX starším i svědkovi K.XXXX, který jej dne 30.6.2004 vydal, kdy i u tohoto ze závěrů znaleckého posudku znalkyně PhDr. Dvořákové vyplývá, že se jedná o falzum.

Obžalovanému Antonínu B.XXXXXX tak je kladeno za vinu, že prodal či se pokusil jako pravé prodat obrazy signované Kristian Kodet a Vojt. Sedláček, ač věděl, že se jedná o falza. V daném případě k této subjektivní stránce, tedy oné vědomosti o nepravosti děl chybí

doznání obžalovaného a v přípravném řízení byla dovozována pouze z okolností této věci, kdy takto je vnímána spolupráce s původně obžalovaným T.XXXXX starším a stejný způsob jednání jako je u tohoto původně spoluobžalovaného. Tzn. poskytování jakési věrohodné, ale nepravdivé legendy při předávání obrazů (osobní znalost malíře Kodeta k nabytí obrazů), které jsou z části originály a z části padělky a to za ceny nižší než jsou reálné. Soud při hodnocení těchto skutečností ovšem dospěl k odlišným závěrům. Zcela zásadní pro posouzení trestnosti jednání obžalovaného je, jak bylo uvedeno výše, otázka toho, zda si tento obžalovaný byl vědom, či minimálně musel být vědom, že díla, která přebírá jsou falza. Žádným z provedených důkazů se nepodařilo prokázat, že by tento obžalovaný byl svědkem nějaké situace, kde by bylo zjevné, že obrazy jsou falešné (byl přítomen při výrobě, toto bylo někým oznámeno a pod). Jedná se u něj o amatérského znalce umění bez příslušného vzdělání, kdy ovšem ani toto by nemuselo s ohledem na kvalitu padělků být rozhodující. Za této situace přebírá od původně spoluobžalovaného Jana T.XXXX staršího obrazy, kdy část z nich jsou originály, část z nich padělky a tyto dále distribuuje. V případě svědka M.XXXX není možné přehlédnout, že tomuto udává prvně padělek až poté té mu nabízí další, tentokrát originál obrazu Kodeta. V případě, pokud by soud akceptoval závěry státní zástupkyně je takovéto jednání z části protismyslné, bylo by logické, pokud by nejprve dal originál a potom padělek. V daném případě, když však svědek akceptoval falzum nebyl důvod, mu dále poskytovat originál a to ani za situace pokud by měl v úmyslu tomuto poskytovat obrazy další. Dle názoru soudu není jediný objektivní důkaz, který by vyvrátil jeho obhajobu v tom směru, že nevěděl, že tyto díla jsou padělky. Nelze zpochybnit, že jednotlivých prodeji ať již sám, či zejména společně s T.XXXX starším se účastnil ovšem s ohledem na výše popsané aktivity právě původně spoluobžalovaného nelze vyloučit, že byl dalším odběratelem padělků a tak nepřímým (nevědomým) distributorem a nikoli, že byl jedním z účastníků (vědomých) takového distribuování padělků. I při novém rozhodnutí tak nalézací soud učinil stejné skutkové závěry jako při původním rozhodnutí. Na těchto závěrech nemohlo nic změnit ani vyhodnocení vzájemných osobních vazeb mezi tímto obžalovaným a osobami Jana T.XXXX ml. a zejména Jana T.XXXX staršího. Soud si již v původním řízení byl vědom skutečnosti, že ze strany obou T.XXXX došlo k převedení dispozice s padělkami obrazů Zrzavého na Antonína B.XXXX. Přestože tato skutečnost nebyla zmíněna ve vlastním rozsudku, soud se jí zabýval a nyní proto konstatuje, a to i s ohledem na nově ustálený skutkový stav ve vztahu k obžalovanému Janu T.XXXX ml. (ad I/1.), že zde i s ohledem na odposlechy jednotlivých původně spoluobžalovaných má za prokázané, že obžalovaný Antonín B.XXXX nevěděl o té skutečnosti, že se v případě těchto obrazů jedná o padělky. Zde soud vychází z již výše popsaných závěrů o vědomosti zemřelého Jana T.XXXX, že tento nevěděl, že obrazy, které přebírá od syna jsou padělky. Pokud tedy tyto obrazy předával dál (obžalovanému B.XXXX), tak je zjevné, že ani tento nemohl vědět, že se jedná o padělky. Naprosto nelogickou se pak jeví varianta, že by tuto skutečnost, tedy že se jedná o padělky, se tento obžalovaný mohl dozvědět od obžalovaného Jana T.XXXX mladšího. Pokud totiž soud vezme v úvahu jeho obhajobu, tedy že otec se neměl dozvědět o tom, že se jedná o padělky, pak by bylo naprosto nelogické, aby tuto skutečnost sděloval, v podstatě nejlepšímu kamarádovi svého otce, neboť tímto by se vystavoval nepřiměřenému riziku prozrazení. Z těchto skutečností soud vycházel, když dospěl k závěru, když obžalovaný B.XXXX nevěděl, že tyto obrazy jsou padělky. Pro tento závěr pak nepřímě svědčí i to, že tyto obrazy byly a jakým způsobem hrazeny v souvislosti se snahou T.XXXX staršího získat finanční prostředky. Skutečnost, že by věděl, že další obrazy, které převzal od Jana T.XXXX st. jsou padělky, prokázáno objektivními důkazy taktéž nebyla. Naopak pro skutečnost, že tento obžalovaný mohl vnímat získané obrazy jako originály, je nepřímě potvrzována ve vztahu k obrazům malíře Kodeta i tou skutečností, že mu bylo známo, že původně spoluobžalovaný Jan T.XXXX st. měl k dispozici originály takovýchto obrazů získané prostřednictvím svědka N.XXXX, který jich část předal i

obžalovanému B.XXXXX. Za této důkazní situace pak musel soud dospět k výše citovaným závěrům o nevědomosti obžalovaného B.XXXX, o pravosti těchto děl, kdy tato skutečnost se pak promítla i v rámci skutkového děje vůči obžalovanému Janu T.XXXX mladšímu.

Vzhledem k tomu, že není pochybnost o tom, že daný skutek se stal, došlo k prodání či nabídnutí k prodeji příslušných obrazů, rozhodl soud v případě neprokázání subjektivní stránky trestného činu o zproštění tohoto obžalovaného ve smyslu § 226 písm. b) trestního řádu.

Ad II/1.)

Obžalovanému Antonínu B.XXXXX bylo obžalobou Krajského státního zastupitelství v Brně dále kladeno za vinu, že společně s Janem T.XXXXX starším, jehož trestní stíhání bylo zastaveno dne 27.3.2004, společně navštívili Galerii Vysočina v Poličce, Palackého nám. 160, okres Svitavy, majitelky Marcely Vraspírové a na základě písemného čestného prohlášení o vlastnictví obrazů a legálnosti jejich nabytí nabídli do komisního prodeje a to obžalovaný Antonín B.XXXX obraz s názvem Milenci, olej na lepeném plátně o rozměrech 45x40cm, signován Kristián Kodet 2003 za částku 15.000,- Kč a obžalovaný Jan T.XXXX starší obraz s názvem Milenci s červenou růží, olej na lepeném plátně o rozměrech 45x35cm, signován Kristián Kodet 2003 za částku 15.000,- Kč, které deklarovali jako originály, ač věděli, že se jedná o falza a vzhledem k tomu, že majitelka Marcela Vraspírová pojala podezření, že jde o falza, obrazy oběma dne 29.3.2004 vrátila, čím měl spáchat trestný čin podvodu ve stádiu pokusu podle § 8 odst. 1 k § 250 odst. 1, odst. 2 trestního zákona.

K tomuto konkrétnímu jednání (mimo údajů popsaných výše) obžalovaný Antonín B.XXXX v přípravném řízení dne 9.7.2004 (č.l.2123) na svoji obhajobu uvedl, že z Galerie Vysočina jim byly dva obrazy Kodeta vráceny, že nejsou pravé. Oba obrazy si vzal spoluobžalovaný T.XXXX starší domů s tím, že jsou pravé. Dne 28.4.2006 (č.l. 2136) pak uvedl, že poté, co dostal uhrazenou částku za první obraz Kodeta byl svědkyní V.XXXX dotázán, zda nemá ještě nějaký další obraz od téhož autora, toto řekl T.XXXX staršímu, který uvedl, že má ještě dva ovšem nezarámované, proto jel pro rámy do Znojma a do Oblekovic do sklenářství, kdy obrazy pak zarámoval T.XXXX starší. Odkud tyto obrazy T.XXXX starší získal neví, ale když jim byly vráceny, tak TXXXX starší celou cestu nadával na svědka Ing. NXXXX. On svoje obrazy získal od TXXXX staršího a ten mu vždy uvedl, že jsou pravé. V hlavním líčení dne 13.12.2007 svoje údaje potvrdil s tím, že TXXXX starší mu uváděl, že Kodety má od svědka Ing. NXXXX. Svoji výpověď z přípravného řízení upřesnil v tom smyslu, že když mu svědkyně V.XXXX poslala peníze za první obraz Kodeta, tak mu napsala, zda nemá nějaký další. Když pak počátkem března 2004 se jej spoluobžalovaný T.XXXX starší ptal, zda nemá někoho, kdo byl koupil dva Kodety, tak se o tom svědkyni zmínil. Obrazy byly poškrábané, byly tam dva podpisy, kdy spoluobžalovaný říkal, že to opraví, kdy jeden podpis zaretušoval. Asi za týden obrazy odvezli do galerie, následující den pak svědkyně volala, že hovořila s malířem Kodetem s tím, že obrazy nejsou pravé, aby si pro ně přijeli. Při návratu T.XXXX starší nadával, doma otevřel popelnici a obrazy u domu vyhodil. Původně byly obrazy tedy spoluobžalovaného a jeden dostal za to, že jej do galerie zavezl. Takže když šli do galerie, byl jeden v jeho vlastnictví. Onen dvojitý podpis vnímal jako zmetek, který není určen na prodej. V hlavním líčení po vrácení věci dne 8.9.2009 využil svého oprávnění a k věci odmítl vypovídat.

Fakticky potvrdoval minimálně zásahy původně spoluobžalovaného T.XXXX staršího do děl signovaných Kristián Kodet, kdy tyto údaje jsou nepřímou v souladu s prvotními údaji spoluobžalovaného Jana T.XXXX mladšího o aktivní tvorbě těchto děl právě jeho otcem.

Ze své trestné činnosti měl být obžalovaný mimo svých údajů usvědčován i výpověďmi spoluobžalovaných, svědků (zejména manželů V.XXXX a Kristiana Kodeta) a dále listinnými důkazy.

Spoluobžalovaní Jan T.XXXX mladší, Mgr. Josef S.XXXXX a Libor P.XXXX k tomuto jednání neuvedli žádné relevantní skutečnosti.

Původně spoluobžalovaný Jan T.XXXX starší k tomuto skutku v přípravném řízení pouze dne 7.4.2006 (č.l. 2314) uvedl, že obrazy vrácené svědkyní V.XXXXX rozmlátil do popelnice. Opět i zde platí již výše uvedené údaje o zahájení trestního stíhání. V hlavním líčení dne 24.10.2007 uvedl, že obžalovaný B.XXXX měl od něj nějaké Kodety, které byly původně od Ing. Novotného. Společně nějaké dovezli do Galerie Vysočina. Svědkyně V.XXXX si pravost ověřovala u Kristiána Kodeta, který pravost popřel a tak to vrátila. On sám je pak hodil do popelnice. Když byl dotazován, proč likvidoval i cizí (B.XXXX) obraz, uvedl, že mu za ten jeho dal nějakou náhradu.

Svědkyně Marcela V.XXXX k tomuto jednání v přípravném řízení dne 29.6.2004 (č.l. 2738-2742) uvedla, že dne 27.3.2004 obžalovaný B.XXXX společně s původně spoluobžalovaným T.XXXX starším navštívili galerii a T.XXXX starší nabídl do komise obraz signován vpravo dole Kristian Kodet 2003 s názvem Milenci s červenou růží o rozměrech 45x35 cm za částku 15.000,- Kč. Obraz byl původně spoluobžalovanému T.XXXX staršímu vrácen dne 29.3.2004 pro podezření, že se jedná o falzum. Obžalovaný Antonín B.XXXX za stejnou cenu nabídl obraz Milenci, který mu byl taktéž vrácen. Svědkyně se vyjádřila též k tomu, kdy sama kontaktovala Kristiana Kodeta v souvislosti s podezřením na možné falza jeho obrazů a vyjádřila se i k dalším návštěvám obžalovaných, kdy nabízeli do komise obrazy Vojtěcha Sedláčka, Josefa Jambora, Kristiana Kodeta, které jim však byly vráceny. Ke své výpovědi svědkyně předložila fotografie obrazů a čestná prohlášení o vlastnictví obrazů, které podepsali obžalovaní při předání obrazů do komisního prodeje a dále dodací listy.

Svědék Vladimír V.XXXX v přípravném řízení dne 29.6.2004 (č.l. 2730-2732) údaje své manželky potvrdil s tím, že s ohledem na podezření, že jim dodávají falza, si poslední jednání s těmito dvěma nahráli. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení čtena.

Svědék Kristian Kodet v rámci rekognice i výslechu v hlavním líčení popřel pravost těchto obrazů.

Zde je nutno konstatovat, že tyto obrazy nebyly zajištěny (dle poslední verze obžalovaného B.XXXX je původně spoluobžalovaný Jan T.XXXX starší zničil a vyhodil) a žádným objektivním způsobem nebylo prokázáno, že se fakticky o falza obrazů tohoto malíře jednalo, i když s ohledem na ostatní jednání je zde veliká pravděpodobnost této skutečnosti. Jediný žijící autor, svědek Kodet, pravost těchto děl sice popřel, nelze však přehlédnout, že tento žijící autor popřel pravost i díla, u kterého znaleckým zkoumáním byla pravost prokázána a proto samotné jeho údaje nelze v hierarchii důkazů přecenit, zvláště za situace pokud byl informován o původu děl (spojení s osobou Jana T.XXXX staršího). Na druhou stranu

samotným obžalovaným zmiňované skutečnosti dvou podpisů a podobně nesvědčí pro pravost díla stejně tak jako následné jednání původně spoluobžalovaného T.XXXX staršího. I v tomto případě však platí skutečnosti popsané výše, tedy že opět nebylo prokázáno, že by obžalovaný B.XXXXX si musel být vědom té skutečnosti, že by tyto obrazy měly být padělky a proto soud postupoval obdobně jako v předchozím případě, když pouze s ohledem na časový odstup jednotlivých jednání považoval tento skutek za samostatný trestný čin a nikoli útok jednoho pokračujícího trestného činu.

Ad III)

Obžalovanému Janu T.XXXXX mladšímu bylo obžalobou Krajského státního zastupitelství v Brně kladeno za vinu, že v době od 7.6.2006 do 12.6.2006 v Moravských Budějovicích, okres Třebíč, poté, co jeho rodiče Jan T.XXXX, nar. XXXXX, a MUDr. Danuše T.XXXXX, nar. XXXXX, oba bytem XXXXX, jako spoluvlastníci nemovitostí zapsaných na LV č. XXXXX u Katastrálního úřadu pro Vysočinu, katastrální pracoviště v Moravských Budějovicích pro okres Třebíč, k.ú. Moravské Budějovice, a to rodinného domu č. p. 991 na st. p. 1097, st. p. č. 1097 zastavěná plocha a nádvoří a p. č. 219/2 zahrada, v hodnotě nejméně 3 mil. Kč, podepsali dvě zástavní smlouvy ze dne 7.6.2006 a na Městském úřadě v Moravských Budějovicích si nechali ověřit podpisy na smlouvách, jež uzavřeli na předmětné nemovitosti ve prospěch zástavního věřitele Patrika Šimona, nar. 22.8.1980, bytem Moravské Budějovice, Urbánkova 874, který na základě dvou smluv o půjčce ze dne 7.6.2006 zapůjčil obviněnému částku 650.000,- Kč a 1.500.000,- Kč a po podpisu zástavních smluv změnil na smlouvách datum splatnosti půjček na den 30.6.2006, a poté bez souhlasu a vědomí svých rodičů jednak sám dne 8.6.2006, jednak Patrik Šimon dne 12.6.2006 předložili Katastrálnímu úřadu pro Vysočinu, Katastrální pracoviště Moravské Budějovice, zástavní smlouvu s návrhem na vklad zástavního práva do katastru nemovitostí, který byl povolen rozhodnutím č. V-704/2006-741 ze dne 26.6.2006 s právními účinky vkladu dnem 8.6.2006 a rozhodnutím č. V-707/2006-741 ze dne 26.6.2006 s právními účinky vkladu dnem 12.6.2006, čímž tak zajistil, že v případě nesplacené půjčky v termínu 30.6.2006 uspokojí zástavní věřitel svou pohledávku realizací zástavního práva do výše nejméně 2.150.000,- Kč, čímž měl spáchat jeden z útoků pokračujícího trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 4 trestního zákona ve stádiu přípravy podle § 7 odst. 1 trestního zákona.

Obžalovaný Jan T.XXXX v přípravném řízení dne 4.4.2007 (č.l. 787-789, zde opět, pokud není uvedeno jinak, se jedná o číslování spisu 1T 20/2007) a dne 7.8.2007 (č.l. 791-793) využil svého práva a nevypovídal. Stejně postupoval i v hlavním líčení dne 28.4.2008. Až v hlavním líčení dne 25.9.2008, tedy po faktickém provedení prakticky všech dostupných důkazů, na svoji obhajobu uvedl, že potřeboval peníze pro Martina Váňu, a proto obrátil se i na svědka Martina Š.XXXX, který ovšem chtěl něco do zástavy. Proto po dohodě s rodiči dal do zástavy dům na Janáčkově ul.č. 991 v Moravských Budějovicích. Půjčku pak nebyl schopen vyplatit a přestože matka uznala tento závazek, otec se jej snažil zpochybnit a proto vznikl celý ten spor. Od Patrika Šimona celkem ve dvou částkách přezval 2.150.000,- Kč. Dále potvrdil, že s těmito smlouvami manipuloval, tedy změnil data, ale to po konzultaci s rodiči, kdy matka tuto skutečnost nikdy nepopírala, pouze otec ve snaze zachránit dům, toto napadl.

Jeho obhajobu tedy lze shrnout tak, že nepopíral záměnu listin ovšem s tím, že všichni účastníci smlouvy, tedy i jeho otec a matka, si byli vědomi reálného obsahu smluvních ujednání.

Ze své trestné činnosti měl být obžalovaný usvědčován výpověďmi svědků a dále listinnými důkazy.

Svědék Jan T.XXXX starší, otec obžalovaného, k tomuto skutku v přípravném řízení dne 25.4.2007 (č.l. 744-747) uvedl, že na základě žádosti obžalovaného souhlasil s tím, že budou s manželkou ručit za jeho půjčku rodinným domem. Na základě toho podepsal zástavní smlouvu, kde byla splatnost půjčky do roku 2011. Smlouvu podepsal on s tím, že měl i přebírat peníze. Smlouvu si však vyžádal obžalovaný a nechal ji podepsat jeho manželce, kdy obžalovaný následně vyměnil první list smlouvy se splatností do konce měsíce a nižší částkou půjčky, kdy tuto pak obžalovaný předal Patriku Šimonovi a ten ji nechal zaregistrovat na katastru. Následně se situace opakovala, neboť obžalovaný uváděl, že smlouvu mu někdo ukradl a proto podepsal další. Až poté zjistil, že obě dvě byly vloženy na katastr. I v případě této druhé došlo ke změně splatnosti i výše půjčky. Tento svědek dne 31.10.2007 zemřel, jak bylo prokázáno z úmrtního listu (č.l. 4304). Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení dne 28.4.2008 čtena.

Svědčce MUDr. Danuše T.XXXXX, matka obžalovaného Jana T.XXXXX ml., v přípravném řízení dne 25.4.2007 využila svého práva a odmítla vypovídat. V hlavním líčení dne 30.9.2008 potvrdila obhajobu svého syna, když uvedla, že to bylo trošku jinak, kdy ona sama nárok uznala jako správný a soudil se pouze manžel. Původně se mluvilo o splatnosti v roce 2010 nebo 2011, ale syn pak přišel s tím, že na tak dlouho půjčku nedostane a že je nutno lhůtu zkrátit. Proto došlo k novému vyhotovení smlouvy a podpisu na notářství. V případě této smlouvy došlo k výraznému zkrácení doby splatnosti, snad do konce léta 2006. Ona sama šla na notářství až po manželovi za situace, kdy smlouva byla už podepsána. Poté, kdy tuto napadl u soudu s ním o tom mluvila, kdy on jí uváděl, že neviděl jinou možnost. Dále potvrdila údaje obžalovaného v tom směru, že půjčka byla určena synovi. V podstatě tato svědkyně vyloučila údaje svědka Jana T.XXXXX staršího o nevědomosti změn základních podmínek smlouvy.

Svědék Patrik Š.XXXX k tomuto skutku v hlavním líčení dne 29.4.2008 nejprve popsal okolnosti, za kterých si obžalovaný půjčoval finanční prostředky (bod I/2) s tím, že takto i on mu poskytl finanční prostředky a v době, kdy tyto půjčky vrcholily, tak jej obžalovaný oslovil, že po něm jdou Rusáci a že to chce pomoci řešit. Proto mu půjčil ve dvou částkách celkem 2.150.000,- Kč asi na deset dnů peníze, za které ručil nemovitostí svých rodičů. On sám s rodiči obžalovaného nejednal. Co se týká pohledávky, tuto pak následně odprodal. Jednotlivé smlouvy, dle svého vyjádření, podepisoval asi jako poslední, tedy už obsahovaly zbývající podpisy. K vědomosti zemřelého Jana T.XXXX st. o obsahu smluv uvedl, že tento mu následně nabízel jakousi kompenzaci (dřevěné lišty, případně 1.000.000,- Kč), takto by rozhodně nepostupoval pokud by nevěděl, co podepsal.

I výpověď tohoto svědka potvrzuje údaje obžalovaného, a přestože soud může mít pochybnosti o věrohodnosti údajů této osoby, s ohledem na osobní zainteresovanost, případně i údajů matky obžalovaného s ohledem právě na citový vztah k obžalovanému, je nutno konstatovat, že tyto výpovědi ve svém souhrnu výrazně zpochybňují údaje uváděné zemřelým Janem T.XXXXX.

Listinnými důkazy jsou smlouvy o půjčce, zástavní smlouvy a písemnosti Katastrálního úřadu pro Vysočinu, katastrální pracoviště Moravské Budějovice (č.l. 699-722, 726-729). Ze smluv o půjčce vyplývá, že tyto byly uzavřeny mezi svědkem Patrikem Š.XXXXX a

obžalovaným Janem T.XXXX na částku 650.000,- Kč a částku 1.500.000,- Kč, vždy dne 7.6.2006 se splatností 30.6.2006. Těmto částkám odpovídají i příjmové pokladní doklady s daty 7.6.2006 a 12.6.2006. Těmto pak korespondují i zástavní smlouvy k nemovitostem tak, jak byly předloženy s návrhem na vklad zástavního práva do katastru nemovitostí dne 7.6.2006 příslušnému katastrálnímu pracovišti. Z úředního záznamu (č.l. 720) pak bylo prokázáno, že advokátka JUDr. Hrbáčková poskytla obžalovanému koncept zástavní smlouvy, který zjevně byl vzorem předmětných listin (č.l. 721-722).

Z kopie části spisu Okresního soudu v Třebíči sp. zn. 6 C 148/2006 (č.l. 750-757) vyplývá, že v rámci tohoto řízení obžalovaný již dne 6.10.2006 uváděl shodné skutečnosti, tedy že upravil uvedené smlouvy, ovšem takto činil po dohodě se svým otcem.

Na základě takto provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že nebyla vyvrácena obhajoba obžalovaného, který sice doznal manipulaci s příslušnými listinami (výměnu listin v částech obsahujících zásadní údaje) ovšem popřel, že by toto jednání směřovalo k poškození dalších osob, když tato změna proběhla za souhlasu zainteresovaných. Jediným usvědčujícím důkazem zůstala výpověď jeho zemřelého otce, kdy ovšem v případě jeho osoby se jedná o osobu, jak bylo popsáno výše zejména u skutkových zjištění pod bodem I/1.), která není zcela věrohodná a v daném případě měla ekonomický zájem na jím uváděné verzi. Za tohoto důkazního stavu, kdy proti tomuto tvrzení stojí několik dalších, byť taktéž závislých důkazů, musel soud za použití procesní zásady „in dubio pro reo, ve skutkových pochybnostech rozhodnout ve prospěch obžalovaného.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí.

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést zda odvolání podává byť i z části ve prospěch či neprospěch obžalovaného.

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Krajský soud v Brno
dne 7. října 2009

Za správnost vyhotovení:
Iva Oherová

Mgr. Aleš Novotný, v.r.
předseda senátu